ஆதி திராவிடர் வரலாறு.

இது

திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,

அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

சென்னை வியாசர்பாடி,

ஸ்ரீ சிவஞான சுந்தர சித்விலாச பக்த பஜனையின்

ஆசிரியரும்,

புரசை தாக்கர் தெரு

ஆதி திராவிட சங்கத்தலைவருமாகிய,

புரசை

ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை,

அவர்களது முயற்சியால்,

சென்னை, விக்டோரியா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1922-௵

விலை ரூபாய்

Y. A. Vadamalai
Pillai

Teacher No 8 pada[struck]
Padavettamman Koil St.
K... [illegible]

5270a

... [illegible] ... Chandra
pillai

~~S. Pad ... [illegible]~~
13, Padavettamman ... [illegible]

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
1	6	விளஙகஙகூறல	விளஙககககூறல்
4	7	ஸதலஙவளின	ஸதலஙகளின
4	14	பொனனலமபலம	பொனனமபலம
6	22	வகுககமபடடுளள	வகுககபபடடுள்ள
8	5	Gcological	Geological
9	26	எனபபடுபவரில	எனபபடுபவரில்
13	5	யசராணட	யரசாணடு
13	20	உறவினராக	உறவினராக
15	13	ஆராயசசினபடி	ஆராயசசியின்படி
15	19	கரலம	காலம
15	20	இரரவணன	இராவணன
16	3	இததியாதியரல	இததியாதியால்
19	6	விளஙகபபடுதவின	விளஙகபபடுதலின
19	10	இருநதாகவே	இருநதாகவே
19	11	சாபாகவே	சாபாகவே
19	19	தணடகததின	தணடகததின்
19	19	இராமயணததில	இராமாயணததில
19	21	விருஷஙகடகு	வருஷஙகட்கு
21	21	வகுடஙகளுககு	வருடஙகளுககு
23	12	பஷையை	பாஷையை
23	13	காட்டுசின்றனர்	காடடுகினறனர்
23	22	பரஷர	பாஷா
24	6	எணறவாறு	எணறவாறு
25	17	தேய'ததின	தேயததின
25	27	நெடுநதூர	நெடுநதூர
26	3-6	இராமயண	இராமாயண
26	21	ஜமபதும	ஜமபதும
28	6	ஆழுமுக	ஆறுமுக
29	22	அலவது	அலலது
29	25	அகததியஞருநகு	அகததியனுருக்கு
30	18	வாயதத	வாயநத
31	1	யரல	யால
31	19	இவவழககோடு	இவவழககோடு
32	5	தாலில	நூலில
37	10	இவவாறுக	இவவாறுக
7டி	46	வணடோதரி	மணடோதரி
6ப	24	ஜஙகார	ஜயஙகார்
88	10	முகததார	முகததாா

முகவுரை

"ஆதிதிராவிடா வரலாறு" என்பது ஆதிதிராவிடா என்ற சொற்பெயர் வந்த காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாம். எனவே இது இந்நூற்குப் பெயராயிற்று.

ஆதியெனும் அடைச்சொல் எண்டுக் காலத்தின் பொருட்டாய்க் கொண்டுள்ளதின், அதனடைபே ஆதிதிராவிடா யாவா என்பதை விளங்கக்கூறல் இந்நூலின் வழக்காகும்.

இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவான் நந்நூலும் வழங்கு தோற்றம் தோற்றமாய முகனிலாச்சி முறையும், ஆன்ற அறிவு சான்ற சரிதாராய்ச்சி வல்லுநர்தம் உடன்பாட்டையே ஆண்பாயக்கொண்டு இயற்றப்பட்டதாகும்.

ஆதலால் இது வாசிப்போருக்குப் பாழுறக் பொய்யகத்தாப் புன்மை இனப்பேதங்களை ஒழித்துக்காட்டி உண்மையினை யறியச் செய்யும் பயனுடையதாகும்.

எமது இந்திய நாடு மிகப் பழமையானதாய் இருப்பது ஆதலின், இது பல்லினத்தரசர்களையும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்ட பகைமையால் அவ்வவர்களினால் சேர்ந்த பிரிவினை பல்லாயிர சரிதைகளையும் அடக்கியதாகக் கொண்டுள்ளதாம்.

இவையனைத்தையும் ஆண்டருகேயிருந்து கண்டேனென்றும் அல்லது கற்றேனென்றும் எண்டு கூடிப்பேனல்லேன். பெரிய இமாசலத்தின்முன் இன்மைப்பற்றி ஒரு சிறு மணற்கல் இருத்தல்போல சிரமபிய ஆராய்ச்சி மிக்க பண்டிதர்முன், சிறியேன் "சுருக்கத்தா" என்ற கிட்டத்திருத்தல் கற்றுணர்ந்தோர்களிடையே குறை காட்டி நூலினை இதை வெளியிட்டனன். "பனிமலை இமயப்" பொருப்பகளு சேர்ந்த பொல்லாத கருவகாங்களையும் பொறுத்திருமா.

யிருக்கும்." என்ற அமுதசாகரர் கூற்றொப்ப இது சின்னூலே யாயி னும் பெருநூல் உணர்ந்தோர் மாட்டித்து சிறக்குமென்பது துணிபு

இந்நூலை இயற்றுமாறுவந்தெனக்குக் கட்டளையிட்ட வரும், சென்னை ஆதிதிராவிட மகாஜன சபையின் கௌரவ காரியதரிசி யும் சென்னை சட்டசபை மெம்பருமாகிய ஸ்ரீமான் M C இராஜா M. L C அவர்களுக்கும், அங்ஙனே இந்நூலிடை அபிமானமுடை யராகி, இஃது வெளியாகத்தமது அங்கீகாரங்காட்டிய ஆதிதிராவிட பண்டிதமணிகளுக்கும், இந்நூலை அச்சுவிமான மேற்றப் பெரிதும் முயன்று முடித்த ஸ்ரீமான் மு சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்க ளுக்கும் நான்மிகவும் நன்றிபாராட்டக் கடப்பாடுடையனாகின்றேன்

தி அ. செ.

சிவமயம்.

ஆதிதிராவிடர் வரலாறு.

காப்பு.

குலம்போற்று மெளியவர்தங் குறுங்கருத்திற்
றகன்றுவெளி குவிந்ததேய
நிலம்போற்று முயிரனைத்து நிறுத்தியருள்
பொழிகின்ற நிமலபெம்மான்
வலம்போற்று நற்றமிழின் மலிந்தவாதி
திராவிடரின் வரலாறியப்பாம்
நலம்போற்று மதம்பிளிற்று மழகளிற்றின்
றடக்கழலை நயந்துநாளே.

ஆதி திராவிடர் என்பது முதன்மையான திராவிடர் என் பொருளுடையதாம் எனவே பண்டைய திராவிடர் என்ப கருத்து. முதன்மையான திராவிடர், பண்டைய திராவிடர் என்ப தால், இடை திராவிடர் அல்லது கடை திராவிடர் அல்லது புது திராவிடர் என்று பிறிதோர் திராவிடரும் உளரோவென்பது உட னுண்டாகும் ஐயப்பாடாகும். இங்ஙனம் பேதம் உள்ளதோவெனின் உள்ளதென்பதே பலநூல்களின் துணிபாம்.

அவற்றைப்பின் வருமாற்றாலறிக. திராவிடர் என்பது திரா விடம் என்ற பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பெயராகும்.

இந்தத் திராவிடம் என்ற சொல்லின் வரலாற்றைச் சீர்தூக்கு மளவில் அது பல சரித்திரவடியாய்ப் பிறந்துள்ளதாகவே தெரியப் படுகிறது. விரிந்த அவ்வரலாறுகளை இடம் பாஷை ஜாதியென்னும் மூவதிகாரமாகத் தொகுத்து அவற்றுளொவ்வோர் அதிகார முகத்தால் விளக்கிக்காட்டுதும்.

முதலாவது திராவிடர்.

இடத்திகாரம்.

1. "பூர்வகாலத்தில் திரௌ வென்னும் நாமமுள்ள அரசன் [illegible] நாடுகளுக்குள் பிரவேசித்ததால் அவன் சிறப்புற்றோங்க இந் [illegible] திசைக்குத் திராவிட தேசமென்னும் பேர் நேரிட்டதாகச் [illegible] சரித்திரங்களால் தெரிய வருகின்றது" என்றார் * டாக்டர் ஸ்ரீ. பழநி ஆண்டி M. D அவர்கள்

2. பின்னும் "தென்முனைக் கடல்வழியாய் எதியோப்பிய கண்டத்திலிருந்து எகிப்து முதலிய ஸ்தலங்களின் மார்க்கமாய்த் தென் திசையில் திராமலி என்ற நாமமுள்ள ஜனங்கள் பிரவேசித்ததாகவும் சொல்லுவர் ஆராய்ச்சியுடையோர் என்றுங் கூறினார்.

3 திராவிடம் என்பதற்குப்பொருள், ஒடி விளைந்ததாம், எனவும், ஆதலால் மகாநதிமுதற் கன்னியாகுமரியீறாக ஒடிவிளைந்த கோடி மண்டல நிலமே திராவிடம் எனவுங் கூறுவர் சிலர்

4. "திருவிடம் என்பதே திராவிடம்" என்றியற்று என்பார் ஸ்ரீமான் T பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள் M. R. A. S. (Retired Excise Commissioner of Travancore)

மேற்றந்தவற்றால் திராவிட மென்றசொல் திரௌவெனும் மன்னன் பேரால் பிறந்ததென்றும் அம்மன்னன் தென்திசைக்குட் குடிபுகுந்தான் என்றும் அங்ஙனே திராமலி என்ற ஓரினத்தாரும் தென் திசைக்குட் குடிபுகுந்தாரென்றும், கொள்ளப்படுமாறுள்ளதால் அத்தென்றிசையாம் நிலம் யாது? என விசாரிப்புழி மேற்றந்தபடி மகாநதிமுதல் கன்னியாகுமரி பரியந்தமாம் நிலமே திராவிடம் என்றுங் கொள்ளற்காகின்றது இதன் சார்பாகவே திராவிட கர்நாடக கூர்ச்சர மகாராஷ்டிர தைலங்கமாம் ஐந்நிலமும் திராவிடமென்றார் அபிதான கோசத்தாசிரியோர்.

---

*விஸ்வ வித்யா விநோதினி March 1908 7-ம் பக்கங்காணக.

ஆகவே* பழந்தின் கதையினால ஜம்புத்தவீபம் என்றும் † தன் ஆட்சியினால பரதநாடெனறும, நதியின பெயரினால் சிந்துவெனறும (இந்தியாவெனறும) ஆரியா இருககையால ஆரி வர்த்தமானமெனறும அழைககபபடும இந்த இந்திய தேயமே திராவிடம என்ற மற்றொரு பெயரும பெற்றுளளதேபோலும்.

இதனை சாரபாகவே 1911 இந்திய குடிமதிபபு விளககத்தில் Mr. E A., Gait C S I. C I E I C S. அவாகளும் சீததோ திராவிடா ஆரிய திராவிடா மஙகோலய திராவிடர்கள இந்திய பெருமபானமையுமே திராவிடரெனக கூறியுளளார், என்றபோதிலும ஷை கிரௌ கிராமமி தெறகே குடிபுகுந்தா எனறபடியே திராவிட — காநாடக — கூர்ச்சர — மகாராஷ்டிர — தைலஙகமெனபபடும பஞச திராவிடததுள திராவிடம் என்பது சிறப்புபெயராக முனனையதோர் பட்டிருததலோடு ஷை ஆர தான கோசமும திராவிடம எனபதறகுத தமிழ நாடெனறுப பொருள தருதலானமையால இந்தியாவின தமிழ் தேயமாகிய தெனபாகமே திராவிடமெனப படும இந்தத தமிழ இடததைப பின வருமாற்றாலறிக

*மேருமலைககு அருகே 11000 யோசனை யளவாய உயர்ந்த ஜமபு மரமொனறு உணடாம. அது அநேக பெனனமபெரியபழங்களை கடபோனற பெருமபழஙகளைத தருமாம அபபழஙகள மேருவின மீது விழுந்த மாத்திரத்தில சாறாககுணடு ரசம நதியாக வோடுமாம இந்த ரசத்தாலவந்த நதியே ஜமபுநதியெனறும அதன தீரத்திற்குச் சமபுதத்வீபமெனறம, அந்தப பழரசம கரைந்து காய்ந்து உலாச சாமபுநதம எனற பொனனாகுமாம இஃதொரு வினோதக் கதை

† துஷயநத மகாராசனுககுச சகுநதலையினிடம தோன்றிப் பிரசித்திபெறற ஓரரசா பெயரும் பரதன இராமன தமபியின் பெயரும் பரதன்.

"Saivas, in this sense form the bulk of the population [in] the districts of Tinnevelly, Madura, Trichinopoly, Tanjore South Arcot Salem and Coimbatore and are also found in large numbers in certain parts of Ceylon, Malabar, and Travancore, in short wherever Tamil is the prevailing tongue"

(Tamilian Antiquary By Prof P Sundaram Pillai M. A.)

அதாவது திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிறாப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலியவை தமிழ்நாடு என்றவாறு

"Tamil is the language of a section of the Dravidian race, inhabiting the extreme south of the Indian Peninsula [Tamil Studies By Srinivasa Ayyangar M A]" என்பது இந்தியாவின் தென்கடை பாகம் திராவிடம் என்றவாறு பின்னும் விளக்கமாக

வையை யாற்றின் வடக்கும், மருதயாற்றின் தெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்கும் செந்தமிழ் நாடென்றும்

தென்பாண்டி குட்டம் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றியருவா வதன் வடக்கு—நன்றாய
சீதம் மலாடு புனனாடு செந்தமிழ் சே
ர்தமில் பன்னிரு நாடெனப என்றபடி

[இ]யவை கொடுந்தமிழ் நாடென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ள இவைகளே திராவிட மெனப்படும். இது நனகு தோற்றமாகும் வண்ணமே திராவிடம் என்பதற்குத்திரு—இடம் என்று பிரித்துக் காட்டி அதற், [இ]யமாயத் தூய்மை - அழகு பொருந்தியது இதெதன்றே யென்றும், தேற்றமாக கோதாவரி, கிருஷ்ணை, பெண்ணை, பாலாறு, காவேரி, கொள்ளிடம், வைகை, தாமபரபரணி இவைகளால் பாயச் சப்பட்ட, செழிப்பினால் ஓங்கிய வளங்களைப் பெற்றிருப்பதுமன்றி,

உளங்களி கூறல வண்ணம் செய்யும் இடங்களிலும புண்ணிய தீர்த்
தககரைகளிலுமுணடா யிருககப்பட்ட வட இநதியாவிலிலலா
வியப்பை விளககுமபடியான கோயிலகளும, அறசசாலைகளும்,
தென்னாடடிற்குச சிறபபியலபாக விருககின்றன இதனால சீதேவி
யானவள எநநாளுமிங்கு வாழகின்றுள என்றாகிறது. அநநிமித்த
கொணடே இந்நாட்டிறகுத திருநாடெனறும திருவிடமென்றும்
கூறததகும." திருவிடம எனபதைததான ஆரியா தஙகள மொழிக்
கிணஙகத திராவிடமெனறழைபபாராயினா எனறு பெருஞ சொற்
கூறிய ஸ்ரீமான T பொனனமபலபபிளளையவாகளின தீாமானமே
போறறத் தகுநததாம

இதன சாாபாக * Dr கிரீாசன † Mr ரிஸலி யவர்களு
மது நூலகளிலே தெனனிநதிய மககளே பணடைய திராவ
குடிகளெனறும, அவாகள புராதன குடிகளலலா எனறு துணிவதற்
குத தாம யாதொரு உரையும பெறறிலா எனறும எடுததோ
ரனா Prof Wilson Sir Monier Williams அவாகளும திரா
விடா என்ற சொலலின வரலாறறைப பிரிததுரைககு மிடத்து
1-வது தமிழரே திராவிடரெனறும 2-வது தமிழத தேசததின பூர்வ
குடிகள எனறதும எணணுப போறறத தககதாதலைக காணக.

சமஸகிருத பணடிதாகளும திராவிடம எனபது தென்னிந்
தியாவிலுள்ள ஒருநிலபபகுதிககேயுரிய பெயா எனறு கூறுவா என்
பதாக ஸ்ரீமான ஸ்ரீநிவாச ஐயஙகாா அவாகள அருளிய 'Tamil
Studies' எனற நூலில முதறபககததில அமைநதுளளதும எண்
ணுப போறறத தககததாம

இநதியாதியால திராவிடமெனபது இநதியா முழுதுககு
பெயராகாமல இநதியாவின தெனபாஙகா நிலததிறகே பெயராய்க்
கொள்ளற பாலது இததென பாஙகா நிலமாவது விநதிய மூத

* The language of India.
† The Peoples of India.

கன்னியா குமரி பரியந்தம் பரந்துள்ள இடமாகும். இதுவே ஆதி திராவிடம் எனப்படும் அவ்விடத்து மக்களாய விளங்குபவர் தாமே ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர்

* This race the most primitive of the Indian types occupies the oldest geological formation in India, the medley of forest clear ranges, terraced plateau, and underlying plains which stretches roughly speaking, from the Vindhyas to Cape Comorin [Report on the Census of India 1911. By Mr E. A. Gait C. S. I., C. I. E., I. C. S., F. R. S.]

இங்ஙனமிருக்கத் திராவிடமென்ற பெயர் பல வேறிடத்து மக்களுக்குட் பெயரானது நாம் பெரிதும் சிந்தனைக்கு அறியவேண்டிய தொன்றாயிருக்கின்றது அவற்றைப் பின்வருமாற்றாலறிக திராவிடம் எனபது தென்னிந்தியா வென்றும் திராவிடர் எனபது தென்னிந்திய மக்களென்றும் பொருள் கொண்டுள்ளமையாற்றானே இந்தியா விற் குடியேறிய வேற்றருக்குத் திராவிடர் என்ற பெயர் போலி பெயராகத் தோற்றுவான, சித்திய திராவிடர் ஆரிய திரா விடர், மங்கோலிய திராவிடர் என்றும், ஆந்திர—கர்னடக—கூர்ச்சர—கைலங்க திராவிடர் என்றும் பின்னும் பல அடை மொழிச் சார்த்திச் திராவிடர் என்றழைக்கப் படுகின்றனர் பலர் இதனை விரிவுபட ஒருமி ஜாதி யதிகாரத்திற் காணக சுத்த திராவிடன் என்ற மூலக்கணக்களுக்கு இலக்காய இருந்த திராவிடர் தாமே [illegible]டைய திராவிடர் என்ற பொருள் குறிப்புறும் ஆதி திராவிடர் எனப்படுவர்

[illegible] திராவிடர்களாயுள்ளவர்களிற் சிலர் மத்திய ஆசியா வினின்று அஸாம்—பர்மா வழியாக இந்தியாவின் வடகிழக்கெல்லையுட் புகுந்தமர்ந்தனர் என்றும், சிலர் வடமேற்கு வடகிழக்கெல்லையாகவே நோக்கிக் குடிபுகுந்தார் என்றும், சிலர் ஆசியாவின் மேற்குத் திசையினின்று இந்தியாவில் குடியேறினோராவர் என்

றும் சிலர் இந்துமகா சமுத்திரத் தருகான லிமூரியாவெனும் இடத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவர் என்றும், திபேத்தினின்று குடிபுகுந்தாராவர் என்றும் இவ்வாறு ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலவாறாகக் கூறுவர். இவர்களெல்லோரும் திராவிடர் என்றழைக்கப்பட்டது மிகவும் சீர்தூக்கத் தக்கதொன்றும். பின்னும் திராவிடர் எனப்படுபவர் ஆரியரினின்று பிரிந்தவர்கள் என்பது ஹன்டர் துரையவர்களின் கோட்பாடு. ஆயினும் திராவிடர்களில் இருவகுப்பினருளர் அவர்களேதெனின் ஒருவர் கொலேரியர் என்றும் மற்றொருவர் திராவிடர் என்றும் அழைக்கப்படுவர். இவர்களில் கொலேரியர் என்பார், வடகிழக்கு வாயிலாக இந்தியாவுக்குள் நுழைந்து விந்தியமலேயின் வடபாகத்தில் தங்கினர் என்று கூறிய ஹண்டர் துரையவர்களே திராவிடரென்பார் ஆரியர் படையெடுப்புக்கு முன்னரேயே சிந்து கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்தவர் என்றும் கூறுவர்.

ஆரியரினின்று பிரிந்தோர் ஆரிய திராவிடர்களே யாதலால் இவ்வாரியரின் புராதன நகரத்தையுஞ் சீர் தூக்குமளவில், ஆரியர்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் ஓர் பகுதியாகிய ஸ்காந்திநேவியம் என்ற இடத்தினின்று மத்திய ஆசியாவிலுள்ள துருக்கிஸ்தானம் என்ற இடத்தில் தங்கிக் காபூல் வழியாக இந்தியாவில் பிரவேசித்தாராவர், என்றும் திபேத் தேயத்திற்கு வடக்கிருக்கும் உயர்ந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய பமீர் எனும் நாட்டினின்று பின் ஆசியாவின் மேற்குப் பக்கங்களிற் சென்றதாகவும் அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தவராவரென்றும் (Vedic India) T Wheeler Prof Sayce அவர்களின் அபிப்பிராயப்படி நோக்குமளவில் இவ்வாரியரென்பார் மோகல் வகுப்பின் சந்ததியாவரென்றும் அறிய விருத்தலால் ஆரியரும் திராவிடர் எனப்படுபவரில் பெரும்பாலாரும் இந்தியாவில் குடிபுகுந்தோராகவே தெரிவாகின்றது. திராவிடம் என்ற பெயர் இந்தியாவின் தென்பாகத்திற்கே

உரியதாயிருத்தலின் தென்னிந்தியரே ஆதி திராவிடர் என்ற பெயருக்குரியராதலோடு வந்தேறிகளாயுள்ள மற்றையோருக்கும் இந்தத்திராவிடப் பெயர் வழங்கற்கிருந்த காரணமென்னவெனின் இது ஆதி திராவிடர்களின் இனம் பற்றி வந்ததாகுமேயன்றி வேறன்று.

நாம் வசிக்கும் இவ்விந்தியாவானது மிகவும் பெரிய தேசமாம். இதன் விஸ்தீரணம் 15 லட்ச மைல் பரப்புள்ளதாம். வடிவத்தில் ஒரு ரூபாயும், அரையணாவும் எப்படி உள்ளவாயிருக்கின்றதோ அது போல நமது இந்தியாவும் ஐரோப்பாக் கண்டமும் ருஷியாவொன்று தவிர ஓரளவின தென்றே சொல்லற் காகின்றது. ஆகையாற்றான் (Seeley) சீலி நிபுணர், இந்நாட்டின் பரப்பை விளக்கக் கூறுவான் ஆண்டபோது "இந்தியாவின் வடமேற்கு மாகாணம் வங்காளம் ஆகிய இவற்றின் பரப்பளவு, ஐரோப்பாவின் இங்கிலாந்து, ஸ்காத்துலாந்துக்குச் சற்றேறக் குறையச் சமமென்றும், அயோத்தி ஹாலண்டுக்குச் சமமாமென்றும், மத்திய மாகாணங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும், மதராஸ் இத்தாலிக்கும், இந்திய சுதேசநாடுகள் யூனைடெட் ஸ்டேட்டுக்கும், சமமானதென்று விளக்கியுள்ளார்கள். இது போலவே Mr. E. A. Gait, அவர்களும் பம்பாய் தேசமானது ஐரோப்பாவின் பகுதியாய ஸ்பெயின் தேயத்திற்கும், மதராஸ், பஞ்சாப, (பலுசிஸ்தானம்) இந்தியாவின் மத்திய மாகாணங்கள், பீரார் இராஜபுத்தனம், ஆகிய இவைகள் பிரிட்டிஷ் தீவுகளுக்கும் United Provinces (ஐக்கிய மாகாணம்) பீஹார் ஒரிஸ்ஸா இத்தாலியா தேசத்திற்கும், ஐதராபாக்கம் காஷ்மீர் தேயம் (யாக்ஷா தவிர) கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் இந்தியாவுக் கணித்தாயுள்ள பர்மா ஏறக்குறைய ஆஸ்திரியா ஹங்கேரியாவுக்கும்) சமமெனப் பாகக் கூறுகின்றனர். இந்தியாவின் ஜனத்திரளோ ருஷியா வொன்று தவிர ஏனைய ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்கு மேம்பட்டதென்று கூறுவர்.

இத்தகையதாய்ப் பரந்துள்ளது இந்தியாவாதலினால் அதன்

எல்லைகளைப் பல்வாகப் பெயரிடப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுளே ஆரியர்கள் குடியேறித் தங்கி யிருந்தமையால் இந்தியாவின் வடபாகங்கள் ஆரிய வர்த்தமானமென்றும், ஜம்பங்கனி மேருமலைக் கணித்தே பழுத்து ரசம் பிரவாகித்த தென்பதால், இந்தியாவின் வட பாலே ஜம்புத்துவீபமென்றும், சிந்து நதியானது இந்தியாவின் வடபாலே புள்ளமையால் இந்தியாவின் வடபாகத்தே சப்தசிந்து வென்றும் அயோத்தியரசனாகிய தசரதபுத்திரன் பரதன் அரசாண்டமையால் இந்தியாவின் வடபாகத்தே பரதகண்டமென்றும் பெயர் பெற்ற தெனலாம்.

சிந்து நதியின் பெயரடியாகவே பிறந்த இந்தியாப் பெயர் நந்நாடெல்லா வற்றிற்கும் பொதுப் பெயராக விளங்குகின்றதே போலப் பழம் பெயர்களாகிய ஆரியவர்த்தமானம், நவகண்டமாய் வழங்கப்படும் பரதகண்டம், ஆகிய இப் பெயர்களும் நந்நாடு முழுமைக்கும் பெயராய் விளங்கிற் றென்னலாம்.

இங்ஙன மிருக்க இந்தியாவின் தென்றிசைப் பெயராகிய திராவிடம் என்பதூஉம் நந்நாடு முழுமைக்கும் மற்றொரு பெயராய் வழங்கற் கிருந்தது யாதினா லெனின்,

வடதிசைக் கண்ணிருந்த ஆரியர்களிற் சிலர் திராவிடமாய தென்றிசைக்கட் குடி புகுந்ததே போலத் திராவிடரிற் பெரும்பாலார் வடக்கே சென்றும் வந்தும் இருந்தோராவர். எங்ஙன மென்றால், பாரதப்போர் நடந்த இடம் குருக்ஷேத்திரம் என்றியம்புவர். இந்த இடமோ தற்காலம் பஞ்சாப் என வழங்கும் வடஇந்தியாவின் கண் உள்ளது (அஸ்திநபுரி டில்லி என்றுங் கூறுவர்)

• இவ்விடத்திலே யுண்டான பாரத போர்வீரருக்குத் திசை யரசன் உணவளித்தான் எனப் பின்வரும் பழஞ் செந்தமிழ்ப் பாக்களால் தெரிவாகின்றது.

புறநானூறு.

ஈரைம் பதின்மரும் பொருது களத்தொழியப்
பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்.

சிலப்பதிகாரம்.

ஓரைவ ரீரைம்பதின்மருடன் றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடி
கார்செய் குழலாட வாடாமோ வூசல்
கடம்பெறிந்தவா பாடி யாடாமோ வூசல்"

என்பவற்றைக்காண்க

பின்னும் நாட்டுச் சரிதங்களில் வெகு பழங்காலத்ததெனக் கொண்டாளப்படும் இராமாயண வாயலாயக் காணுங்கால் இந்திய தென்கடை பாகமாகிய இலங்கையின் வேந்தனாகிய இராவணன் என்பான் அக்காலத்திலேயே இந்தியாவின் வடபாலாகிய இமா சலத்திற்குச் சென்றதாகவும் குபேர நாடாகிய அளகாபுரிக்குச் சென்றதாகவும் தெரிவாகின்றது.

இத்தியாதியால் திராவிடர் வடதிசைக் கேகிப்பரவின தாற் றுனே திராவிடம் என்ற பெயரும் வடதிசைமுதல் நந்நாடு முழுதுக்கும் ஒரு சார் ஏற்பட்டது போலும். இவற்றால் திராவிடம் வேறு, ஆரியவர்த்தமானம் வேறு என்ற பிரிவு நமக்கு தோற்றமாகின் றதன்றோ? இந்த ஆரிய வர்த்தத்தினின்று திராவிட தேசத்திற்குக் குடியேறினவர்களுள் முதன்மையானவர் மாறர் அல்லது பழையன் எனப்படுவாரென ஆராய்ச்சி யுடையவர் கூறுகின்றனர். இதற்கா தாரமாக

மதுரைக்காஞ்சி.

மழையொழுக்கறாப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூர் வையகம் விளங்க — என்பதூஉம்.

பழமையென்னும் பொருளுடைய 'பண்டு' என்ற பதத்தடியாக மாறன் என்றது பாண்டியன் என்றாயிற்று *இந்தப் பாண்டியருக்குப்பின்னால் தென்றிசை நாடினவர் திரையர். இவர்கள் அரசன் இருநிலங்கடந்த திருமால் வழித்தோன்றினவன், என்றும் இவ்வழி வந்தோரே காஞ்சி நகரத்தை யரசாண்ட சூரியவம்சத்தவர்களாகிய சோழர்கள் என்றும் புலப்படுகின்றது, இதற்கு,

"இருநிலங்கடந்த திருமறுமார்பன்
முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பல்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசு முழங்குதானை மூவருள்ளும்
இலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்
பல்வேல் திரையன் படர்குவி ராயின்"

என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் சான்று பகரும். இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர் வானவர் எனப்படுவோர். இவர்கள் முதலில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள கொல்லிமலை முதலிய இடங்களில் குடியேறி யிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இமயமலையில் வாழும் வானவரென்னும் கூட்டத்தாரை உறவினராகக் கொண்டவர்கள்.

"மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந்து இமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய
வானவர் தோன்றல்" என்னுஞ் சிலப்பதிகாரம் கூறும் இதனை வலியுறுத்துவான் எழுந்ததுபோலும்.

(1) இந்தப்பாண்டிய மாறர் தென்னிந்தியாவுக்குத் முதன்மையாகப் புகுந்தகாலம் எப்போது என்ன விசாரிக்குமளவில்

* ஸ்ரீமான் S சிவஞானம் பிள்ளை "தமிழ்மொழி"

இவர்கள் கி மு. 1100 வருடங்களுக்குமுன் குடிபுகுந்தோராவார என்று (Tamil Studies Page 57) கூறுவர் ஆராய்ச்சி மிக்கார. எனவே இவர் குடிபுகுந்தகாலம் இற்றைக்கு 3020 ஆண்டாகின்றது.

(2) கிறிஸ்துவுக்குமுன் 1500 வருடங்கட்குமுன் எனக்கணிக்கக் கூடிய மகாபாரத காலத்தில் திராவிடர் எனப்படுவார் மேலிந்தியாவின் ஒரு சிறுபாகத்தில் வசித்திருந்ததாகவும், மகாபாரத முடிந்த மாத்திரத்தில் இந்தியாவின் மேற்குவாயலாக புறப்பட்டுத் தென்றிசை நோக்கி மைசூரிலுள்ள காவார சமுத்திரத்தில் சிலகாலந்தங்கியிருந்து அதன் பின்னர் மூன்று சிறு கூட்டமாக, இந்திய தென்பாகங்களில் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு என்ற எல்லையளவில் இராஜ்யங்களைத் தாபித்துக்கொண்டனர், இவர்களே சோழ பாண்டிய சேரர் எனப்படுபவர் (Tamil Studies Page 378) என்றுங் கூறுவர் இதனால் டை மூவரசர்காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாகின்றன

(3) அசோக சக்கிரவர்த்தியின் கி மு 250 ஆண்டிலுள்ள, Edicts கற்பிளவுச் சின்னத்தின் சான்றுகத் தமிழ் அரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர் வெகு புராதன காலத்தவர் என்றும் பெறப்படுகிறது Mr. M. J Payne அவர்கள் தருமாறு அசோகன் சிங்காதனமேறினது கி மு 272 என்பதும் கவனிக்குமளவில் திராவிடர் எனப்படுவார் தென்னிந்தியாவில் குடியேறின காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 3420 வருடங்களாமெனத் தோன்றுகின்றது தற்போதிய இந்தியா ஐரோப்பிய அரசுக்குட் பட்டிருத்தலின் அவ்வரச இனத்தையே சார்ந்தவர் ஆரியர் என்றியம்பும் படித்தங்கள் புராதனம் ஐரோப்பாகண்டம் என்றெழுதப் பட்டிருப்பதுபோல, சேர சோழபாண்டியர் ஆளுகையில் அவர்களது உறவையுங் கொள்ளுமாறு இம் மூவரசரும் ஆரியரினின்றே பிரிந்தவரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனே மகமதியர்

ஆட்சி யிருந்த காலையில் அந்த மகமதியர் உறவைப் பெறும்படித் தாங்கள் மோகல் வம்சத்தவர் என்று மகாண எழுதப்பட்டிருக்கின்றது வெகு பழைய அரசாகிய இராவணன் உறவைக்கொள்ளும்படித் தமக்கில்லாத நிறமாகிய கரிய நிறத்தையுடையேம் என்பார்போல் இராமனும் இராவணனைப் போல் கரிய நிறத்தை யுடையவன் என்றப்போல் எழுதிப்பின்னும் இராம இராவண சம்பந்தம் பல வெடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது இதன் உண்மைத்திறம் யாதாயினுமாகட்டும் என்றபோதிலும்

ஆரியரின்னும் பிரிந்தவர்களே திராவிடர் என்று கொள்ளவிருத்தலால், இவ்வாரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறின காலம் யாதெனை விசாரிப்பாம்

Historians' History of the world என்ற நூலாசிரியராகிய (1) Mr வில்லியம்ஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சியின்படி, ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியகாலம் குறைந்தது கி—மு 1000 வருடமென்றபடியாம் பின்னும் (Tamil Studies Page 54) இவர்கள் கி மு 1500ஆண்டுகளுக்குமுன் குடியேறினேர் என்றபடியாம்

(2) இராம லக்ஷ்மணர் ஆரியரே யாதலாலும், இந்திய சரித்திரங்களின் மிகவும் பழமையானதாகவும் உள்ளது இராமாயணமேயாதலாலும் ஆரியர் குடியேறியகாலம் இராமாயண காலமேயாகலாம் ஆயின் இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் ஈச்வரனிடமிருந்து அடைதற்கரிய பிரமசிரமென்ற அஸ்திரத்தைப் பாண்டியன் பெற்றிருப்பது தெரிந்து, அம்மன்னனுடன் சந்திசெய்து கொண்டு இந்திரலோகத்தை வெல்லப்போனான் என இரகுவம்சம் சர்க—6' சுலோ—66 காணவிருத்தலால் இராமாயணகாலமும் ஏறக்குறைய இற்றைக்கு 4000 வருடமென்றே அளவிடற்காகின்றது அல்லது மகாபோதிசங்கத்தாரின் பிரசுரம் (Oct. 1912.) தருமாறு பாரதம் புத்தருக்குமுன் 2800ஆண்டெனக் கொள்ளுங்கால் அது இற்றைக்கு 5200வருடங்களாகின்றன.

ஆதலால் ஆரியர்குடியேற்றமும் சுமார் 5200 வருடமென்றே கொள்ளலாம்.

இத்தியாதியால் முற்கூறியபடித் திராவிடர்களும், ஆரியர்களும் குடியேறிய சுமார் 4000 அல்லது 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆதிதிராவிடம் என்ற பெயருக்குரிய தென்னிந்தியாவானது எந்நிலைமையிலிருந்தது என விசாரிப்போம்.

வான்மீகி பகவானது வாக்கியத்தால், விந்தியபர்வதத்துக்குத் தெற்கே நருமதை கிருஷ்ணவேணி, கோதாவரி தாம்பிரபர்ணி முதலிய நதிகளும் மேகலதேசம் (விதர்ப்பதேசம்) உத்கலதேசம் (கஞ்சம்) தசார்ணம் (சண்டாகிரிக்கு கிழக்கு) அசுவவந்தி, விதர்ப்பம் (பீரார்) ருஷிகதேசம் (பங்காளப்பகுதி) மாகிஷகதேசம் கலிங்கம் (வடசர்க்கார்) கௌசிகம் ஆந்திரம் தெலுங்கானம் புண்டரம் (வங்கதேசப்பகுதி வங்காளப்பகுதி) சேரசோழ பாண்டியர் முதலிய நாடுகளும், தண்டகாரணியம் என்ற பெரிய காடும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சுக்கிரீவன் வானர வீரர்களைத் தெற்குத்திசைக்குச் செல்லும்படி விடுக்குமிடத்து இந்நாடு முதலியவை குறித்தால் இவை ஆரிய மக்களால் அந்நியப்பிரதேசங்களாக முன்பு கருதப்பட்டிருந்தனவாக விளங்கும்'' (ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்)

மேற்காட்டியவற்றால் ஆரிய மக்கள் காலத்திலேயிருந்த நகரங்கள் இன்னவென்பது தோற்றமாயின. ஆனால் நாடெனக் கூறிய தண்டகாரணியத்தின் வரலாற்றை நோக்குமளவில் அதுதானும் ஆரியர் தெற்கே வருதற்கு முன்னமேயே சிறந்த நகராக விளங்கியிருந்ததென்பதே தெளிவாகின்றது எப்படியெனின்.

இட்சுவாகுவின் புத்திரனாகிய தண்டகன், தன் தந்தைக்கு மாறு பொழுகி வருநாளில் அவனைத் தந்தை விந்தியகிரிப் பக்கத்திற் போயிருக்குமாறு ஓட்டிவிட்டான். அவன் அங்கே மதுமந்த மென்னுமொரு பட்டணத்தை உண்டாக்கி, அங்கே சுக்கிராசாரியருக்குச்

சேஷனுயினன. ஒரு நாள் சுக்கிரனுடைய மகள் அரசையைக்கண்டு மோகித்து அவளைப் பலவந்தமாயக் கூடினன அது கேட்ட சுக்கிரன, அவனும அவன பட்டணமும மண்மாரியாலழிக வென்று சபித்தான அங்ஙன மழிந்த விடமும அதன தெற்கின கணுள்ள பிரதேசமும தண்டகாரணியமெனப பேர்பெற்றது'' அதுவே தக்ஷிணதேசம என்று யாழ்ப்பாணம ஸ்ரீமான. முத்துத்தம்பி பிள்ளையவர்கள்

"தண்டகாரணிய மெனபது, முற்காலத்தில, சேர சோழ நாடுகளை அடுத்திருந்த தெனபது, அந்நாடுகட்கும, விந்தத்துக்கு மிடையில வேறு தேசங்களைக் குறியாது விந்தத்தின தெற்கே ஆயிரம யோசனை யளவும வெறுங் காடாயக் கிடந்தது'' எனவான் மீகி கூறுதலால விளங்கும "என்று செந்தமிழப பத்திராசிரியர்

இவ்வளவு பரந்த நிலமுழுவதையுஞ் சாபஞ் சென்றழித்தது எனும விதம அக்காலத்தவர்களே நமபுவதற்காக வெழுதிய உண்மையோ அல்லது அக்காலத்தவருக்குச் சமமாகவுள்ள இக்காலத்தவர் கண்டினபுறம உண்மையோ! இது நல ஆராயச்சி மிகவே யுடைய சானறோர்பால அடங்கி கிடக்கும கதையேயாம பாரத காலத்தில இந்தியாவின தெனபாலில அநேக ராஜயங்கள் இருந்தன வாகப பந்தார்க்கரும தனது தக்ஷிணசரித்திரம எனும நூல 142ம் பக்கத்தில குறிக்கின்றார்

இந்தத் தண்டக வனத்தின்கதை இராமன இலங்கைக்கு வருங்காலத்தில் சொல்லப்பட்டதா யிருக்கின்றது. இராமனின் விரோதியாகிய இராவணன் அரசோச்சிய இலங்காபுரியின் விபரத்தை நோக்குமளவில், அது முதலாவது மாலியவந்தனுக்கு இராஜதானியாகவும, பின்னர் குபேரனுக்கு இராஜதானியாகவும் அதன பின்னர் இராவணனுக்கு இராஜதானியாகவும் இருந்ததென் பார் சிலர். அகஸ்தியர் முதலியவர்களுக்கு நாம வயது குறிக்கின்ற உண்ணும் பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனுக்கும் பல்லாயிர

வருடங்களே வயதா யிருந்திருக்கலாமெனை நமது நாட்டின் புராண விதிகாச ஆசிரியர்களின் கொள்கையின்படியே யீண்டு நம்பவேண்டியதாகிறது.

அப்படி முழுதுமே நம்புவது அறிவு முதிர்ந்த இக்காலத்தில் செல்லா. ஆயினும் ஓராயிரமாகவேனும்கொண்டு பார்ப்போமா யின் முறகூறியபடி ஆரியர் குடியேற்ற காலத்தோடு இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 6000-ஆம் ஆகும். அந்நெடுங்கால வளவில் "இந்தியாவின் தென்பாகமானது தற்போதுள்ளதுபோலக் கன்னியாகுமரியோடு முடிந்ததோ! அன்றே வென்பதும் சந்தேகம். ஏனெனின் தற்போதுள்ள குமரிமலைக்கும் (ஆற்றுக்கும்) தெற்காகவும், பஃறுளி யாற்றுக்கு வடக்காகவும் 800 காதம் அதாவது 8000 மயில் தூரமுள்ள தரை இருந்ததாகவும்' தெரிகின்றது

இந்த" இராமாயண காலத்தில் விந்தியமலைக்கு வடக்கு நாடாக விருந்தது, அதற்குத் தெற்கு தண்டகம் ஜனஸ்தானம் எனமிருங்கள் சஞ்சரிக்கும் இருவனமிருந்தன, அவைகள் நாடா காமல் அவைகட்குத் தெற்கில் நாகரீகமேசாசியடைந்த நாடுநகரங்களும் அவைகட்கிணங்கிய கோட்டை கொத்தளங்களுமிருந்தன. அந்நாட்டுமக்கள் பலவித கலைகளிலும், அரசியல் முறைமை, இராணுவவகுப்பு முதலிய இராசசிய தந்திரங்களிலும், மிகவும் மேன்மையடைந்திருந்தார்கள் (ஸ்ரீமான் T. பொன்னம்பலம்பிள்ளை M. R. A S) எனக்கலவி கேள்வியாளர்கள் கூறுமாற்றை நோக்குமளவில் ஆரியர்கள் மழையையும் நதிகளையும் மக்களையும் கொண்டுவந்து இந்திய தென்பாலைத் திருத்தினோ என்பது ஒரு தலைக் கூற்றுகின்றது. "துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடு முடியண்ணல் வழிக்கண, பதினெண்குடி வேளிருளவிட்டாரையும் அருவாளரையும் கொடுபோந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி (செழிக்கவைத்தார்) என்று தொல்காப்பிய பாயிரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் இயம்புதலும் மாறுபடலாகின்றது

தண்டகாரணியமானது சேரசோழ பாணடியநாடுகளை யடுத்திருநததாகவே வானமீகி தருகினறார மேறபடி யாமாற தெனபாற் கணணிருநத நாடு நகரஙகள கோட்டை யாதிகளெனப படுபவை சேர சோழ பாணடிய ராஜயஙகளாக விருபபினும அம்மூவர்சா தாமும அகததியரால தெனனாடடுககு கொணடு வரபபட்டவராய விளஙகப்படுதலின கோட்டை யாதிகளை உடைததா யிருநத நகர தணடகமேயாகும தணடகமானது இராவணனது இராஜ்யததிறகுளளடஙகியதாகவே யிருககலாம

அறறேல பாணடிய இராவண ராஜயஙகளிறகு இடையில் அநதததணடகவனம இருநததாகவே கொளளவுமபடும இநநோககுககுச சாரபாகவே அணடுக கனனியா குமரியினினறு 8000 மயில அளவு தளளியிருநத தெனபதுஞ சாததியமாம பினனும அத தணடகவனமானது இராவண ராஜ்ய மெனறு கொளவதறகுச் சாரபாகவே, இராவணனின தநதையாகிய விசரவாகு எனும பெயரினமாயுளள விசிததிரவாகு பராககிரமபாகு சுஜவாகு எனற இராவண தேசாதிபதிகளின பெயர சமபநத வகையாலே தோனறும இடசுவாகு எனபானறன மைநதனது நாடாக அமைநதிருநத தெனும வரலாறும வலியுறுததுகினறது

இநதத தணடகததின பெயர இராமயணததில கேட்கப் படுவதால இராவணனுககு முறபடடவன் இடசுவாகு எனறும் …து காலம ஷை 6000 விருஷஙகட்கு முறபடடதாகும் எனற சொலவதாம் இவனது இடமாயிருநத தெனபாயகரே ஆதிதிராவிடம எனலாம

கன்னியாகுமரி தொட்டு 8000 மயில பரபபாகவுற பெருநிலமானது கடலால மூழ்கப்பட்ட தெனபார சரிததிராசிரியாகள். ஆண்டு மதுரை ராஜதானிககுக கதவனைய தாயிருநத கபாடபுரமும் அழியில் மூழகுறற தென்பார். உதாரணமாக.

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள" என்றதற்கு
அடியார்க்கு நல்லார் உரை தருவதாவது

"அக்காலத்து அவர் நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு வடவெல்லையாயது பஃறுளி யென்னு மாற்றிற்கு மிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும், இவற்றின் நீர் மலிவானென்ன மலிந்த ஏழுதெங்க நாடும், ஏழுமதுரைநாடும் ஏழுமுன்பாலைநாடும் ஏழுபின்பாலைநாடும், ஏழுகுன்றநாடும் ஏழ்குணகாரைநாடும் ஏழுகுறும்பனைநாடும் ஆகிய இந்த நாற்பத்தொன்பதுநாடும், குமரிகொல்லம் முதலிய பன்மலை நாடும், காடும் நதியும் பதியும் தடநீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின் காறும் கடல் கொண்டழிதலால்" என்பதில் ஏழு மதுரைநாடு என்னுந்தொகுதியில் கபாடபுரமும் ஒன்றேயாகும்.

"ததோ ஹேமமயம்திவ்யம் பாண்ட்யாநாம் பாண்டய
ராஜாநாம புத்தம் யோக்யம் கவாடம் அநேக
ரத்ந லக்ஷ்யதே முக்தாருபைர் மணியிரத்ன
பூஷிதம் தத்தபததி சேகக வாதிதி பாவ"

இதன் பொருள் "முத்துமயமான மணிகளால் அலங்காரமானதும் பாண்டியர்க்கு யோக்யமானதுமான பாண்டியரது கவாடபுரம்" என்றார் ஸ்ரீகோவிந்தராஜர். பின்னும்

"இவ்வகை யரசிற் கவியரங் கேறினர்
ஐவகை யரசர் ஆயிடைச் சங்கம்
விண்ணகம் பரவும் மேதகு கீர்த்திக்
கண்ணகன் பரப்பிற் கபாட புரமென்ப."

இத்தியாதியால் கபாடம் பாண்டிய நாடென்றும் இது தற்போதிய மதுரைநகர் அமைவதற்கு முன்னர் பாண்டிய இராஜதானியாக இருந்ததென்றும் இது மதுரையின் கிழக்கே 3 அல்லது 4 மயில்

தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு கிராமமென்றும் அறிய விருப்பத்தோடு இதுதானும் ஊழியில் மூழ்வுற்றது என்னுங்கால் பிரளயம் பாண்டிய நாட்டொடு 8000 மயில் அளவு பிரவாகித்தது எனக் கொள்ளப்படும்.

இந்தப் பிரளயம் எப்போதுண்டாயிற்றோவெனின்,

"According to Professor Elliot there were many erosions and the last of which was about 9000 years ago." (Hon Mr S Rm M Ramaswami Chettiyar)

அதாவது, 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பாலில் இப்பிரளய முண்டானது என்று தெரிவாகிறது. இதனால் 9000 வருடங்கட்கு முன்னர் தென்பால் 8000 மயில் அளவு தரையாக விருந்தது எனத் துணிவதோடு அக்காலம் தென்னிந்தியாவானது புறத்தேயத்தாரால் குடியேறப்படாததாய்த் தன்னகத்துதித்த மக்களையே குடியாய்க் கொண்டிருந்ததாய் விளங்குகின்றது. இந்த நெடுங் காலத்திய சரிதமாய் விளங்குவது இராமாயண சரிதந்தானே யாகுமல்லது வேறன்றும். ஆதலின் அந்த நெடுங்காலத்தியதாய்க் கொள்ளற்பாலதாம் கபாடபுரம் என்பது பிற்றைஞான்றெழுந்த பாண்டியரால் ஆனதாமென்று கூறவும் ஆதாரமில்லை. அல்லது இலங்கை பௌத்த வம்சாவளியெனும் நூல்கருமாறும் கிறிஸ்தவ பைபிள் எனும் நூல் கருமாறும், மேற்படி பிரளய காலமானது இற்றைக்கு 4300 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்பது தீர்வாம். இதனைச் சார்பாக நோக்குமிடத்தில் இராமாயண காலத்திற்குச் சற்று முந்திய நூற்றாண்டிலேயே மேற்படி பிரளயம் உண்டானதா யிருக்கலாம். ஆதலால் தண்டக நாடும் பிறவுமாயவிந்தத்தின் தென்னாடு முழுவதுமே ஆதி திராவிடம் எனத் துணியலாம்.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால் திராவிடம் எனுஞ் சொல் தென்னிந்தியாவுக்குரிய பெயர் என்றும் திராவிடத் திருமக்களே வடதிசையாதி எல்லைகளுக்குப் போக்கு வரத்துடையராயிருந்த கார

ணத்தால வடதிசையாதி நிலஙகட்கும் திராவிடமெனற பெயா தோனறறகாயிறறென்றும பின்னா வடவிநதியாவின மூலமாய் அநேக புறதேயததவாகள வநது குடியேறினாகளென்றும் அவா களும நாளடைவில திராவிடா எனற பெயரை தம் பெயராகப் பாவிததுக கொணடாாகளெனறும, காலநீட்சியளவாகக் கணிககுங கால இராவணனே திராவிட அரசனுவானெனறும, ஏனைய அரசா கள் திராவிடா எனற பெயரைத தம பெயராகப பாவிததுககொண டாாகளெனறும ஆகலால திராவிடம என்ற அருதத சமபநதமாக வுள்ள தென்னிநதியாவை ஆதி திராவிடமெனறும, இவ்விடத தவரே ஆதி திராவிடரெனறும வடதிசையாதி நிலததும இவவாதி திராவிடா போநது அமாநதுளளமையால இனறும ஆஙகாஙகு ஆதி திராவிடா உளரெனபதாகவும ஏனைய மககளைப போல் புறதேயத திருநது இநதியாவுக்குள குடிபுகாது புராதனமாகவே இவாகள சணடுறைகினறமையாறறுனே துணிபுடன இவாகளே ஆதி திரா விடரெனறும இவாகளது அரசனுக இராவணன இருநதமையால இராவணனே ஆதி திராவிட அரசனெனறும குறிகொளளக கூறினும்

திராவிடம எனற சொல் மூடததடியாக வநதபெயர் என்பதாக விவகரிததாற்றியபடியே இரணடாவதாக, திராவிடமெனபது பாஷை யடியாகப பிறநததெனறும வழககுளளதால் அதனைப் பின் வரும திராவிடம பாஷை யதிகாரம எனுமுகததால விளககிக காட்டுதும

இரண்டாவது திராவிடர் பாஷை யதிகாரம்.

ஆரியாகள ஆதியில தமிழ எனும் மொழியை உச்சரிககக கூடா தவர்களாயிருநதாாகள. தமிழ்எனும மொழியிலுள்ள ழகாரம தமிழ்ப் பாஷையொனறறகேயுரிய சிறபபெழுததா யிருபபதினுலும, ஆரி யர்கள் பெருமபாலும மெயயெழுததுக்களை மொழிககு முதலாகக கொண்டு உச்சரிப்பவாகளாதலாலும் இந்தத்தமிழ் எனும் மொழி

யை தமிள் த்மிளம் எனறு வழங்கினதாகவும அதுதானே திரிந்து திரமிளம திராவிடம எனறுயிற றெனபாா சிலா.

ஆயின் இநதத தமிழபபாஷை எநநிலததில தோனறிற்றோ எநநிலததிலே நிறைநது வழங்கப்படுகிறதோ அநநிலநதானே ஆதி திராவிடம எனறகாகும.

இநதத தமிழ்பபாஷை யாணடுதகோறறமாயிற்றென விசாரிப்புழி, சிலர் இபபாஷை வட இநதிய பாஷையாகிய ஆரியபாஷையாம சமஸகிருததகின கிளைப்பாஷை யெனறியமபுவா. ஆனால் தமிழ்ப் பாஷையினது நல இலககணததோடு அப்பாஷைக்குரிய மககளது புராதனம இடம முதலியவறறை நோககுமளவில அது ஒரு கிளைபாஷையென்று சொலலற்கு நியாயமிலலை ஆகையாற்றானே ஆரியம் தமிழெனும பஷையைத தோநத ஆசிரியாகள் இரு பாஷைககுமுளள பேதஙகளை நனகெடுததுககாட்டுசினறனர், அவற்றுள் சிவஞானசுவாமிகள கூறுவதாவது —

" தமிழ் மொழிபபுணாசசிககட படுஞ செயகைகளும் குறியீடுகளும வினைககுறிபபு, வினைததொகை முதலிய சில சொலலிலககணஙகளும உயாதிணை, அஃறிணை முதலிய சொற்பாகு பாடுகளும் அகமபுறமெனும பொருடபாகு பாடுகளும ,குறிஞசி வெட்சி முதலிய திணைபபாகுபாடுகளும அவறறின பகுதிகளும, வெணபா முதலிய செய்யுளிலககணமும இனனோரனன பிறவும வடமொழியிற் பெறப்படா. எனபதாம

Dr. Caldwell. துரையவாகள தாளியற்றியுளள திராவிட பாஷா விலககண நூலிலே கூறுவதாவது

("தான் நினைககினறவாறு) சமஸகிருத பாஷையானது தமிழ்பபாஷையினினறு 20 வாாததைகளைக கடனகப் பெற்றிருக்கின்ற" தெனபதாம அவ்வாாததைகளாவன அககா, அத்தை அடவி , அம்மா ; ஆணி , கடுகு , கலா, குடி, கோட்டை, நீா, பட்டணம முதலியவையாம்

ஸ்ரீமான் M. ஸ்ரீனிவாசயயங்கார M. A. அவாகள் கூறுவதாவது. This in itself is sufficient to prove that Tamil has no philological affinity with either Sanskrit or any Indo—European tonque" அதாவது தமிழ பாஷையானது சமஸ்கிருதம அலலது ஐரோபபிய பாஷையினினறு பிறநதெதனறு காகா. எணறவாறு.

பணடையகாலத தமிழருமஆரியருமஎனுமஅரிய நூலிலே ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம அவாகள கூறுவதாவது.

"ஆரியாகள இநதியாவிற புகுநத பினனரே ஆரிய பாஷை முறைசெயயபபட்டது" எனபதாம Hon Mr. S Rm இராம சுவாமி செட்டியார அவாகள கூறுவதாவது

"Tamil language has an originality and a singularity of its own and it cannot be classified under the Turanian Group." etc , etc.,

இதநியாதியால தமிழபபாஷையானது மறறொரு பாஷையின கிளைபபாஷையலல வெனபது தெளிவாம

ஆரியபாஷையினது கலபபிலலாமலே தமிழபபாஷை எழுதறகாகும ஆறறல அதனகணணுள வெனறும அஙஙனே, முதல் ஔவையாராகக காணபபடும பணடிதையின நூலகள முதல, பழந் தமிழ இலககியஙகளில பலவும ஆரியபாஷை கலபபிலலாமலே எழுதப்பட்டுளளனவாகவும ஸ்ரீமான செலவகேசவராய முதலியார. M. A. அவாகளும தனது "தமிழ" எனும நூலிலே நனகெடுத்துக் காட்டியுள்ளார.

தமிழப் பாஷையானது கிளைபாஷையலல வெனறுணரவிருத்தலின் இப்பாஷையானது யாணடுதிததது எனபதை விசாரிப்பாம:—

Tamil Studies எனும் நூல 41-ம் பக்கம தருவதாவது "இந்தியாவின் தெனகடை பாகததே புராதனமாயுள்ள திராவிடர்

களின் பாஷை இத்தமிழென்பதாம், எனவே (6) பக்கத்தில் குறித்த செந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் நாடுகளைக் கூர்ந்தறிக. கொடுந்தமிழ் நாடெனக்கூறிய குட்டம்—குடம்—கற்கா—வேணா—பூழி யென்பன தற்போதிய மலையாளம் திருவாங்கூர் இராஜ்ஜியத்தைச் சார்ந்தனவாம் அருவா வடதலையாதி செங்கற்பட்டு வடஆற்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்தனவாம் சீதம் நீலகிரி மலையைச்சார்ந்ததாம். மலாடு அல்லது மலாடு தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்தனவாம் பன்றி மதுரையின் வடமேற்கு எல்லையைச் சார்ந்ததாம். பொதுங்கர், ஒலி என்பன பூர்வ இராமநாத தேயத்தைச் சார்ந்தனவாம். (இந்நாள் சேரநாடு, சோழநாடு, தொண்டை மண்டலமும் கொடுந்தமிழ் நாடென மயங்கப்படுகின்றன.)

பின்னும், "நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந் தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புனல் நாட்டு" என்றது சிலப்பதிகாரம். அதாவது வடக்கே வேங்கடமும் தெற்கே குமரியாறும் தமிழ் கூறு மெல்லை யென்றவாறு.

வேங்கடமெனும் திருப்பதிக்கு மேற்கிலுள்ள மடிக்கரையி லிருந்து, புராதன நம்முத தேயத்தின் வடகிழக்கு பரியந்தமுள்ள தேயங்களும் முப்பாங்கரும் கடலாற் கவியப்பட்டுள்ள இந்திய தீப கற்ப (Peninsula) தென்பகுதிப் பாங்கரும் தமிழகம் என்றார் ஸ்ரீமான் M ஸ்ரீநிவாசய்யங்கார் M A. ஒவ்வுறுல் தமிழின் பண்டைய நாடுகள் இவையென்னல் காணக. பிரளயத்திற்கு முன்னர் ஜாவா, நியூசிலண்ட் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தமும் தமிழ் பரவி யிருந்ததாகவும் தெரியப்படுகின்றது. அங்ஙனே பண்டை நாளிலே வடக்கே இமயமலைச்சாரல் மேற்கே ஆப்கானிஸ்தானம் வரையி லும் பரவி யிருந்ததாகவுந் தெரிகின்றது. தமிழ்மக்கள் பரவியிருந் தமையால் அவர்களது பாஷை யவ்வளவு தூரம் பரவுற்காயிற்றன்றி ஆஸ்திரேலியா ஆப்கானிஸ்தானம் முதலிய நெடுந்தூரத் தேயங் களும் தமிழகம் எனக் கொள்ளற்காகா.

தமிழ்ப் பாஷையானது மிகவும் பழமையானது என்பதற்குச் சான்றாக, இப்பாஷையானது அந்நாளிலே அநாரியரான வேறு சாதியாராலும இராக்ஷசராலும வழங்கப்பட்டிருந்ததாக இராமயணத்தாலும (இலவலன வாதாபி கதையுரைகரு மிடதது) ஸகாந்ததா னும் தெரியபபடுகின்றது இதிகாசங்களிலே மிகப் பழமையானது இராமயணமேயாம் இராமயண காலததிலேயே தமிழப் பாஷை யிருந்ததெனறால இது 9000 வருஷங்களுககும முறபட்டதெனறே கொள்ளறகாகும. அபிதானகோசததாரின கணிதப பிரகாரம பன னீராயிரவருடம தமிழச சங்கததின காலம் எனபதைக கொளவ ராயின தமிழப பாஷையின காலம மிகை மிகையேயாம ஆனல் தமிழச்சஙகம அவவளவு காலததது என்பது உறுதியாகுமானல பாண்டிய ராஜாககள பிறகாலததில வநது அசசஙகததைத தாங கினவராதல வேணடும எனெனின இநதியாவில குடிபுகுநதோ ரெலலோரும் இறறைககுச சுமார 5000 வருடஙகளுககுப பினனா தானே இநதியாவுககுள புகுநததாகச சரிததிரஙகள தருகினறன வாதலால. அறறேல் பாணடியா ஆதிதிராவிட வகுபபைச சாா்நத வரே யாதல வேணடும. இவவிசாரணையினைப பினவருஞ சாதி அதிகாரததில சீா தூககுவாம

இததியாதியால தமிழ்ப்பாஷை மிகபபுராதனமான தொனறே யாம். ஆகையாலனறே "தமிழபபாஷையில, காறறு எனுஞ சொல லுக்கு 34 பிரதிச்சொற்களும அங்ஙனே நீருககு ஐம்பதும், மேகத துக்கு 35-ம் மண்ணுககு அறுபததிரணடும மலைககு அறுபதும்." * ஞானத்தினை யுணாதத 21. சொறகளும, அசசத்தினை யுணர்தத 40. சொற்களும் உயாவினை யுணாதத 17 சொறகளும மலையினை யுணர்தத 28 சொற்களும. † வருகினறன வெனபார் பணடிதாகள். ஒரேகாலதது இச்சொற்களெல்லாம் ஒருஙகு பிறநதனவாகா. ஒவ்

* Tamil Studies
† பண்டைக்காலத் தமிழரும ஆரியரும.

வோா சொலலும் ஒவவோா காலததுத தோன்றிச் சிலகால மெல்லாம நடைபெறறு அசசொல வழஙகிய மககளோடு அதுவுமொழிய அவாககுபபின னெழும மககளோடு பிறபுதிய சொற்கள் தோன்ற அவையு மவவாறே நடைபெறறொழிய இஙஙனம பாஷை நாளுக்கு றும திரிபெயதிவரும இயறகைததாமெனக. இதனாலே தமிழபபாஷை மிகபபுராதனமான தெனறறிக.

பினனுமொருசாா நோககுமிடதது தமிழப்பாஷை அகத்தி மாஞைககரெனறு இயமபபபடும தொலகாபபியனாால செய்யப்பட்ட தெனபதாலும அபபெரிய நூலினகண வழஙகப்படும் அத்துணை பலதிறபபட்ட சொறகளானவை இலககியமாய்ப பொதிந்து கிடநதிருபபினனறி இலககண வரமபடையா தாதலினும் தமிழ் பாஷையானது தொலகாபபியனாா அகததியா முதலிய பிற்காலத்த வாககும முறபட்டதெனபதே துணிபாம அஙஙனே பூாவீகதமிழ் வரலாறகளும மறைபபுணடு போயின வெனறும் துணியற் காகின் றது நிறக

தமிழ, எனனுஞசொலலின அமைபபும அதன பொருளை சிாதூககுவமேல தமிழப பாஷையானது மிகபபணடைய காலந் தொடடே இலககண வரமபுடையது எனறு துணியாமற் விளங் கினறது ஒரு பொருள அலலது ஒரு காரியம உணடான போது அதற்கொரு பெயா உடன தோனறாமற போகாது. பாஷைக்கு தமிழ எனற பெயா எழுநததூஉம தமிழ தோனறிய காலததாக யிருததல வேணடும. “ இலககியததினினறு எடுபடு மிலககணம்” எனறபடித தமிழ் இலககியமாக விருநதபோது தமிழ் என்பதற்கு பொருள, தம-அமபன தகபபன், தாய அலலது தம-ஆய, தமயன் தமபி, தமபிரான, எனறபடித தம-இழு என்பது தஙகளின் இனிமை எனறு பொருள படுமாறே தமிழ எனறு பெயா தந்தது போலும தேனுறை தமிழ' எனறது கலலாடம “ இனிமையு நீர்மையுந தமிழெனலாகும” எனறது பிங்கலநதை. பின்னு

தனிமை யென்றும பொருள படும் இவவாறாக இதறகுப "ருள் தாவிருந்த தெனனேயோ"

தமிழ எனும சொலலமைதியை நோககுமளவில, த-மி-ழ மூவெழுததுககளில த + அ = த, ம + இ = மி, ழ் + உ = என ஆறெழுததுககள அமைநதன இந்த ஆறே முகஙகளாகவும கொணடு தமிழககாசான ஆறுமுககடவுள யதூஉம ஸகாநதததில இந்த ஆறுமுகனே அகததியனுககுத ஓதிஞெனறதூஉம, ஆறுமுகனது பெயராகிய குமரன தா தமிழ இலககணம இருநததாகவும கொளளப றது வை தமிழில உளள அ. இ உ. வெனற மூவெழுததாளு யே தமிழ் எழுததுககள எலலாம கொணடுளளதாம எஙஙன ன ஒலியுணடாக அஙகாபபு தரும அகாரமானது முத வும அகர முதல ஔகாரம பரியநதம உயிரெழுததப பேதந தாறறி அவறறுள அய அவ அஃ எனற அயல மூனறெழுததுக ளில் ஆதி அகாரததை எடுததுச தோறறிக ககாரததிறகு க கும ரமததிற்கு ச சும முடிவுபோல மெயயெழுததுககளை வகைபடுத தொபப, அகாரததிறகு முடிவுபோல, ஃ எனற எழுததை மைத்தனர். ஆகவே அகரமுதல ஃ பரியநதம அகரததின ஆடசி ஃ என்பதை எடுததுசசரிபபதால் உதிததது க எனற எழுதது னபோலும ஃ எனபதற்கு அணிதயே வைததுளள க என உச்சரிககுமளவில இகசு இசசு எனறறைய விருததலால எழுததுககளுககு முனனே இகரததின ஆடசியாம இக் இச. ஒறறுககளில ஒலி நிரபப உகரந தோனறி இகசு இச்சு வழஙகறகாகினறமையால ஒறறெழுததுககளுப பினனே த்தின் ஆட்சியாம ஆகவே இமமூவெழுததுககளின ஆட்சியே எழுததுககளியாவும கொணடனவாகும. இநத ஆளுகை ழுத்துககளின் பெருமை காடடுவானபோலுமே ஃ என்ற புள்ளிகள் தோறறினா என்றுங கூறலாம். இநத மூன்று

எழுத்துக்களும் "தனிநடங் குயிற்றுஞ் சமபுரம பெருமான் ருகப பறைகக்ண அ இ உணுவென, றமாதரு சூத்திரம்

திருப்பிசை நுணுக்கச செந்தமிழியல பினைச் பின்ன" என்றபடி பரசிவத்தின துடியினின்று பிறந்ததாகக் னா தத்துவராய சுவாமிகள். பின்னும ஆதி பரசிவமே முதற்றமி சஙகத்திறற்லைமை பெற்றிருந்தார என்றுங கூறபபடுகிறது. ஆ- சிவமே தமிழாசிரியா என்றவாறும ஆயின இதனபெருமை சிறிதோ? ஒதது முறைவைப்பாயக கவனிககுமிடகது அ. முதலு டாகும ஒலியேயாம இ இரணடாவதுணடாகுமஒலியேயாம். இ குவிய உதட்டகததிருநது வெளிபடும பெறறியது உ, வாத இது மூனறாவ துணடாகும் ஒலியேயாம ஆகவே இம்மூன்றெ துககளையே பாஷாபபெயாககணடே முறைபபடி, அமைத ளாாகள.

தமிழ் எனபதிலுள்ள அ. இ உ வெனபதின் பெற்றியி படியே ரணடுள்ள த- ம- ழ எனபவறறைச் சோககுவமேல் எழுததுககளெலலாம, வல்லினம-மெலலினம-இடையினம மூவகுப்பினதாக வகுககபபட்டுளளதால அவவவற்றுள்ளே ஆத வெழுததுககளில ஒனறுய தகரமும, மெலலெழுததாறனுள் றுய மகாரமும இடை யெழுத்தாறனுள ஒனறுய ழகா ஆகமூவினத தொவவோரெழுதது எடுததுப பாஷைககுப் ராக முறைபபடி அமைததுளளாாகள பின்னும இது (செ தெனமொழி என்று காட்டுவானபோலும செ-ந-மொ-ழி எ ராகவும அலலது சீம-மொ-ழி எனறனராகவும காண்ட த-மி-ழ எனற மூவெழுதெதாருமொழிப பாஷாப்பெயர் ளிய நுண்ணிய அறிவோ டமைத்த பெயராக விளஙகுகின்றது

இததியாதியால தமிழப்பாஷை அகததியனுருககுமுன்ன லததிலேயே இலககணமுடையதாயிருநததெனலாம.

தமிழ் ஒலியெழுத்துக்களின் முதலும் முடிவுமாகத் தோவது ராப் பியறறும அகாரமேயாம இவவகாரததை வரியெழுததாக தொடஙகிய ஆசிரியர் வரைவான ஏற்றபோது அதாவது எழுத ரியை ஓலையினமீது ஊனறிய வககணததில முதல தோறற ரது, புள்ளியேயாம. இநதப் புளளிதானே வரியெழுசதுகக த முதலும முடிவுமாம.

"உட்பெறு புள்ளி உருவாகுமமே" எனறா தொலகாபபிய என்றபடி ● புளளிதானே ○. உருவமாகி உருவ ,தானே ரியேற்க ெ. கொமபாகிக கொம்புதானே ா காலாகி அமைநத ா இம்மூனறுமே அகாரமெனற வரியெழுததாய விளஙக மத்துளளாாகள ஆகையாறறேனே அகரமுடிவாறற முபபுளளி த்தினை ஆணடு முடிபெனத தாதுளளாரெனலாம

சுருககமாகக கூறமிடடது மெலலின இடையின வெழுத ளெலலாம வலலினத தொடஙகவும அநத வலலினததுள ககா டியதவெழுததாம முபபுளளியுள இருபுள்ளி யுளளொடுஙகவும ஒாரு புளளியானது, ா ெ. எனவிருாதபடிபே புளளியுள கமாமெனலாம

இததகையதாயப பெருமை வாயதத தமிழ் எனற பெயரின டைய புராதனததை நனகு காணபிபபதாக விளஙக இருதத ப் பாவைஷயானது கி மு. 3-4. நூற றணடிலே யிருநதவராகக ப்படும அகஸ்தியரால வெளியிடப் படடதெனபது எவவாறு ருநதும

அகஸதியா எனபாா வடவிநதியாவில காசி(Benares)யிலுள்ள கிருத சஙகததில வேதமேறபடுததிய வியாசரின அகஙிராக யின் கீழ் ஓரஙகமாக விருநதனரெனறும அஙகே தனது சகபாடி

களோடு சச்சரவிழைத்துக் கொண்டமையால், தான் தென் இந்தியாவில் குடியேறி மதுரையில் முதல் தமிழ்ச் சங்கத்தை யேற்படுத்தினரெனத் (Tamil Studies P. 237) தெரிய வருகின்றது.

ஆரியர் குடியேறற்றின் காலம் பற்பல சரித்திரக் கணிதத்தைக் கூட்டியும் கழித்தும் பார்த்தபோதும் சுமார் 5000ஆவு என ஏற்படுகின்றது.

ஆனால் "Origin of Brahmins" Page 46 எனும் நூல் தருவதையும் கவனிக்க வேண்டியராகின்றோம். இந்நூல் தருவதாவது:

The migration of the Aryans towards India could not have taken place before about 690 or 700 B C.

ஆரியர் இந்தியாவில் குடியேறின காலம் கி. மு. 690 இல்லது 700 வருஷம் இக்காலத்திற் கதிகமாகாது என்றவாறு.

வேதமேற்படுத்தினோர் வியாசர் என்றபடியினால் வேதவரலாறுக் கைந் நூலை விசாரிக்கு மளவில்

Vedas are supposed to have been composed some 2000 years before Christ, some people even holding that they are as old as 4000 B C

வேதமேற்பட்டது கி மு. 2000 வருஷம் என்றார்.

இவ்வழக்கோடு பண்டைக் காலத் தமிழரும் ஆரியரும் என்னும் நூலைக் காணுங்கால் "ஆரியர் இந்தியாவிற் புகுந்த பின்னரே ஆரிய பாஷை முறை செய்யப்பட்டது" என்றறியறகா கின்றோம்.

இத்தியாதி முரண்படும் காலங்களை யொருப்படுத்திக் காணுமமுற்கூறியபடியே 5000 வருஷம் ஆரியர் குடிபுக்கிய காலமாய்த் தீரும். அக்காலத்திலே அகஸ்தியர் இந்தியாவுக்கு வந்தவராய் இருக்குமானால் பிரளய காலமாகித் தமிழ்ச்சங்க பீடமாகிய கபாடபுரத்தைக் குறிக்கும் 8000. 9000 எனப்படும் தமிழ்க்காலத்தை என்னென்று கூறுவது?

பின்னும் அகஸ்தியா என்பாா அவலோகிதா எனபாரிடம தமிழ் கறறுககொண்டதாக ஜைனா கூறுவா. ஜைனமதாசாரியாரா கிய மகாவீரன் எனபாரது காலம கி மு 5து நூறறாணடென றுட்சின்சன M A F R. G S F R A I துரையவாகள் தனது History of the Nation எனும நூலில குறிககினறுா. இத னுலும அகஸ்தியா காலம மூவாயிரவருடமெனறே தெரிவாகின றது

" About the precise date of Agastyas' migration to the south nothing defnite can be said but as has been pointed out it cannot be earlier than the 5th or 6th Century B. C."

இவவாறுகத தோபபடும அகஸ்தியரைப பாரத இராமாயண சரிதஙகளிலே நுழைதது அவா அககாலததிறகுப் முறபட்டவா என்றும இனனும அவா திருநெலவேலியிலுளள பொதிய மலை யில் வசிக்கினறுா என்றும பொய்ககதை கட்டிவிட்டாாகள்

இதனுலே அகஸ்தியர் தமிழுககாசிரியா எனபது பொருதத மற்றதாகின்றது. பின்னும இவாது மாணுககரெனபபடும தொல காப்பியா தானும உணமையிலே அகததியரின மாணுககாதானே வென்று நோககுமளவில, தொலகாப்பியததில எஙகினும தமிழ இலககண விதிபபடி அவா அகததிய குரு வணககங கூறினதாகவுந தோற்கிலலே. தொலகாப்பியனுாது காலமும இறறைககு 4300 வருடஙகளே யாகிறதாக பணடிதாகள் கூறுவா. இததியாதியால் 9000 வருடஙகளுக்கு முனனே இதெதனனிநதியாவில தமிழ இருந்ததாகவும இதன முதல அதிகாரத்தில கணடபடித் தென னிநதியமககள் வடதிசையாதி பல்லிடங்களில் சென்று இருந்து வந்தமையினுலே யவவவிடஙகளில தமிழ்ப்பாஷை பரவியதா மென்றும் துணிதறறககதாகும. ஆகவே முதலஅதிகாரததிற குறிததபடி ஆரியா, ஆரியரினின்று பிரிநத ஒரு கூட்டத்தாரைப் போலத தமிழா இநதியாவில் குடிபுகுநதோராகார்.

"முக்கியமாமலைகளில் தமிழராயுள்ளோருக்கு வேதங்களிலிருந்தும மற்றைய ஸமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும அநுமதிகளும் ஆதாரங்களும தேடப்புகுவது தப்பு இந்தியாவின் வடபாகத்தில் வேதகாலத்தில் குடிபுகுந்தோரினின்றும தமிழர் உற்பத்தியாகவில்லை தமிழர் நிராபாதிகப் பட்டாவது சுயேச்சையாகவாவது வடக்கினின்று குடியெழும்பித் தெற்கே குடிபுகவில்லை" என்றார் ஸ்ரீமான். P சுந்தரம்பிள்ளை M A யவர்களும்.

ஆதலால் பண்டைப்காலத் தமிழ் மக்களே ஆதிதிராவிடர். குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவர்களாமே வேறு திராவிடர் குடிபுகுந்து தமிழ் கற்றவர்களுள் முதன்மையாக நிற்பவர் ஆரியரேயாவர். சமஸ்கிருத பாஷையாளர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளினும் அவர்கள் திராவிடராகார் இந்திய பாஷையானது பஞ்ச கௌடம் என்றும் பஞ்ச திராவிடம் என்றும் இருவகையாகவே வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றது அவற்றுள் பஞ்ச கௌடமானது சாரஸ்வதம், கன்னியாகுப்சம், மிதிலம், கௌடம உத்கலம என்னும் இவ்வைந்து தேயத்தாரின் பாஷையெனப்பார் இவற்றுள் கௌடம எனபது வங்கதேசமாம் வங்கமாவது தற்காலம் வங்காளமென்று வழங்கப்படும் வடவிந்திய தேசமாகும இத்தேயத்துற்பத்தியான பாஷையாகி அதினின்று கிளைப்பாஷைகள் தோன்றின போலும் திரிந்த அப் பாஷைகளுக்கும கௌடமென்றே பெயராகிப் பஞ்ச கௌடமென்றழைத்ததாயிற்று இதனால் வடவிந்திய பாஷைகளெல்லாம் பஞ்சகௌடமென முடிய அவற்றை யுடையார் பஞ்சகௌடர் என்றே முடியுமாறும.

இந்தச் சம்பவத்தைப் போலவே விந்தகிரியின் தென் பகுதியாம தென்னிந்தியாவின் கடைகோடி பாகத்தே தமிழ்ப் பாஷை விளங்கி யிருக்க, அந்தத் தமிழ் திரிந்த அடைவே திராவிட மென்றாகித் தென்னிந்திய பாஷையாய விளங்க அதன் கிளையெனப் பிறந்த தெலுங்கு-மலையாளம-கன்னடம்-துளு வென்பவற்றையும் உரிமைப் படுத்திப் பஞ்ச திராவிட மென றழைத்ததாயிற்று.

"பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன்னிருந்தபடி யிருந்ததுபோல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்குங் கவின்மலையா ளமுந்துளுவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே யொன்றுபல வாயிடினும்
ஆரியம்போ லுலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துதுமே."

என்றார் P சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்.

தமிழ்ச்சங்கங்களும் தமிழ்ப்புலவர்களும் தமிழ் நூல்களும் நிரம்பிய ...ணமைச் சார்பால் அறியக்கூடிய தென்னிந்திய வரம்பினைத் ... திராவிட தேயமென்றும் அந்த இடத்தைச் சார்ந்ததாயும் தமிழின் திரிபாயும் விளங்கும் டை பாஷைகளைப் பஞ்ச திராவிட மென்றும் வழங்கின முறையே தாய்ப் பாஷையாகிய தமிழல்லாது வேறு பாஷைகள் வேறாத திராவிட மென்றும் தமிழ் ஒன்றே ஆதி திராவிடமென்றும் கோடன முறையேயாகும் இதற்குச் சான்றாக இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 2000 வருடங்கட்கு முன்னிருந்த ஆதி திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிய திருக்குறள் என்ற செந்தமிழ் நூலே ஆதி திராவிடர்களின் பாஷையையும் அவர்களது குணங்களையும் சீலங்களையும் தெற்றென எடுத்துக் கூறுவதா யிருக்கின்றது இந்த ஆதி திராவிடர் திருக்குறளைப் புகழாதாருமுண்டோ? இந்தத் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவராகிய Rev G U Pope M. A D D. அவர்கள், இக்குறளைப் பற்றிய தனது அபிப்பிராயங் காட்டுவதில,

"Sweet to the thought Sweet to the ear Sweet to them outh
Great cure for twof old deed's disease is Valluvar
Sweet kurral Venba verse, with tongue right eloquent,
Set forth, that we the way of good may know."

...படி இனிமையானது மருந்து போல்வது சன்மார்க்கமானது ... சாற்றியுள்ளார், இவ்வண்ணமாக திருக்குறளை விசாரித்தா

ரோவவொருவரும அதனைப் புகழுந தரததததாகவே இயற்றினார்.
ஆதி தமிழரான வளளுவனார.

இதுகாறும கூறியவற்றால, பாஷையடியே வநத திராவிடப் பெயரை விளககிக காட்டி ஆதி திராவிடமெனபதை விளங்கக் கூறினும

மூனறாவதாகத தறகால இருளவழி வழககாகும சாதி பேதத்தாகககததால, திராவிடம எனபது ஒருவருடைய சாதியென அற்றாய்ககூறும விபரீதம நீஙக 'ஜாதி'யெனுமோர அதிகார முகததால் உணமை ஆதி திராவிடர எனபதை விளககுவும.

மூன்றாவது. திராவிடர.

ஜாதியதிகாரம்

மளளர எனுஞசாதியார ஒருவருளரெனறும அந்த மள்ளர் எனுஞசொலலோடு திருவெனும அடைசசொல சேரத திருமள்ளர் எனறுகிச சிதைநது சிதைநது திராவிடர எனறாயிறறெனபார் ஒருசாரார. ஆயின இநத மளளர எனுஞசாதியார எநதேயத்தாரென நோககுழி, "குசிநகரததிருநத மளளாகள பத்தரின் உடலை சுடடெரிததார்கள் எனறு (Early History of India By Mr V A Smith) தருகினறபடியால இதன ஆதாரவினபடி மளளர தேயம குசிநகரம எனததெரிகிறது. இநதக குசிநகர மாவது காசிககு 120 மயில தூரததததென்றும ஷைபுததகமே தருகின்றது

ஆகவே மலலா அல்லது மளளாகளின தேசம நாம முநதஇ காரஙகளில் காட்டியபடி வநதேறிகளின இடமாகிய வடவிந்தியாவே யாதலைககாணக. ஆதலால முநதுகூறிய செழுமிளாதரவினபடி இந்த மலலா பெயா கௌடரெனறுதற பாறித் திராவிடரெனற்காகாது. ஆதலின தெனனிநதிய ஆதிதமிழா பெயாதானே திராவிடா எனபதை உயததுணாக.

1912-ம் ஆண்டு அக்டோபர்மீ பிரசுரமான மகாபோதி சஞ்சிகையாரின் பிரசுரப் பிரகாரம "புத்தர் கி.மு. 578-ல் காசிநகரில் பிறந்தார்" என்றமையாலும், காவல H. S ஆல்காட்டு துரையவர்கள் புத்தரின காலம் கலியுகம 2478-ல் என்கின்றமையாலும், பின்னும ஒகடோமஸ்கி யெனபவா புததரது காலம குறித்த ஷைகணித்ததோடு 1000 வருடங்களுக்கு முன்புள்ளதாக கருகின்றமையாலும, திரப்பாக சராசரி இறைக்கு 4000 வருடங்களுக்கு முன்னிருந்தவராவா புததபிரான.

இக்காலத்தில மல்லரெனனுஞசாதிப்பெயர் கேட்கபபடுகிறது. அஃதோடு அக்காலததிலே "மகத தேசாதிபதியாகிய அஜாத சத்துரு வேசாலியிலுளள லிச்சாவிஸ் (Lechavis) கபில வஸது வியிலுளள சாக்கியர்கள், அளகபபாவிலுளள புயூலிஸ் (Bulis) இராமகாமாவிலுளள கோலியர் (Koliyar) வேதாதிப்பாவிலுள்ள பிராமணன் இவாகளெலலோரும ஷை புததரின அஸதியிலோர்பாகம வேணடினா."

எனப்படுவதால மல்லாகளனறி யநேக சாதிகளும அநநாளிலேயே வடவிநதியாவினகண இருநதனா எனநதெரிகிறது. அதுபோலவே தென்னிநதியாவில கனனியாகுமரி தொட்டு 8000 மயிலபரப்புள்ள நிலமிருநததாகவும முனனே காட்டினோம். இது நனகுதேரப் பின்வரும வியாஸததைக கவனிபபீாகளாக.

The identity of certain fossil flora and faune in India and South Africa supports the theory of a former land connection, the fragment of which survive in Madagascar the Seychelles and other continental islands. At the same period an Indo-Austral continent linked together New Guinea, Australia, Tasmania and New Zealand, so that a continuous land surface permitted migration of the Hominidol in various directions. Apart from the impermanence

incidental to traditional forms the enormous changes in the distribution of land and water have obliterated traces of origins and movements. The starting point in the enquiry is unknown and may never be discovered as it may be buried in the bed of the Indian ocean or of some other marine or lacustrine basin."

என்றார் எட்வர்ட். கிலாட் (தனது Magic & Religion என்ற வியாசத்தில்) ஆதலால் தென்னிந்தியா குமரியோடு முடிந்ததாகாமல் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தம் நீண்டிருந்ததாகும். அங்ஙனே ஜனப்போக்குவரவும் உடைத்தாயிருந்திருக்கலாம், தமிழ்ப்பாஷையும் சங்கமிருந்த தமிழகத்தினின்று விசாலித்துப் பரவியிருக்கலாம் தமிழ் ஐம்பெருங் காப்பியங்களிற்சிறந்த மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் பிறந்தஇடம் சேரநாடாய்க் கருவூராயிருப்ப (திருவஞ்சைக்களம்) இவ்விடத்தில் தமிழ் மருவி மலையாளப் பாஷையானதுபோல தூரநாடாகிய நியூஜீலண்ட் முதலிய இடங்களிலும் தமிழ் மருவியிருக்கலாம் அங்ஙனே தமிழ் அரசனாகவிருந்த இராவண தேசமானது சிங்களதேசமானதும் அதற்கு அணித்தாயுள்ள யாழ்ப்பாணம் செந்தமிழுடைத்தா யிருப்பதும் சீர்தூக்கற் பாலனவாய் இருக்கின்றது.

என்னே கிரேதத்தில் ரேணுகையே கூற்றுவனும்
தன்னோ திரேதத்தில் ஜானகியே—பின்யுகத்தில்
கூடுந் திரௌபதையே கூற்றாங் கலியுகத்தில்
வீடுதோறும் பெண்களே யாம்.

என்ற நீதிவெண்பாவிற்கண்டபடித் திரேதாயுகம் ஜானகிராமன் காலம் என்றவாறாகின்றது இதனுள்கண்ட ரேணுகையென்பவள் ஜமதக்கினியின் மனைவி, பரசுராமனின் தாய் இரண்டாவது ஜானகி இராமனுடைய மனைவி. திரௌபதி பஞ்சபாண்டவரின் மனைவி. இவர்களது சரித்திரங்கள் ஒன்றனோடொன்று

முன்னும பின்னும் பினனுக்கு முன்னுமாக முரண்டுகிடப்பதும் யுகமொன்றுககு விரிததுள்ளதாயுள்ள வருடத தொகையும் பின்கண்டபடி.

கிரேதை 1 728,000 வருஷஙகள
திரேதை 1,296,000 வருஷஙகள
துவாபரம 864,000 வருஷஙகள்
கலி 432,000 வருஷஙகள். (என)

அளநது கொட்டிககிடககவும அவறறை நமபவும ஆட்களிருப் பதால இவவளவு சாமாததிய பொய்க்காலஙகளே நாமெனன வென்று தோவதோ அறியிலம். கிடககட்டும ஈணடைககு வேணடியது அநதததிரேதாயுகமே ஆனால அது அவவளவு வருடஙகளேககொணடதாகா, எனறுமட்டுஞ சொலலககூடும அதிகமாகப பாாககுமிடததில இராமனகாலம 5,000 வருஷததிற்கு அதிகப்படுவதாகவிலலே அதறகு முனனே யிருநத தெனனிந் திய பரப்பெலலேயில மிகுபாகம இராவண ராஜஜியமாகவே யிருநததாகப் பினவருபவறறால தெரிகிறது

அதாவது —விநதியமலேயின தெனபாகமுழுவதும (இலங கையுமசேர) இராவணனது இராஜஜியமாகவிருநதது இதன் கிழககு கடலணித்தான பாகம, கிறததால் வானரமெனறு அழைககபபட்ட திராவிடர்களின இருக்கையாக விருநதது.

குரஙகுகளேபபோனற இநததிராவிடர்களின புராதன இடம் ஷை தெனனிநதியா பாஙகா தாமோவெனின, இலலே. யெனறே வாலமீகியாரது வாககினுல தெரியவருகிறது. எப்படி யெனறால கிஷகிநதையில சுககிரீவ மகாராஜன் சீதாபிராட டியைத் தேடிவரும்படி வானரவீரர்களே ஏவும்போது தென் பக்கமாகச் செலலுதற குரியாரை நோககிச சொனனதாக வானமீகி முனிவர் கூறியவை அடியில வருமாறு :—

அப்பெரிய வானர சேனேயை அனுப்பிவிட்டுக் குறிக்கப் பிலரைத் தென்றிசைக் கேவுவானுயினுன ....

பின்பு அவன் தென் திசையில் போகிறவர்களுக்குக் கூறுவான்: "வானரர்களே! நீங்கள் தென் திசைக்குச் சென்று, அங்கே பலவித மரங்களும் கொடிகளும் செறிந்த ஆயிரஞ் சிகரங்களையுடைய விந்த மலையையும், பெரும் பாம்புகள் தங்குவதும் கடத்தற்கரியதுமாகிய நருமதா நதியையும், பெரும் பசுக்களையுடைய வரதா நதியையும் மேகலை உத்கலை தசார்ண முதலிய நாடுகளையும், அசுவவந்தி, அவந்தி முதலிய நகரங்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். விதர்ப்பம் ருஷிகம் மாகிஷகம் வங்கம் கலிங்கம் கௌசிகம், மலைகளும் நதிகளும் குகைகளுமுடைய தண்டகாரணியம் கோதாவரி நதி முதலியவற்றையும் காண்பீர்கள். அவ்வாறே ஆந்திரம் புண்டரம், கேரளம், கேரளத்தோடு கூடிய பாண்டிய நாடுகளையும் காண்பீர்கள், பின்பு தாதுக்கள் நிறைந்ததும் விசித்திரமான சிகரங்களையுடையதும் பலவானவான பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடையதும் சந்தன வனங்கள் செறிந்ததுமான அயோமுக மலையைத் தேடுங்கள். அதன்பின் தேவரம்பையர் வந்து நீராடுகின்ற திவ்யமான தெளிந்த நீருடைய காவேரி நதியை அங்கே காண்பீர்கள். அந்த மலையாமலையின் சிகரத்திலே ஆதித்தனுக்குச் சமானமான மிகுந்த ஒளியையுடைய முனி சிரேஷ்டரான அகஸ்தியரைக் காண்பீர்கள். பின் அம்மகரிஷியிடத்தில் அனுமதிபெற்றுச்சென்று முதலைகள் நிரம்பிய பெரிய தாமிரபாணி நதியைத் தாண்டுங்கள். அந்நதி அழகிய சந்தனச் சோலைகளால் மூடப்பெற்ற திட்டுக்களையுடைத்தாய், கணவனிடத்தன்புள்ள யுவதியானவள் புக்ககம் புகுமாறு சமுத்திரத்திற் சென்றுவிழும். பிறகு பொன் நிறத்ததாயும், அழகுடைத்தாயும் முத்தமயமான மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாயும், பாண்டியருக்கு போக்கியமாயுமுள்ள கவாடத்தையும் பார்க்கக்கடவீர்கள். அதன்பின் சமுத்திரத்தையடைந்து காரியநிச்சயத்தைச் செய்யுங்கள்" என்றவாறும்

• [மேகலதேசம்—விந்தப்ரதேசம்; உத்கலதேசம—கஞ்சம்; தசார்ணம—சண்டமுருகிரியின் கிழக்கு, அசுவவந்தி, வி[illegible]

இதனால் ஷை வானரத்திராவிடர்கள், விந்தத்திற்கப்பாலைய வடவிந்திய பகுதியினின்று தென்னிந்தியாவுக்குள் புகுந்தவாக ளென்றே நன்கு தேற்றமாகின்றது, பின்னும்

Ancient History of India. Prof Max-Duncker.

Page 8 In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (*i e.*, inhabitants of the snowy mountains the Himalayas) and of black sudra beyond the delta of the Indus.

வடவிந்தியாவிலுள்ள இமயமலைக் குடிகளிலும் கரிய நிறத்தோர் இருந்தனராகக் குறிக்கப்படுகிறது

"*Vibishnan Buddhi*"—By Srimath M S. Purnalingam Pillai Avergal, B A , L T , Principal Camisis College, Tinnevelly.

. . . . "The hardy and enterprising Dravidians, who, from their deminutive size and black or brown colour were poetically described as monkeys Evidently these nigger Mannikins were paying homage to their overlord and writhed under his supermacy."

இதனால் திராவிடர்தாமே ஆரியரால் வானரமென்றழைக்கப்பட்டாரென்று ஏற்படுகிறது

எனவே வான்மீகி பகவானது மொழிக்கிணங்க ஷை மாக்ஸ் டங்கர் தருமாற்றலின்படி வடவிந்தியா வாசிகளானோர் கரிய

யம்—(பீரார்), ருஷிகதேசம—பங்காளப்பகுதி, மாகிஷதேசம் கலிங்கம—வடசர்க்கார், கௌசிகம், ஆந்திரம்—தெலுங்காணம்; புண்டரம— வடதேசப்பகுதி, அயோமுகமலை—குடகுமலை; அங்கம—கிழக்குபீரார்; வங்கம்—பங்காளம்—கலிங்கம்—ஒரிஸ்ஸா.]

நிறததோா எனறும ஷை விபீஷண புததி. தருமாற்றலினபஞ் சரிய நிறததிராவிடரே வானரமெனறு கொளளற்காகினற மையாலும ஷை Ancient History of India. Page 25.

"The Southern Indian, the Non-Aryan population, who were at that time for less broken up in the Deccan by Aryan and other settlers than now and must therefore have existed in far greater masses were not quite so black as the Ethiopians (the Negrœs)

வடநாட்டார் புகுமுனனா பணடு தொடடிருநத ட திராவிடராம தெனனிநதியா, கரியரேயாயினும் ஷை வடீ வாசிகளுககு வேறும நிறததவா எனபதாலும ஆதி திராவிடர் என்பவா இநதத திராவிடாகளுககு வேறானவரென்றே தேற்ற மாகும

இராவணனது கொடுமையைச சகிககோதிருநத திராவிடாக ளெனப படுவோரும இநத வானரத திராவிடரைச சோநதமக் களாகவேயிருநது இசசேனைகளுககுசசறறு முனபதாகத தென் னிநதியாவில வநதிருநதவாகளாகவே கொளளலாம அநாகரீக மாயிருநத வானரமககள நாகரீகநிறைநத இராவணன ஆட்சியில இருததல அவாகட்கு விபரீதமாயததான இருநதிருததல வேணடும

ஆகையாறறானே இவாகள அடிககடி இராமனிடஞசெனறு இராவணனையடகக முயனறதுமாம இவாகளது முறையைக் கேட்டு இராவணனமீது படையெடுதத ஆரிய மகனாகிய இராமன் ஜெயம கொணடதாகவும ஆதாரம ஏறபடவிலலை. இநதப் போரினல் இராவணனது தமபியாகிய விபீஷணனுககே அரசு கிடைதததாய்த தெரிகிறது. இவவாறு தோலவியுறற ஆரியர் தம்பாலுளள அழுககாறறுப் பகைமையினலேயே இராவணனை அரக்கனென்றும கொடியனெனறும பலவாறாக இழிததுக்கூறி யுள்ளதாகத தெரிகிறது.

இராவணன், பத்துத் தலைகளையுடையவனா என்பதால நான்முகன் ஐந்துமுகன் ஆறுமுகன் என்று கடவுள்ஞான அபிதாநதபடியே இராவணன் மகா புததிசாலியானவனென்றே தெரிய வேண்டியதாகிறது இதறகேறப விபீஷணனைப்பற்றிப் புகழுமிடத்தே அவனை யொரு மகாஞானியென்றே இராமாயணம் பேசுவதால அவனது தமையனா, ஆரியா கதை தருமவவளவு தாடியனுக இருநதிரான பினனும இராவணன் உலகநனறி மககள பெருகிய முதறகாலததிலேயே சீருஞசிறபபும ...நத அருமபெறல உயரிய தமிழமொழியாளனுக விருநததா ...தெரிவாகிறது இவனது கோட்டை கொததளம அரசில முதலிய நாகரீகஙகளைப்பற்றி இராமாயணமே நனகெடுததியம்புகினறது சீதாபிராட்டியை மீடடுககொணடு வரசசென்ற அனுமான இலஙகையுடசென்றபோது இராவணனது அரணமனைமுழுதும திவயபரிமள முளளதாகவும ஸபடிககலலாலும யானைதநதததாலும பொனனுலுமவெளளியாலும முததாலும பவளததாலும அலஙகரிககபபட்ட அநேகஸதமபஙகள நிறுததிய கட்டடஙகளைககணடார, அபபொழுது அவவனுமான கண்ட ஸ்திரீகள அனைவரும உததிருஷடமான பதமினீ ஜாதியைச சேரநதவாகளாதலால அவாகள உறஙகுகையில பலலைகாணபித்தல அரைககண திறததல தூககநத வாயுவை வெளியிடுதல முதலிய குணஙகளிலலாமல பவளததளிரபோனற அதரஙகளால் மூடப்பட்ட பற்களோடு தாமரை மொட்டுபபோல அழகாய மூடபபட்ட நேததிரஙகளோடும தாமரைப புஷபஙகளினினறு வீசும பரிமளததோடும நிததிரை செய்வதைக கணடார

இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனைபபாததாவாகவடைநது சுகித்துவருகிற அவவரணமனையிலுள்ள சுநதரிகளைக்கணட அனுமான் புணயபரிபககுவததால ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரஙகளாய மினுஙகிப் புணயம நீஙகினவுடன சேஷமான ஸவல்ப புண்ணியத்தோடு பூமியில விழுகிற நடசததிரஙகள தானோ வெனறெண்ணினார். (வாலமீகி ராமாயணம சுந்தரகாணடததை இததோடு

வாசித்துணாக) இராவணனது நாயகியாகிய வண்டோதரியைப் பார்த்து இவள்தானோ ஜநசிதாதேவியெனறெமாந்தார்.

என்றவாறுகப் புகழப்பட்ட திவவியராஜ்ஜியம் இராவணனுடையதாயிருந்தது பின்னும் இவன் சிவபிரானிடத்தே மிக்க பக்தி வாய்ந்தவனுகவிருந்தான், என்பதாக வரதுங்கராமபாண்டியனவாக்காலும் மற்றும் சிவபுராணங்களினுலும் அறியப்படுகிறது அதனைப் பின்னா விளக்குதும்

இத்தகைய பேரரசனை, வலிமையிலமிக்கானை, கொடியவன் என்றதும் இழிவாய அரக்கன் என்றதும் நாம கவனிக்கவேண்டியவராகினறேம

"ஆரியா வருஞானறு தமிழா அரசியல் முறைபிறழாது வாழ்ந்தனராகலின அவரை ஆரியா அசுரரென்று பெயரிட்டு வழங்கினுா இருக்குவேதத்தில் முதல் ஒனபது மண்டிலங்கள் முழுவதும் அசுர வெனுஞ்சொல் வலியஅல்லது அதிகாரமுடைய எனும் பொருளில் உரிசசொலலாய வழங்கப்பட்டு வருகின்றதென்றும் உரோமேஷ சந்திர தத்தரும் இனிது விளக்கினுா" எனப்பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூலிலே காணப்படுகினறது, பின்னும்

"ஸ்ரீ என்பது சிறி எனவும விசிறி யெனபது சிவிறி யெனவும எழுத்து நிலைமாறி வருதற்போல "அரசு" எனுந்தமிழசசொல அசுரவென நிலைமாறி இருக்குவேதத்தில வழங்கப்படுவதாயிறறு."

என்றும் பண்டிதா சௌரிராயம அவாகளின் நுண்ணிய ஆராயச்சியுந் தோனறுகினறது.

"எனவே தமக்கு எதிரே நாகரீகம நிரமபி விளங்குகின்ற தமிழ அரசரைத் தமக்குத் தலைவராக ஒருப்படுப் பண்டை ஆரியமக்கள அன்னேரை அசுரா எனவழங்கினா. பிற்காலத்து வடமொழியில மாத்திரம அசுரா எனும் அசசொலலின உட்சிப்பொருளைமாறறி அதறகு அரக்கரெனப் பொருள்கட்டிவிட்டார்."

இதன் சாராம்சமாகவே Rev. Dr Macdonald என்பவர் Brahmans of the Vedas என்னும் தனது நூல் 35-ம் பக்கத்திலே கூறுவதாவது

"On unquestionable authority that the Asuras of the old Hindus were none other than their brethren of Persia".

அதாவது அசுரரென்று பண்டைய இந்துக்களால் வழங்கப்பட்டவர் பாரசீகதேயத்துத் தமது சகோதரர்களே யாவரன்றி ஏனையோரல்லரென்ல துணிபு என்றவாறும் ஷை Rev. மக்டானல்துரையவர்களின் கருத்தாவது இந்துக்களானவர் பாரசீகதேயத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குட் பிரவேசித்தமாந்தவர்கள், அந்தப்பாரசீக தேயத்து மக்கள்தாமே அசுரராவார் இதனையறியாமல் இந்துக்கள் அசுரரை இழிவாகக் கூறுகின்றார்கள் என்றா போலும்

இவற்றால் ஏற்படுபெறுவதாவது ஆரியராதி சாதிபேத இந்துக்கள் பலதேயத்தினின்று இந்தியாவில் குடியேறினவரென்று நாம முன்னர் கூறியவற்றோடு இந்தப் பாரசீகதேயமும் அனேரது புராதன இடமாகக்குறித்துக் கொள்ளவதோடு அசுரர் எனப்படுமோர் இனத்தாருளரும் ஆதியசுரர் நவீன அசுரர் என்றுங்கொள்வதற்கிடமாகின்றது இங்ஙனம் சீராக்குவமாயின், இந்தியாவின் இதிகாசங்களில் மிகவும் பழமையானது இராமாயணமே! இந்த இராமாயணத்திலே, உத்தரகாண்டத்திலே,

"புலவா ளரக்க னிருநா லிரட்டி யொருநாலு பெற்ற புயமும்
தலையான பத்து முறவால விசித்த சயவாலி கொற்றமுழுதும
மலையா சலத்து மறையோ னுரைப்ப வதெலா மனத்திலுணரா
நிலையா லரக்கா திறமவே ரறுத்த திறலானிவை யுரைக்கும்."

என்ற பாட்டிலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இராவணன் எனும் அரக்கனே ஆதியரக்கன் ஆகின்றதையுங் காண்க.

அசுரன் அரக்கன் எனுஞ்சொற்கள் சிலகால் நற்பொருளு டையதாகவும், பிறகோர் காலத்தில் தீயபொருளுடையதாகவும் திரிந்திருந்ததெனனேயோவெனின், எல்லாச்சீலமும் ஒருங்கு டைய இராவணன்மீது படையெடுத்தாராகிச் செயம்பெறாது வாளாப்போந்த இராமன் வகையராம் ஆரியர்கள் தாம் பிழைத் துக்கொள்ளும் உபாயத்தை நாடிப் பலதந்திரங்களாற்றி இராவ ணனது மதமாகிய சைவத்தை அநுசரித்துக் கொண்டவராகவும் இராவணனது பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷையைப் புகழ்கின்ற வராகவும் இராவண வகையாரை மிக்கு நேசிப்பவராகவும் நடித்து தமதுள்ளத்தில் வஞ்சத்தையே இருத்தி பார்வைக்குச் சாதுக்களாக விளங்கி அரசினத்தாரை அங்ஙனே தமவயப்படுத்தி, அரசவையில் தாமுமிருந்து கொள்ளற்கான வழியைத் தேடிக் கொண்டனர்.

பின்னர் இவர்கள் தமதுள்ளத்துள்ள வஞ்சத்தை நிலைநாட் டவும் இராவணன் சந்ததியின் குடியைக் கெடுக்கவும் தருணத் தமியாரே தலையெடுக்கவுமாகின்ற வழியைத் தேடினவராய் முதலாவது தங்களின் வாசஸ்தானம் தனிமையாக இருத்தல் வேண்டும், அதாவது இராவண குடிகளுக்கும் அல்லது திராவிட குடிகளுக்கும் அப்பால் தாம் வசித்தலே தமது காரிய சித்திக்காதாரமாகும் எனறபடிச் சோர்ந்து வசிப்பதாலசேரியென் றுவழங்கப்படும் வேறிடங்களுக்ககன்று தமக்காக அகரம் என் றோரிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அவ்விடத்திலே இவர்கள் கலந்து புராதனசரித்திரங்களைப் பாழ்படுத்தற்கான உபாயங்களைத் தேடிப் பேச்சு வழக்கற்றதாயத தென்னிந்தியாவுக்குப் புதிதா யுள்ள தமது சமஸ்கிருத பாஷையில், இக்காலத்திய சிறார்களும் நம்பற்காகாத புனைப்பொய்மொழிகளை அளவிடற்காகாதபடி அபூரிதமாக நுழைத்துத் தமது புராதனப் பெருமை தமது மதத்தின் பெருமை, தமது ஜாதிப் பெருமை யென்று பல வற்றைக் கற்பித்தெழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம்.

உதாரணமாகப் பாரககுமிடதது பிறகாலததிய நூலாகிய பிங்கலநதையுளளும, "மிலேசசராரியா" என்றனரோரை இழிததுககூறியிருகக, முறபோநத வதிகாரஙகளில இவாகளது புராதான இடமும குடியேறிய காலமும தெறறெனககாண விருகக, இநத ஆரியாகள லடசதது லடசககணககாக வருடங களைத தொகுதது யுகம எனறோ படிவரயலாக அளநது கொட்டி 11 லட்சம 12 லட்சம வருஷஙகளுக்கு முனபதாகவே தாஙகள இநதியாவில இருப்பதாக வரைநது வைததுககொண டனா.

சிலவநதனுகிய இராவணனது காலததிலேயே கடவுள—ஆனமா—கனமம எனும முபபொருள விளககமாகிய சைவசமய மானது நினறிருநதது எனனே! சிவபிரானிடததே செயற கரிய தவஙகிடநது மாபல லிஙகததை இராவணன பெறறு னனறும

இராவணனது மனையாளாகிய வணடோதரி சிவபிரானைத தனனிடம குழநதை வடிவமாக இருககபபெறறுளளனறும நனகு தெரிய விருககினறது பினனும சைவசமயமானது மிக வும பழமையான தென்னிநதியாவின மாாசகம ஆரியா குடி புகறகுமுனனரே இவவிநதியாவில இருநதிருககும மாாககம, பிராமண மததததிற சமபநதபபடாத மாாககம எனறவாறாக Dr போப் துரையவாகள தனது திருவாசக மொழிப்பெயாப பிலே கூறுகினறா

"The tamils have developed a religion of their own independant of Brahmanism from the earliest period and that Saivism is the old prehistoric religion of South India essentially exhisting from pre-Ariyan times." (Dr. Pope)

பினனும ஜீவகாருணயதாதா புததபிரானது திருமொழியாம் பௌததம, அசோக சககிரவர்ததியின குமாரன மஹிநதன்

எனவபனுல் தென்னிந்தியா (Ceylon) வுககுட் சென்று போந்தமாயிற்று. அசோக சககிரவாததியின ஆட்சியானது இற்றைக்குச் சுமார 2192 வருடஙகளாகினறன.

இநத அளவிலேயுடைய காலததிறகும முறபட்டதாய அதாவது 2492 வருடஙகளுககு முனபதாகவே சைவசமயமானது அநத ராஜஜியததில இருநததாகத தெரியவருகிறது. இதறகுச சானருகத தறபோதுங காடசியாயுளள இலஙகை அநுராதபுரததில பிரசிததியுறற ஈசுருமணியென்ற திருககோயிலின கறபாறைகளமீது வரைநதெழுததபபடடுள்ள சிவன பாாவதி நநதியெனபபடும சைவ விககிரகஙகளே விளமபுவதாகவிருககினறனவென்று கணடோா கூறுகினறனா 1909-மஆ அகடோபா மாததத்திய Buddhist Review (251) பககததைக் காணக

பினனும இநநூல 6-ம பககததில குறிததுளளபடி தென்னிநதியாவின பகுதியாய இடஙகளில சைவசமயமே புராதனமாயிருநததாகவும பினவருபவறறால தெரியவருகிறது.

* அதாவது கி.பி 875-ஆணம தேசததில அகபபடட சிலா சாசனபபடியும, ஆஙகுளள உலோகேஸவரமெனும விககிரகததின பெயாசாாபினுலேயும, ஜாவாவிலுளள Mr Kern துரையவாகளின கருததினபடி பௌததம சைவம ஒனறறகொனறு அநநியோநயமுறறதென்ற அபிபபிராயப்படியும், ஆணடு கி பி. ஐநதாம நூறறாணடில பௌததம நிலைபெறறதாயினும சைவத திறகு நிகர விதிமுறைகளறறதாயிருநதது எனபதினுலேயும் ஆஙகிருநத இலிஙகம, பிரமா, விஷ்ணு, புததா இவாகளின விக்கிரகஙகளினுலேயும், புததராஜன எனபபடும. முதலாவது சூரியவாமன தனது மரணததின பின வெளியான நிரவாணபுதா வென்றகோவில மூலஸதான சிலாசாசனததில உள்ள லோகஙகளிலே யொனறு சிவனுககும மறறொனறு புததருக்

* Prof. Louis. Finot. Buddhist Review.

கும் பின்னுமொன்று சைவாசாரியருக்குமாக வரைந்துள்ள விளக்கத்தினாலும் சைவசமயம் யாதொரு சங்கையுமறப் புராதன சமயமென்று துணிந்துரைக்கலாம்.

சைவசமயமானது தென்னிந்திய சமயமென இதனுலெனக்கு தேற்றமாகின்றமையால் இது ஆதி திராவிடர்களின் சமயமென்றறிக.

எபிரேய பாஷைக்குக் கிறிஸ்து மதமும் அரபி பாஷைக்கு மகமதிய மதமும் பாலி பாஷைக்குப் பௌத்த மதமும் எப்படி உரிமையுடையதாக விளங்குகின்றதோ அதுபோலக்குடியேறிய ஆரியர்களது சமஸ்கிருத பாஷைக்கு இந்துவேதமும் ஆதிதிராவிடர்களின் தமிழ் பாஷைக்குச் சைவசமயமும் உரிமையுடையதாகும்

தமிழ் பஷையையும் உயரிய சைவ சமயத்தினையும் உடைய ஆதிதிராவிட மன்னனாகிய இராவணனுக்கு விரோதிகளாய எழுந்த இராமலக்குமணரை யுள்ளிட்ட ஆரியரெனும் பிராமணர்கள், அவற்றின் உண்மை விளக்கத்தை மாற்றி, தமிழும் சைவமும் மற்றுள்ள இந்தியவளம் எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களே காரணமென்றும்.
பல பிதற்றுரைகளைச் சமஸ்கிருதத்தில் முன்னடியே நுழைத்துவிட்டனர். ஊறுகாய் உணவுக்கு உதவுகின்ற முறைப்படிப் பின் தோன்றிய ஆரியர்கள் தமிழ்ப் பாஷையானது சமஸ்கிருதத்தினின்று ஆரியராய அகஸ்தியராலேயே சிறப்பிக்கப்பட்டது; சைவசமயமும் அவ்வாறே சமஸ்கிருதத்திலிருந்தே தமிழில் மொழிபெயர்த்தெழுதற் காகின்றது என்ற, படிற்றுரைகளை இக்காலத்தில் பரப்புகின்றனர் யாம் இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஆரியர்களின் உண்மை வன்மை எவ்வளவிற்றெனல் வெளியேயாம். பின்னுஞ் சில கவனிப்பாம்.

"ஆரியர்களது புராதன வேதமாகிய இருக்குவேத முழுவதையும் துருவித் துருவிப்பார்ப்பினும் சிவம் எனும பதம்

பொருள் இயல்பு காணப்படமாட்டாது என்றார் சைவத்தில்லின் ஞானசூரியந்த அரும் முகிலினையார் சுவாமி. வேதாசலம். அவர்கள் பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும் எனும் நூல் 31-ம் பக்கத்தைக் காண்க

"ஆரியர் இந்தியாவிற் புகுந்தபின்னரே ஆரியபாஷை முறைசெய்யப்பட்டது"

"ஆரியர் வருதற்கு முன்னரே தமிழர் மிகக நாகரிகமுடையராய் இருந்தனர் என்பது இருக்கு வேதத்தினாலேயே இனிது அறியப்பட்டதொன்றும் ஆரியர் சிந்துநதிக்கரையில் வந்து குடியேறிய காலத்தில் உள்நாட்டில் இருந்த தமிழர் எழுவகை அரண்மனைகளும் தொண்ணூறு கோட்டைகளும் உடையராய் வாழ்ந்தனரென்று இருக்குவேதம் உரைதருகின்றது என்றார் பண்டிதர் சௌரிராயம் அவர்கள் "உபநிடதங்களில் பெரும்பான்மையானவை வெண்ணிறப் பரதேசிகளான ஆரியருக்கு முற்றும் புறம்பான வேறொரு ஜாதியாரால் உற்பத்தியானவைகளென்பதற்கு மிகத்தெளிவான சாக்ஷியங்கள் அவ்வுபநிடதங்களிலேயே இருக்கின்றன" என்றார் P சுந்தரம்பிள்ளை M. A. யவர்கள்.

இவற்றால் தமிழ்ப்பாஷையும் சைவசமயமும் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்தவைகளென்றே எனக்கூறும் ஆரியர்களின் உண்மைத்திறம் நனகு தெரிகின்றதன்றோ ?

உதாரணமாக தென்னிந்திய சரிதமாகிய திருவிளையாடற்புராணத்தை இவர்கள் ஆலாசியமான்மியம் என்று சமஸ்கிருத பெயர்புனைந்து அதனைத் தமது நூலென்று தமிழர் அறியுமாறு விவகரிப்பதும், நாயன்மாராகளென்பபடும் அறுபத்து மூவரும் தென்னிந்தியாவில வசித்தவர்களாயிருக்க அவர்களது சிவபத்தி விளக்கத்தைக்காட்டும் பெரியபுராணமென்பதையும் தமது சமஸ்கிருத பாஷாப்பெயராய பக்தவிலாசம் என்று எழுதது தமிழர் மருள விவகரிப்பதும், ஆதிதமிழ அரசனாகிய

[illegible]து சங்கீத நூலுக்கு இராவணீயம் என்று சமஸ்கிருத பெயர் புனைந்து தாங்களே அதை முதல் எழுதறகாளேனும் என்று வைத்திருப்பதும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் நாம் உயத்துணருங்கால், ஆரியர்கள் பண்டைய தமிழ் நூல்கள் பலவற்றையும் காலடைவில் தங்களது க்ஷேமத்திற்கு இயைபாகும் வண்ணம், தங்களுக்குத் தோற்றியபடியே கற்பனை பல புனைந்தித் தம்மின் தலைமையே தலைமையாம்வண்ணம் மருட்டிவிட்டார்கள் எனலாம்.

"Ramayana and Mahabharatta. Neither of them has come down to us in its original form. Additions, interpolations and alterations seem to have been made from time to time to the Mahabharatta till the 10th or 11th century A D. and to the Ramayana at least up to the 2nd or 3rd century which have given rise to many anchronisms

[Tamil Studies, Page 51].

ஆரியர்கள் இந்தியாவின் பழஞ்சரிதைகளாகிய இராமாயணம் மகாபாரதம் என்பவற்றைக் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுத்தி, அவற்றின் உண்மையறியற்காகாதபடிப் பெரிதும் மயங்கச்செய்துவிட்டனர் கம்பர் இராமாயண மெழுதியதும் இற்றைக்குச் சுமார் 735 வருடங்களேயாகின்றன.

புராதன சமயமாகிய சைவம் பிராமண மதத்திற்கு முற்பட்டதாயிருந்ததாலும் இராவணனாதியோர் சைவர்களாகவிருப்பதினாலேயும் இராவண விரோதிகளாகிய ஆரியர் காலதேசவர்த்தமானத்தை எண்ணியஞ்சினோர்களாகச் சைவத்தை அனுசரித்தவர்களாகவும் அல்லது, சைவசிறப்பை யுள்ளவாறுணர்ந்து அனுசரித்தவர்களாக இருந்தும் பிற்காலத்திலே தந்தலைமை எங்கும் ஓங்கும்படியாகப் பிரமம், விஷ்ணு, உருத்திரன் என மும்மூர்த்திகளைக் கற்பித்து சமஸ்கிருதத்தில் கதை கட்டினர். இதன் கற்

பித்தளை ரோககும்பின். முதலாவது சைவ சமயம் இருந்திரு ஆசிரியர்கள் மாறுய்த தர்த்லமையே விளங்குமபடி முதலாவது தங்கள் தலைதயாகிய பிரமாவே முதல் கடவுளென்றபடி யமைந்தனர். இரணடாவதாக வளங்கெழுமிய இந்தியாவில் தாங்கள் இருந்தவாழக காரணமாயிருந்த இராமனைக் குறிப்பாண் விஷ்ணு வென்றுர்கள். மூன்றுவது சிவனைக் கடைபில வைத்தாராக உருத்திரன என்றுர்கள.

இவாகள இவவாறுக மும்மூர்த்திகளைத் தாபித்துககொண்டு மும்மூர்த்திகளுக்குக் கோயிலகள கட்டுவித்து அவறறிறகுத் தங்கள எண்ணம போனபடிச சாதியாதார கதைகளையும ஏற்படுத்தி அககால அதிகாரிகளாய் இருந்தவாகளை மகிழ்விப்பாராக அனனோரின பூரவ ஜெனனம புணயஜெனனமென முகஸ்துதிகள பலபுரிந்து மும்மூர்த்தி கோயிலகளைககட்டுவித்துஅவறறைத் தமது (Office) ஆபீசுகளாகசசெய்து தலைமை வகித்துக் கொண்டு சாதி பேதங்களை நிலைபடுத்தும ஒருநோககததையே கொண்டவாகளாக இருந்தாாகள. அககால சைவசமயமானது ஏக கடவுள வணக்க முடையதாக விருந்தது. சைவசமயங் கொணட கடவுள இலக்கணமானது தறபோதிய நாகரீக முதிாசசியிற பெறபபடும மாசிலலாத்தனமையைப் பொருந்தியதாம

“காணவுங கருதவும படாத முதல்வனுககுத் தாம நினைத்தவாறு உருவஙகள சமைத்து வணஙகல பொருந்தா தாகலின், அபபரம பொருளை ஒருபிழமபாகக கொணடு வழிபடுதறகு ஓர் அறிகுறியாகப் பிழம்புவடிவான கந்திரு நிறுததினுா “கந்து” என்பதறகுத் ‘தெய்முறையுந்தறி’ எனறுரை கூறினா ஆசிரியர் நசசினாாககினியா ‘கந்து’ எனபபடும் இதுவே இககாலத்தில சிவலிஙகம எனபபடுகினறது. இசசிவலிஙக உருத்தான் மிகப்பழைய நாள்தொட்டு எலலாச சாதியாரானும எல்லாதேயததாரானும வணஙகப்பட்டு வந்தெதனச சரித்திரகா

ராய்சசிவல்ல பண்டிதர்கள் உரைகிறவுகின்றாகள் " பட்டினப பாலை ஆராயசசி 57-ம பக்கஙகாண்க. இந்தசசிவ வணக்க அறி குறியே இககாளிலும ஆதிதிராவிட மக்கள்பால் விளஙகுகின றது. மரததடியினும ஒருகலலைநட்டு அதனை வழிபாடு செய்து வரும வழககம் பெரிதும ஆதிதிராவிடரிடததே காணப்படு கிறது. இததகைய அருமபெறலான சைவசமயமானது சாதி பேதம பாராட்டாததாய் இருநதது.

Concerning this the Government Epigraphist writes as follows.—The Saiva creed ......does not appear to have paid much attention to Sastric karma but taking unsullied devotion to Siva as its basis it received into its fold all classes of people without any distinction of caste. This Catholicity of the faith rendered it not very popular with the orthodox Brahmans

[Tamil Studies Page 292]

சைவசமயததின புராதனததையும, சைவசமயம சாதிபேத போறறுதிருததலையுங குறித்துககொண்ட ஆரியாகள் இசசம யத்திறகு விரோதமாக இராமன பெயாவிளஙக வைணவ சம யத்தை ஏறபடுததியதாக சரிததிர வலலுநாகள கூறுகினறனா.

உதாரணமாக.—Dr. Pope's statement that the Vaishnavas system has been a formidable rival of Saivaism since 12th century.

M. ஸ்ரீநிவாச அயயஙகாா, M.A., அவாகள கூறுவதாவது. சைவ பெரிய புராணததுள் புகலபபடும நாயனமாாகளின் சரித மும அவரது காலமும ஆராயசசிக்குப் பொருததமாகவுள, ஆனால் பெரியபுராணததிறகு எதிராக எழுதியதாய வைணவ ஆழவாாகளின காலமும் சரிதமும மிககு முரண்படுவதாகவே யுள்ளன என்றவாறு.

இவற்றுள் சிலவற்றைத் தெரிந்துக்கொண்ட சைவர்கள் இவ்வுண்மை வெளிபடுமாறு பிராமணர்களின் தந்தை அல்லது முன்னோனாகிய பிரமா பொய்சொல்லி அவனுக்குக்கோயிலுமிருந்தறற்கா, சிவபிரான பிரமாவின்சிரசைக் கொய்துவிட்டவனும் சிவன (பிராமணா வணஙகும) சூரியனது பற்களைசிதறச் செய்தவனும் இயமனை உதைததவனும என்று கூறற்கானார். ஆரியாகள தமிழ வேததநில கூறம தேவதைகளை இழிதது கூறறகாயினா. இவவாரியா முன்னோடியே சமஸகிருதததில எழுதி வைததிருநது பொது ஜனஙகளை ஏமாறற வெளிபடுததிய காலததி லேயே இநத வழககு ஏறபடடதாக விருககிறது. பினனர் இவர் கள ஜாதிபேத நிமிததம் எவவளவும முயனறு பிரமாவைப பதியாக வைககத துணிநதும,பிரமா பொய சொலலியெனறு பொது ஜனங் களுககு விளககமாய விடடமையால தஙகருததொருஙகே நிறை வேறறக கூடாதவராகிப் பிரமாவைக கோவிலற்றவராக நழுவ விட்டாாகள்.

ஆனால் இவவாரியாகள வெகுநாளாக வநது தஙகி யிருநத வட இநதியாவில், அஜமீா எனற ஒரிடததில மட்டுமே பிரமாவுக்கு ஒரு கோவில கட்டுவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இநதத திரிமூர்த்தி வாது நிமிததமாக காசியிலிருநத சிலா வியாசரை நோககி நீஙகள் ஏறபடுததிய மும்மூாததிகளில தலைமையாவாா,யாவர் எனறு கேட்க வியாசரானவா (இராமனும) நாராயணனே பரமபதியென்று தனது கையை உயாத்தியவளவில ஆஙகிருந்த வீரமுஷ்டி யென்பவன் உயாததிய அககரததை வெட்டி விட்டதாக சிததூா ஜிலலா அருண லததுக் கோாட்டுத் தீரபபு எனப்படும் ஒரு புத்தகததில எழுதப்பட் டிருககிறது.

சாதிபேத நிமித்தமாக இவவளவு பாடுபட்டுச சைவ முறைககப் பிரம விஷ்ணு மார்க்கததையும் சாதிபேததததை புது சைவமதத்தையும் இவர்கள் ஏற்படுத்தினாாயினும்,

... மக்கள் பாராட்டிய பதியிலக்கணங்களைக் குன்றுது எடுத் ...ண்டு அவற்றை மறைவாகவே, மருளும்படி எழுதி யிருக்கின் ...ர்கள். ஆகையாற்றுனே சமயத்திற்கு மறையென்றும் ஒருபெயா ...ளைத்தனர். கடைசியாகக் கூறுமிடத்து ஆதி திராவிடர்களின் ...கொள்கையாகிய ஆதி சிவம் வேறு—உருத்திரன் வேறு; ஆதி திரு ...மால் வேறு, விஷ்ணு வேறு எனக்கொள்ளுமாறு பண்டைக் காலத் ...ரவிடரும் ஆரியரும் எனும் நூல் தருகின்றதைக் காண்க.

இங்ஙனம் ஆரியர்கள் மதபேதம் ஏற்படுத்தியது ஜாதி பேதத்தை நிலை படுத்ததற்காகவே யன்றி வேறல்ல. இவ்வாறாக இவர்கள் மதமருள் சாத்திரங்களை எழுதியதினாலேயே மறையோர் எனவும் பெயர் பெற்றார்

மறையோர் தாமே ஜாதி பேத மேற்படுத்தினவா,

என உணருணர்தற்கு ஆதாரமாகவே, தன் வயத்தனுதல் முதலிய தூயவெணகுணமுடைய பகவனது ஆலயங்களிலேயும் சாதிபேத விக்கிரகங்கள் போற்றப் படுகின்றது. இராமனுதி ஆரியர்கள் தென்னிந்தியாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு முன்னர் அகஸ்தியர் தென் னிந்தியாவில் வந்திருந்தாரென இராமாயணத்தால் தெரியவருகின்ற தொப்ப அந்த அகஸ்தியர் தன்னோடு 18 இராஜாக்களையும் 18 குடி களையும் கொடுவந்து அருவாளரைத் துரத்திக் காடுகெடுத்து நாடாக் கினா எனத் தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர் உரை நிறுவு கின்றா. ஆகலின் இந்தப் பதினெட்டுக் குடிகளுக்கும் முற்பட்ட தாக இந்தியாவில் இருந்த பூர்வகுடிகள்தாமே ஆதி திராவிடர் எனப் ...ோர் எனலாம். ஆனல் அருவாளர் துரத்தப்பட்டார் என்பதால் அவர்கள் சென்றோடி ஒழிந்த விடம் எதுவோ வென்பதும் ... து இவர்களை நாங்களும் ஆதிதிராவிடர் என்பதுஞ் சங்கை ...கின்றது.

ஏனெனில் "உலக சரித்திரம்" என்ற நூலிலே 654-ம் பக்கத் ... டாக்டர் சான்டர்சன் தருவதாவது "மிகவும் பழமையதாக

கொள்ளப்படும் பண்டைய காலத்திலே இந்தியாவானது ... ரல்லாத ஓரினமக்களை உடையதாயிருந்தது. அவர்களுள் இலட்சக் கணக்கான பலர் இன்னும் சண்டாளர் என்னும் பெயரிய சாதியின ராய் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும், இவர்கள் பிற்காலத்தில் தட்சண பாகமாய் வந்து இலங்கையைச் சேர்ந்த புதிய மக்களால் துரத் தப் பட்டிருத்தல் வேண்டு''மென்பார். இது தவிர " ஆரியர்கள் தென்னாட்டாரை வெற்றி கொண்டாரென்றும் அன்னோரைத் துரத்தி விட்டாரென்றும் கூறுதற்கு யாதோர் காரணமும் தாண வில்லை யென்பார் ஸ்ரீமான T. பொன்னம்பலம் பிள்ளை M. R. A. S. அவர்கள்.

...ரியாதியால ஏற்படும் பூர்வ குடிகள் என்ற அருத்த சம்பந் தத்தே அருவாளர் தாமோ ஆதி திராவிடர் எனற்காகின்றது. ஆனல், அற்றன்று. அருவாளர் வேறு ஆதி திராவிடர் வேறு என் பதைப பின்வருபவற்றாற காண்க.

Ancient History of India. By Prof Max. Duncker. Page 8. " In epic poetry of the Indians we find mention of black inhabitants of Himavat (i. e., inhabitants of the snowy mountains of the Himalayas) and of black Cudra" beyond the delta of the Indus. அதாவது வடவிந்தியாவிலுள்ள இந்து நதி பாங்கர் கரிய நிறமுள்ள மலைவாசிகளும் இருந்தனனார் என்றவாறும்.

இது நிற்க இராமனுடியோர் இராவணனோடு பொருத வந்த காலையில் சேனையாக வந்த வானர மொத்த மக்கள் பலர் தென்னிந் தியாவுள் புகுந்தனர் எனறும் இராமாயணந தருவதால் ஷை அக்... தியால் 18 குடிகளும், பின்னர் இராமனால் பல குடிகளும் ... னிந்தியாவுகருள் புகுந்தமர்ந்தனர் எனல் வெளியாம் ஷை ... யாகக் கூறப்பட்ட குடிகள் எல்லோரும் வடவிந்தியாவினின் ...

...கினறூர்கள். வடவிந்தியாவில அபபோதிருநத ஜாதிகள் (36)-ம பககததில குறிப்பிட்டிருககினறது.

ஆகவே பெருமபாலும அனனோரகளே தெனனிநதியாவுக குள் பிரவேசிததவாகளாதல் வேணடும. ஆனல இவாகளில வேறுகத் தென்னிநதியாவில இருந்தவாகளே ஆதி திராவிடா எனபபடுவா· அவர்களியாரோ வெனின் சாதிபேதமறற ஆதிசைவ சமயிகளான இராவணனாதியோரனறி வேற்றெவரே யாவா ?

மேறபடி அகஸதியரால கொணடுவரபபடட குடிகளால துரத தப்பட்ட அருவாளரெனபாா யாவரோ வெனின அவாகளதாம தற போது குறுமபா எனறழைககபபடும ஒருவகைக காட்டுச சாதியா ரின் மூதாதைகள் எனச் சரிததிரககாரா கூறுவா. இநத அருவாள ருக்கும இராமன கொண்டு வநத வானா சேனைகட்கும இருநத பேதநதான என்னையோ ? ஒனறும காணோம, குரஙகுகளென ஆரி யரால மதிககபபடட இராமன சேனைகளானவை சுக்ரீவனைப் போல நிறததவராய, குளளாகளாய அதிக பலமுடையவாகளாயத தோன்றினா, எனப்படுவதால இராமா அழைததுவநத வானரஙக ளெனப்படுவாருககும குறுமபரெனறுய அருவாளருககும பேதம ஒன்றுமே தோனறவில்லை. இருவரும ஓரினததவரெனறே கொள் ளற்காகினறது.

இநத வானரஙகளதாமே தற்காலததிலுளள இருளா-காடா- சோலிகா முதலிய மலைச்சாதிகளின் மூதாதைகளாவார் எனறு ஆராய்ச்சி வலலா கூறுகின்றா. எனவே வடதேசததினின்று இரா ...னோடு சணடையிட வநத சிலர்தாமே போருககும் அலலது இராவணன வகையாருக்கும் பயந்து மலைகளிலும் குகைகளிலும் ...ந்து வாழற்காயினர் என்றும கூறலாம. அற்றேல் அருவாளர் ...பவர் தென்னிநதியாவில இருநது ஆரியரால் துரத்தப்பட்டா ரெனின் ஆரியர் தாம் நிகழ்த்திய பெரும்போரில் ஜெயம் பெற்று

ராகவேனும் இருந்தலவேண்டும் அப்படிக்கில்லாமல் விபீஷணன் தானே ஜெயங்கொண்டதாக வனரே முடிகின்றது

* The Aryan races had penetrated into vast numbers into the punjab and gangetic valley and had all but exterminated or expelled the children of the soil who were either barbarians, and the population of northern Indian therefore is to the present day more or less of pure Aryan stock.

இதனால் அருவாளர் எனப்படுவர் தென்னிந்தியாவின் பூர்வ குடிகள் எனப்படும் ஆதிதிராவிடர் அல்லவென்பதும், இராவணன் வகையாரே ஆதிதிராவிடர் எனபதும் உணர்ந்தேற்றுக் கொள்ளற் பாலதாம் (11-ம்) பக்கத்திற்குறித்துள்ளபடி வட இந்தியாவுள் புகுந்திருந்த ஆதிதிராவிடர்கள், பிற்காலத்தில் குடி புகுந்த ஆரியரல்லாதவரால் துரத்தப்பட்டவர்கள் இராமனது சேனைகளான வானரம் என்றழைக்கப்பட்டவர்கள்

ஆதலால் ஆதிதிராவிடர் எனப்படுபவர் காட்டுச் சாதி வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள் எனபது துணிபே.

சில நூல்களின் விகாரப்படி பூர்வகாலத்தில் இருந்த மக்கள் கற்கால மனிதர்களென்றும் உலோககால மனிதர்களென்றும் நாகரெனும் ஓர் சாதியாரென்றும் அறியப்படுகின்றனர். இவற்றை விசாரிப்பாம்.—கற்காலமனிதர் உலோககால மனிதரெனும் இவ்வகுப்பார் னது நன்ஞானம் மிக்குடைய ஐரோப்பியர்களின் சூழ்ச்சியேயாம். இவை உலகின் எல்லாத் தேயத்தாரின் புராதனமாகவே கொள்ளற்பாலனவேயாம். இவை சாதி யிருள்கவிந்து பிதற்றித் தடுமாறும் நமது இந்திய மக்கள் கொள்கைக்கு ஒத்ததாகுமோ ” ஒருக்காலும் ஆகாது. ஆயினும் கற்கால மனிதரெனப்படுபவர் கற்களை ஆயுதமாக்க் கொண்டிருந்தவரென்றும் அவர்களே பிற்றையகாலத்திலே

* “Ancient India” By. R. C. Dutt. C. I. E.

இருப்புக்கருவிகளை உபயோகிப்பவரானபடியால் உலோககாலமனிதர்களென்று அழைக்கப்பட்டார் என்றும் கூறுவர். இந்த வகுப்பினரே ஆதி குடிகள் என்பதற்கு யாரே மறுப்பார்?

நமது சரித்திர புராதனப்படியே பழைமையான தென்னிந்தியவாசியான இராவணனாதியோரே இவ்வகுப்பினைச் சேர்ந்தவரன்றி ஏறக்குறைய 4000 அல்லது 3000 வருடங்கட்குமுன் தென்னிந்தியாவுக்குட்புகுந்து இராவணனோடு பொருதுகளைத் தொழிந்த ஆரியராதியோரே கற்காலத்தவராயிருந்து உலோக காலத்தவரானரா என்பது பொருந்துமோ? எவ்வாறாயினும் தென்னிந்தியாவின் பூர்வவாசியார் எனத்தக்க இராவணனாதியோரே அவ்வகுப்பினைச் சார்ந்த ஆதிதிராவிடரெனலாம்

(1) நிறக் நாகரெனும் ஒரு சாதியார் இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்பர். இந்தநாகர் எனும் வகுப்பார் தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும், மறவர்—எயினர்—ஒலியா—ஒலியர்—அருவாளர்—பரதவர். முதலிய சாதிகளின் தலைவராவார். இவர்கள் தமிழர்களுக்கு விரோதிகளானவர் என ஸ்ரீமான் கனகசபை பிள்ளையவர்கள் கூறுகின்றனர்.

(2) ஸ்ரீமான், S. ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார் M. A. அவர்கள் கூறுவதாவது. நாகர்களே தென்னிந்தியாவின் பூர்வகுடிகளெனலாம். துரானியா சித்தியர் எனப்படும் (மத்திய ஆசியா கண்டத்தினர்.) வடவிந்தியர்கள் மங்கோலிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவராவார். என்றும்.

(3) நாகரெனும் வார்த்தை பொதுவாக காட்டுவாசிகளுக்கும் பாதலலோகத் தவருக்கும் இலட்சியமாய்த் தமிழில் வழங்கப்படுகின்றது. இவர்கள் சேரசோழ பாண்டியர்களுக்கு விரோதிகள் என்றுங் கூறுகின்றார்.

(4) பின்னும் (Tamil Studies 80-ம் பக்கம்) புராதன நாகரென்பார் தண்டகாரண்யத்தைக் கெடுத்து நாடாக்கினவராவார்.

இவர்கள் அந்தக் காட்டை வெட்டி அமர்த்தப்பட்டவர். ஆதலாலே இவர்கள் வெட்டியார் என்ற பெயர் பெற்றனர். அவர்களிற் சிலர் கிணறுகள் தோண்ட அமர்த்தப்பட்டபடியால் அவர்கள் தோட்டி என்ற பெயர் பெற்றனர்.

இவர்களின் தலைவர்கள் வேலூர் அம்பூர் முதலிய இடங்களை அரசாண்டவர்களாகவும் நெசவு முதலிய பலதொழில்களையுடையர்களாகவும் இருந்தார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

(5) "நாகரென்பவர் புராதன குடிகள் எனபதற்குச் சாட்சி பலவுள. இவர்கள் இரண்டு பிரிவினராவர். அதாவது முதலிலே குடிபுகுந்தோர் நாகரீகமற்ற மிலேச்சர்களாயிருந்தார்கள்; பின்னர் வந்தவர்கள் சற்று நாகரீக முடையராயிருந்தனர்கள் முதலிலே வந்தவர்கள் நீகிரோ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். பின்னர் வந்தவர்கள் கலப்புச்சாதிகளாயிருந்தார்கள். இவ்விருவர்களும் அவுஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சமபந்தமாயத் தரைபாகத்தை யுடைத்தாயிருந்தபோது தென்பாகங்களினின்று குடிபுகுந்தோராவர். இவ்வாறு குடிபுகுந்த இவர்களில் முதல்வந்த நாகரீகமில்லாத நாகர் காடு மலைகளில் வசிப்பவரானர் இரண்டாவதாக வந்த நாகரீக நாகர் கன்னியாகுமரியிலிருந்து விசாகப்பட்டணம், நாகப்பூர் மத்திய மாகாணம் பரியந்தம் பரவிவாழ்ந்தார். இவர்கள் தாம இராமாயணத்தில் கூறப்படும் வானரம. இராக்ஷசர் எனப்படுபவர். இவர்கள் எப்பொழுது இந்தியாவில் குடிபுகுந்தார் என்று கூறல் எளிதானதல்ல." என்றுங் கூறினார் டை நூலாசிரியர்.

இவ்வாறு தோன்றியவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட கருத்தின்படி நாகர் என்பவர் எயினர் முதலியவர்களின் தலைவர் எனக் கொள்ளப்படின் இவர்கள் பூர்வதமிழ்த்தேயக் குடிகள் என்றே தேறவேண்டியதாகும். எங்ஙனமென்றால் அங்கீகரிக்கத் தக்க ஆராய்ச்சி வல்லுநரால் இற்றைக்குச் சுமார் 2270 வருடமென்று

அளவிடறகாகுங காலத்தைக கொணட தொல்காப்பியததிலே, அக்காலததிய மக்களை ஐநதிணை நிலத்தடியே வகுககுஙகாலே,

குறிஞ்சிநில மககளாவாா "பொருப்பன்—வெற்பன—சிலம்பன்—குறவன—குறததி—கானவா — கொடிச்சி என்றும.

பாலை நிலமககளாவாா —எயினா — எயிற்றியா—மறவா—மறததியா எனறும்

முலலை நிலமககளாவாா —இடையா—இடைச்சியா—ஆயர்—ஆய்ச்சியா எனறும்.

மருதநில மககளாவாா —உழவா—உழத்தியா—கடையர்—கடைசசியர் என்றும்

நெய்தல நில மககளாவாா —பரதா—பரததியா—நுளையா—நுளைச்சியா—அளவா—அளததியா எனறும் கேடகபபடுவதால் ஷைநாகா அககாலத்தே யிருநத தமிழகததாரெனபது தேறறமாம

பொதுவாகத் தமிழ்பபாஷைககு இலககண மென்றெழுநத தொலகாப்பியததிலே, இககாலததில விரிநது கிடக்கும் பாாபபாா முதலி நாயுடு எனறபடியான சாதிகளுமு இருநததாகத தோன்ற வில்லை ஷை யோதிய வகுப்பினருமு நிலமபற்றி வகுக்கபபடடவராக இருநதவரே யன்றி இககாலததில் மூச்சுககு மூநநூறு பொயய பேசும் கதைகளைக கொணடு உயாநதாமெனறு நடிததுமு, கீழ் குலத்தா ரெனப படுமொருவா "தொட்டாற் பட்டுப்போம" என்ற அறப மதிப்பைக கொணடு உயர்சாதிபேதமு பாராட்டா திருநதனரெ னறுமு தோன்றுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலமெனப்படுவது - மலைச்சாாபான இடமாம்
பாலை நிலமெனப்படுவது - நீரிலலாக் கடு நிலமாமு
முல்லை நிலமெனப்படுவது - காட்டுச் சார்பான இடமாம்
மருத நிலமெனப்படுவது - வயற் சார்பான இடமாம்
நெய்தல் நிலமெனப்படுவது - கடற் சார்பான இடமாம்,

இதுதான அககாலததிருநத சாதிபேத காரணமென்று விளங்குகினறது. ஆகவே நாகரெனுஞ சாதியார இந்தியாவின பூர்வ குடிகள என்ருகினறது

ஷெ நாகா எனும விஷயமாய இரணடாவதாகக கூறபபட்டதின் கருத்தாவது நாகரே பூாவகுடிகள் இவாகளுக்குப பிற்பட்டு வநதவாகள் மததிய ஆசியா கணட வாசிகள எனருகிறது. இவாகள யாவரோவெனின இவாகள தாம பாணடியா சோழா சேரர் எனும மூவரசா சநததியாரெனலாம இவாகள அநநனம நாகாகளுக்குப பினனரே குடிபுகுநதோ ரானபடியினுலேயும, பிராமணரலலாதாராயிருநதும, பிராமணரைபபோல கடிபபதறகுரியராய அவாகள கட்டளைககுட்படடவர்ன படியினுலேயும இவாகள நாகரை இழித்துக கூறும வேறு சாதியராயினா. இநதப பேதம அறிவுவிளஙகிய இககாலததும இருததல ஆதாரமாகவும நாகரெனப படுவோரே ஆதி திராவிடா எனமு ருபப வாகினறது

மூனருவதாகக கூறபபடடதுள நாகரெனபபடுபவா பாதல வாசிகளெனக கருதபபடடனா எனபதை நோககுமிடதது உலகிலுள்ள மலைகள யாவறறிறகு முயாநத இமாசலத தணித்தான மேடடுப பாஙகரினினறு குடியேறிகள தெனனிநதியாவுககுள நுழைநதனா. ஆனபடியால அநத அநநியர்களுககுத தெனனிநதியா வானது பாதலம பூமககுள இருககும இடம போலும தோனறியிருககலாம. ஆகவே நாகாகளைப் பாதலவாசிகள எனருா போலும், அறறேல இவர்கள நாகரீக மற்றவரென்பமாயின வடபாலிருநத பாணடவருள அருச்சுனன் நாககனனிகையை மணநதிருகக மாட்டான பினனும நாகரீகம - நகா - நாகரி எனற சொற்களெலலாம நாகா என்ற சொலலையே குறிப்பிடுவதாகவே யிருததலின் நாகரெனபவா சீருஞ சிறபபும உடையவர்களாகவும, நகாகளைப பட்டினக்களை உடையவர்களாகவும். திருநதிய பாஷையை உடையவர்களாகவும் இருநதிருககவேண்டும்.

(The India through 'the ages.' By F. A. Steel.)

Page 2. It is not only that these Aryan invaders were themselves in a state of civilisation which necessorily implies long centuries of culture of seperation from barbarian man; but besides this they found a people in India civilised enough to have towns and discipline troops, to have weapons & banners, women whose ornaments were of gold &c &c.

அதாவது ஆரியா இந்தியாவுட் புகுமுனனா ஆங்கிருநத பண
டைய மககள் நாகரீக முடையராய அரசியலாதி சிறப்புக் குணஙக
ளுமுடையராயிருநதனா எனறவாறு இதனுல ஏறபடுவது இநதிய
சரிததிரஙகளில பழமையதான இராமாயணம ஓதும இராவணன
அவனது கோட்டை கொததளஙகளே குறிபபிடறகாகுமே யனறி
வேறெனனும.

இவாகள சேர சோழ பாணடியாகளுககும முநதியவாாதலாலே
இவாகளே ஆதிதிராவிடா என்ருபபவாகினறது.

நானகாவதாகக கூறபபடடதுள இவாகள அரசராக விருநது
அரசாணடவாகள ; தணடக வனததை வெடடினதிருலே இவாக
ளுககு வெட்டியாா எனற பெயரும, நீர் வசதிககாக கிணறு தோண
டினபடியிருலே தோட்டியென்ற பெயரும இவாகளுககு உண்டா
யிற்றெனறும விளஙகுகினறது.

அரசன எனற நன்வாாததையே அசுரனென்றும அரகக
னெனறும தீயபொருள தரற்கான கற்பனையே போலும், இந்த
நாகரெனபாரை இழிவுபடுததும வணணம நற்பொருளடியே
எழுநத வெட்டியான் தோடடி என்றபதஙகளை யவற்றின வா
லாற்றினபடி யொழுகும தொழிலாளருக்கு இடாமல் அதனை மாற்றி
ஈன தொழிலாளருககு அப்பெயரைப் புனைத்து இநத ரனர்தாம்
அந்த நாகர் எனறபடிச் செய்து விடடனா எனலாம. ஆயினும

இவர்கள் அக்காலத்திற்கு அரியதான நெசிவு முதலிய தொழில் செய்தவா என்றமையாலும் தண்டக வன வழக்கினாலும் இந்த நாகர்களே ஆதி திராவிடா என்று ஒப்பலாகின்றது.

ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்டதுள் நாகரென்பவா குறித்தற்காகாதபடி பழமையதான வெகு புராதனகாலத்திலே இந்தியாவுக்குள் குடிபுகுந் தோர் என்று குறிக்கப்பட்டதோடு, அக்காலமானது ஆஸ்திரேலியாவும் இந்தியாவும் சம்பந்தப்பட்டிருந்த காலமென்பதால் (37) பக்கத்தில் தந்துள்ளபடி 8000 வருடங்கட்குமுன்னா இவர்கள் தென்பால் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்தோராவாா என்றும் பெறப்படுகிறது இங்ஙன மிருக்க ஏனைய வடபானமக்கள் குடியேறியகாலமானது மிகவும் உச்சமாய ஏற்றிக்காணினும் 5000 வருடங்களுக்கு மேம்படுவதாக, ஆதாரம் ஏற்படுவதாயில்லை ஆதலால் நாகரே ஆதிதிராவிடா என்றுணிபு.

பின்னும் நாகரே வானரா இராக்ஷதா என்றதை நோக்குமளவில, வானரர்கள் (38) பக்கத்தில் விளங்கும் வால்மீகி கூற்றினபடி வடதிசையினின்று வந்தவராகின்றமையால் நாகரென்பவு வானர சாதியைச் சார்ந்தோராகாா இராக்ஷதரோ வன்னோ எனின் ஆம் எனலாம் என்னை? இராட்சதா எனபதின பொருளாவது "ரக்ஷாம—யாங்காக்க" என்றபடி காக்குந்தொழிலினராவர் பின்னும் இராமயணத்திலே இராவணனாதியோரையே இராட்சகரென்று கூறுகின்றபடியினாலும இந்த இராவணனதானே நாய காணும அரசர்களில் மிகவும் புராதனகாலத்தனுக்த தென்பாற்கண அரசோச்சினவனுக விளங்குகின்றமையாலும நாகாதாமே இராக்ஷதர் என்று மழைக்கப்பட்டார் என்பது சாவதந்திர சித்தாந்தமேயாகும.

எயினர் முதலிய தமிழ் இலக்கணந்தரும சாதிபபெயாகளும் இவர்களுக்கு, எயதியதுபோலக், காலாந்தரத்தில இவாகளுக்குப் பறையர் என்றும் ஒருபெயா புனைவுற்றதாகச் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. பறையா என்ற சொல்லினவரலாறு காணல கன்னிங்காம்,

வெட்டர்ஜே. டாக்டர் ஆப்பர்ட. அவர்களின் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சி யின்படி பறையா மலைவாசிகள (நாகர்) அல்லது பொறையன்—என்றபேர்தானே பறையர் என்றவாறு கின்றது. இஃதோடு பறையர் என்றபெயர் எயினர்களுக்கு உரிய பெயர் என்றும் கூறினார். எயினர், நாகரென்றுணர்க. பறையா என்றது என்னேவெனின் நாக வம்சத்தவனாகிய இராவணன் தனது காலத்திலேயே அநேக கோட்டை கொத்தளங்களையுடையவனாக விருந்தான் என்பது வெளி அங்ஙனே இராமனாகவந்து இராவணனோடு போர்புரிந்தார் எனப்படும் விஷ்ணுவானவரே ஆதிதிராவிடத்திருந்து புகழோங்கிய மாபலி சக்கிரவர்த்தியையும் வதைத்தாரென்ற கதையின்படி மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியின் அரண்மனையும் கற்பாறையையே குடைந்து அமைத்துள்ளதாயிருக்கின்றது அதனை இன்னுங்காணகின்றோம்.

"The sculptures at mavalipuram have reference as well to the religions worship of Siva as of Vishnu, principally however to that of Vishnu. On the other hand as for our present knowledge extends we find not the least trace of the service of Buddah" (Antiquity Historical Researches. By Heeren.)

மாபலிபுரமானது தமிழ்ச்சைவ மன்னன அரண்மனை. அது மிகப் பழமையானது புத்தகாலத்திற்கும் முற்பட்டது. இத்தகையதாய கற்பாறைகளைக்கொண்டு ஆ தி தி ரா வி டா வசித்திருந்தபடியால் பறையா என்றழைக்கப்பட்டாரென்றும் கொள்ளலாம். பொறையா என்றது என்னேவெனின், சங்க நூலாகிய பதிற்றுப்பத்து தருமாறு பொறையா எனப்படுவார் தமிழ்ச் சேரநாட்டரசராவார். இவர்களில் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறையெனபார் ஒன்று, மற்றொன்று குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறையென்றும் ஷை. நூலில் எட்டாம பதிகம். ஒன்பதாம பதிகத்தால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமிழர்களே

யெனபதற் கிலக்காக அவ்விரு மன்னவர்களையும் முறையே தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களாகிய அரிசிற்கிழாரும், பெருங்குன்றூர் கிழாரும் பாடி ஒன்பது, நூறாயிரங்காணமும் முப்பத்திராயிரங் காணமும் பரிசிலாகப் பெற்றார் எனபதால் தெரிகின்றது. ஆதலால தமிழ்க்குடிகளாயிருந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கு அந்தப் பொறையர் என்ற பெயர்ச்சிதைவினாலேயே பறையர் என்றாயிற்றோ வென்றுஞ் சந்தேகிக்க இடமாகிறது

இந்தப் பொறையர் எனும் அரசர்களின்காலம் ஏறக்குறைய கிறிஸ்துவுக்குப்பின் இரண்டாம் நூற்றாண்டேயாயிருக்கலா மென்பது ஆராய்ச்சியுடையார் கொள்கை இந்தக் காலத்திலேதான் பறையர் என்றவார்த்தை யுதித்ததாகவும் ஸ்ரீமான் M ஸ்ரீநிவாச அய்யங்காரும் கூறினார் இதன் சார்பாக, "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்ன நான்கல்லது குடியுமில்லை" என்ற புறநானூற்றின் மேற்கோள் எடுத்துதவியதல்லாமல

"We do not find the name paraiya mentioned either in early Tamil literature or in the inscription untill we came down to the time of the great Rajaraja Chola A D. 1013 from which period it evidently obtained currency as a caste denomination." என்றபடி, தான் இந்தப் பறையன் எனும் பெயரைப்பற்றி விசாரித்ததில் இப்பெயரானது இற்றைக்கு 907 வருடங்களுக்குமுன் அரசாண்ட இராஜராஜ சோழன்காலம்பரியந்தம்உள்ள சிலாசாசனங்களிலும் அல்லது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கூட பறையன் என்றோசொல் இருக்கக் கண்டதில்லை எனகிறார். ஐயங்கார் அவர்கள் இவற்றால பறையாஎன்றபெயர் சற்றேறக்குறைய 900 அல்லது 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் உதித்திருக்க வேண்டியது. மேற்றந்தவற்றால் நாகவமிசத்து இராவணனுதியோரின் சந்ததியே ஆதிதிராவிடர் என்றுதாறுங் கூறியிருக்கப் பின்னும் சேரநாட்டரசர் பெயராலும் பறையர் என்ற பெயர் வந்திருக்கலா

மென்றது சந்தேகத்திற்கு இடமாம். இதனைநாம் விசாரிக்குமளவில இதுவுமொருசார பொருத்த முடையதாகவே தோன்றுகின்றது. எங்ஙனமெனறால் ஆரியர்க்கும முதல குடிபுகுந்த மாறநாதியரோடு இராவணனாதியோர கலந்து வாழ்ந்ததாகவும சரித்திரங்கள கூறுகின்றன இராவணன தேசம இந்தியா முழுவதுமாய விளங்கிற றெனறும முன்னோர் கூறியுள்ளாம. கடைசியாக " கி. பி 12-ம நூற்றாண்டின பிற்பாகத்தில் பாண்டிய இராஜ்ஜியத்தில இரண்டு அரசிளங்குமாரர்களுக்குள யார சிம்மாதனமேறுவதென விரோதமுண்டாகி அவருள ஒருவன இராவணனது இராஜதானியான இலங்கைத்தீவின அரசன் பராக்கிரமபாகுவின் உதவிபெற்றிருந்ததாக ஆய்ந்தோர கூறுகின்றார்கள பிறகு சேரர்கள் ஆரம்பத்திலேயே தங்கள நாடெல்லாம மாராட்ட குலவரசர்களாலும சோழர்களாலும மற்றும பினவந்த அரசர்களாலும கவரப்பெற்று அவர்கள சிற்றரசர்களாக ஒடுங்கிய பின்னர் அவர்கள குலம இருந்த இடமும தெரியாமல மறைந்துவிட்டார்கள்." (எனறார ஸ்ரீமான. T A இராமலிங்க செட்டியார B A. B L.)

சேரர்கள இவ்வாறு க்ஷீணமடைவதற்குச சிலநூறு வருடங்களுக்குமுன் சேரனது சமபந்தியாகிய சோழமன்னவன இலங்கையரசனாகவிருந்த கஜபாகுவின்தந்தையோடு போர புரிந்து இலங்கைவாசிகளில் 1200 போகளைச் சிறைபடுத்தி அனனோரை காவேரியாற்றிற்குக கரைகட்டும வேலையிலமாததினனெனபர. இதனால் ஆதிதிராவிடராய நாகவமிசததவர் சேரநாட்டிற்குள்ளும் புகுந்திருந்தனர எனறும தெரிகிறது இதுவனறியும் Tamil Studies 403-ம் பக்கத்தருமாறு இலங்கையிலிருந்து மலையாள தேசத்திற்கு கொணடு வரப்பட்டவர்களே தற்போது அந்த மலையாள தேசத்தில தீயரெனறு வழங்கப்படுகிறார்கள் என்பதாலும் இந்த தீயர்கள இக்காலத்தில் தாழ்குலத்தவரெனப் படுவதாலும், தீயரெனறும் பின்னுமொரு பெயர்பெற்றவராகி க்ஷீணமாயினசேர

நாட்டரச பெயரால் பொறையா என்ற சொல்லவே பறையர் என்றழைக்கப்பட்டார் ஆதி திராவிடர் எனலாம். எனவே பஞ்சாப் தேயத்திலிருந்து தென்கன்னடத்திலுள்ள கோகாணத்தில் குடியிருத்தல் நிமித்தமாக சில பிராமணர்களைத் தமிழரசர்கள் கொண்டு வந்ததாகவும் அந்தக் கோகரணத்திலே இந்தப் பிராமணர்கள் தங்கவும் தங்களுடைய சுயதேசமாகிய பஞ்சாபுக்குத் திரும்பிப்போகாமலும் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களது பின் குடுமிகளைச் சிரைத்துத் தலைக்கெதிரே குடுமியைத் தக்கொள்ள அரசர் கற்பித்ததாகவும், அங்ஙனே யவர்கள் முன் குடுமியுடையவர்களாகி (நம்பூரி பிராமணர்) தமமுன்தோன்றும் ஏனைய மக்களெல்லோரும் இழிஞர் என்றும் பேதம் பாராட்டுபவரானார் என்று கேட்கப்படுவதாலும், நம்பூரி பிராமணர் மிகுந்துள்ள இடம் சேர நாடாகவே இருத்தலாலும், சாதிபேத முள்ள இவர்கள், சேரர் என்றும் நாகரென்றுமுள்ள பேதந்தெரியாமல் நாகராய ஆதிதிராவிடரைப் பொறையர் என்றழைத்திருக்கலாம். ஆயின் இதுவே பறையர் என்றுனதுபோலும்.

அல்லது பறையர் என்பது தொழிலை முன்னிட்டதாய் இருப்பின், பறையர்கள் புராதன காலத்திலே உழவு நெசவு முதலிய அநேக வேறு தொழில்களுஞ் செய்திருந்தவர்களாகத் தெரியவருகிறது

1910-ம் ஆண்டு ஜூலை 25௳ "மதராஸ் கவான் மெண்ட் எபிகிராப்பிஸ்ட் ரிப்போர்ட் குறிக்கின்றபடி முடிப்பக்கார்ஹு கிராம கோவில் உரிமையைப் பற்றி ஒருபறையன் 16-ம் நூற்றாண்டின் சாசன ஆதரவோடு வழக்காடியதில் பறையர் பக்கமே ஜெயமாகத்தீர்ப்புண்டாயிற்று" என்று தெரியவருகிறது.

The Parayyas or the modern representatives of the ancient Eyinas, as Dr. Caldwell rightly observes, thus constituted '*a well defined distinct ancient caste* independant of every other.

[Tamil Studies page 81].

என்பதினுலே பறையா புராதனமானவாகளென்றும பிற்காலத்திலே யுதித்த ஒவ்வொரு சாதிகளிலும கலப்படையாத சுயாதீனமானவாகளென றும் தெரியவருகிறது. பின்னும் இவாகள் புராதனகாலததிலே அரசாகளாகவும கிராமத்தலைவாகளாகவும் இருந்துவாழ்நதது சானறுகஈ தறகாலததிலும தஞ்சை திருவாரூா சிவாலயததில விழாக கொணடாடும காலே பறையரெனப் படுவரிலெ ருவன் வெணகொடை பிடிததவனும் ஈஸ்வரனேடு ஊாாவலம வருவதும காட்சியாயிருககிறது. சென்னை பெத்துநாயக்கன பேட்டையில உளள ஏகாததமமன் திருவிழாவிலும இநதபபறையரிலொருவனே அமமனுககுத் தாலிகட்டுபவனுகவிருககின்றன.

பின்னும தெ[illegible]ணிநதியாவிலே அமமன உறசவகாலத்திலே பறையன ஒருவனையே அதிக சிறப்பாக கொலுவிருகக வைப்பதும் ஐதிகமாயிருககினறது.

பின்னும (வட இநதியாவில்) உளளபிராமணாகள் தாஙகள் திருமணஙகொளளுங்கால தாலிகட்டுவதறகுமுன இநதப்பறையரின் அனுமதிபெறம ஐதிகம இன்னும இருப்பதாக Rev. Andrew தனது Depressed Class Mission Report எனும புத்தகத்தில குறிததிருககினறா.

இநதியாசிடாவ பறையா எனபது, இனறுகாறும பொயக்கதாப் பிரயோகததால தோனறும இழிததன்மை யுடையரா அல்லது பணடைய மெயசசரிதஙகள்கூறும சீலமுடையரா வென்பதை இதனை வாசிப்போரே தெரிநதுகொள்ளலாம்.

இத்தன்மையான சீலமபொருநதிய ஆதி திராவிடாகள் பறையரெனப்பட்டது பறையடிககுந தொழிலினுலெனின், அதுவுமொருசாா பொருததமுடையதேயாகும. எஙஙன்மெனில ஆதிதிராவிடத தலைவனுகிய இராவணன் சிறநத சங்கீத விற்பனன அவன அககாலததில எழுதிவைத்திருந்த இராவணீயமெனற சஙகீத நூலானது தனது தண்ணிய தமிழ்ப்பாஷை

யில இல்லாது சமஸகிருததகில் அழைமநதுகொண்டதும், இராவணனது காலததிறகுப பினனரே தோனறிய சாமவேதத் திறகுச சாாபுடையதெனப பிறகால தறபோது புகழப்படுவது மாய ஒனறையொருபாலிருததி நோககுமிடதது, தோறகருவி—துளைககருவி—கஞசககருவி—மிடறறுககருவி யெனும் சதுாக் கருவிகூட்டமே சதுாகசசேரி யெனறழைககபபடுமே, ஆதலால் இநதசசஙகீதத தலைபினபடித தோறகருவி வாசிபபவன் 'பறை யன எனறும பாடுபவா பாணரெனறும யாழ்பபாணரெனறும் பெயாகள ஆதிதிராவிடராய இராவணனுதியோாககு உண்டா னதாகத தெரிவதால பறையன எனபது இழிவான பொருள் பாவனைதரும இககாலததுப பெயா போலாது சிறபெயராகவே அககாலததிருநதிருககலாம பினனும அககாலததிலே

"தடாவுட லுமபாத தலைபடு முழவம"

"நானமுகந தட்டி நடுமுக முரபப" எனற கலவாடங காட் டுஞ்சிறநத முரசமாதி பறைகள இருநதுளளதாகததெரிகினறது பிற்காலததிலே தணணுமை-முரசம-பேரி-உடுககை-இடககை பேரி—படகம—கைததரி—முழவம எனறிவைய பறைகளும அதனை வாசிபபவாகளும அநேகமாகவே தறபோதுங காணப்படு வதால இவாகளுககும பறையா எனுமபெயா தொழில நிமிதத மாகச சேரவேணடியதாகவே யிருநதும அபபடிச செலலாமல் தற்போதும பலதுறைபபட்ட வேறுதொழிலினராகவுள்ள ஒரு மக்களுககே பறையா எனறபெயா சாதிபபெயராக விளஙகு வதின தாறபரியமாவது இவாகளை ஆதிதிராவிடா எனறு வழி யுறுத்தும பாவனையாகவே யிருககினற தெனலாம். ஆகையாற் முன்போலும் அருணசலக் கவிராயரும தானயாதத இராமநாட கத்திலே (சுந்தரகாண்டம்) "பறையா ஊரிலே சிறையிருந்த வென்னைப் பரிநது கைதொடுவாரோ" எனறு இராவணனிடஞ் சிறைபட்டிருந்த சீதை புலமபுவதாயத தருகினறா.

இவற்றால பறையர் எனற பெயா எவ்விதமாகச சேர்ந்திருப் பினும் அது இராவணனுதியோரைக குறிப்பிப்பதாய் ஆதி

திராவிடா என்ற பெயரினை வலியுறுத்துவதாய் விளங்கு வதை உய்த்துணர்க.

பின்னும் சிவபெருமான் உடுக்கைப் பறையுடையனுதலின் சிவனும் பறையன, சிவகணமாகிய நந்தி மத்தளப் பறை வாசிப் பவனுதலால் நந்தியும் பறையனே என்று கூறலாம் பின்னும், பறையென்ற சொல்லைப் பரியாலோசிக்கு மளவில் பண்டைத் தமிழுலகைப் பகுப்பாம், குறிஞ்சியாதி ஐந்திணைக்கணனும் வெவ வேறு பறைகள் இருந்துளளன, ஆகவே அவறறை முழக்கினு ராய மக்கள் எலலோருமே பறையா எனற முதுகுடிப் பெயர்க்குரியரானவர். என்னை

"தொண்டகமுருகியம்போாத் தழிகுறிஞ் சிப்ப றைப்பே
மிண்டிய துடியே யாலை வேடாதம பறையி னுமம்
கொண்டெழு பம்பையேறங் கோட்பறை முல்லைக் காகு
கிண்டிய மருத முற்ற கிணர்பறை கிணையென் றுமே."
"கிறுவுசா பறையே யெனப நெய்தலிற் பறையி னுமம்."

எனறுா மண்டலப் புருடன்.

அங்ஙனே சேநதனுரும தனது திவாகரமெனற நூல் செயுற்கை வடிவப பெயாதொகுதியின கண்ணே விரித்துள்ளதையுங காண்க.

அனறியும, "முாசு கடிபபிடேஉ முதுகுடிப பிறநதோன." என்று மணிமேகலையிற்றேனறும் "முரசு வெனபதற்கு தோற் கருவியாய பேரிகையலலது பொருள் வேறெஃதாம? ஆதலின் பறையாதாமே ஆதிதிராவிடர் என்பது துணிபாம். பின்னும தோற்கருவியொன்றே பயில்பவர் என்றுரை யாடற்கு மின்றி மிடற்றுக்கருவி விறபனர் எனறும் கூறற்கிலக்காய் அரிச சந்திர புராணம் சூழ்வினைகாண்டத்திலே விளங்குகின்றபடிப் பறை குலத்துப் பெண்களும் நல்லிசை கீதம் பாடினரென்று கூறப்படுகிறது.

"கண்ணை வேண்டினு மீகுவன் காகன்ற
மண்ணை வேண்டினு வாழவுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிய செஞ்சொற பறைதலப்
பெண்ணை யானவேண் டிவனென று பேசினன."

எனபதைககாணக. இவறறால் "துடியன பாணன பறையன் ... . அலலது குடியுமிலலை' யெனற இலககியபடியே பறையன எனற பெயரினுலும அனனோரது புராதனம நன் கெடுததுக கூறற்கு இலககாதலின அனனோரே ஆதிதிராவிடர் எனறறுணிபு.

இததகையதாகவும சிறபபு வாயநதவராய விளஙகும ஆதி திராவிடரை ஏனாகளெனறு பிறாகாணுமபடியாகவும அதனல் இந்த ஆதிதிராவிடாகள நாளுககுநாள க்ஷீணமடையுமபடியாக வும் சூழநத கறபனையாதோ வெனபதை விசாரிபபாம

There was no caste system among the Nagas and Dravidians It is an institution introduced by the cow loving Aryan settler.

[Tamil Studies 387].

அதாவது பணடைய மககளாகிய நாகர்— திராவிடாகளுக் குள்ளே ஆதியில சாதிபேதம இருநதிலலை. ஆனல இநத வரு ணாசிரம தருமம பசு விருமபும ஆரிய குடியேறிகளால தாபிக் கப்பட்டது. (எ—று)

எனபதால ஆரியா இநதியாவில குடியமாநத காலத் திலே தான இநதப்பேதம் ஒருவாறு ஏறபட்டதாகத் தோன் றுகின்றது. இதறகுக காரணமெனனையோவெனின கூறு தும. இராமனுககு விரோதியானவன் இராவணன் ஆதலா லும் இநத இராவண ராஜயம செழிப்புடையதாய இராவண வமிசயாராலேயே ஆளப்பட்டு வருதலாலும, இராமனதி ஆரியர் கள் அந்த ராச்சியத்தை அபகரிததுக் கொளளவேணடுமென்று அவாவியகொள்கை முற்றுப்பெறுமல் போனபடியினுலும்,

...ற்றை யஞானறிலேனும் தமது கொள்கை சித்தியடையவேண் ...என்ற முயற்சி சூழ்ச்சி வன்மையினாலும் தமது கருத்தைத் ...தித்துக்கொள்ளும் ஒரு நோக்குடையவராகவே தங்கருத்திற் ...ணபடி அநேக பொய்க்காலங்களும் பொய்க்கதா வர ...றுகளும் தமது நூதன பாஷைகளில் எழுதி வைத்துக் ...ண்டு புராதன மக்களை நவீன மக்களெனறும், நீதியினை ...நீதியெனறும், நாகரீகமுடையோரை அநாகரீகரெனறும், ...பொய்யை மெய்யாகவும், மெய்யைப பொய்யாகவும் விகற்பஞ் ...செய்யற் றொடங்கினா. அவற்றுள் முதலாவது எல்லோரும் ...அங்கீகரிப்பதறகான வருணபேதம—சிரப்பேதத்தை ஏற்படுத்தி, ...ன்கீழ் ஜாதிபேதத்தை நிலைநாட்டினா. இதுதான அஸ்தி ...வாரம். எனறவர்கள் கொண்டதும அஙஙனே முடிநததும, இப் ...ரது மனனர் முதல் எல்லோரும மயஙகற்கானதுமாயுளளதா ...று. தற்போது பரவியுள்ள அசசுககூடஙகளும். அவறறால் ...தகம பத்திரம முதலான பிரசுரஙகள,தறபோது இநதியாவில ...பிதகிருப்பதுபோல சீரியஞானஞு செழித்தலா பிரிடடிஷ் ...காலததிறகுமுன், அதாவது 300வருடங்களுக்குமுன, ...இந்தியாவில அசசுப் புததகாதிகள இருநதிருககவிலலை. ...வந்தேறிய குடியேறிகள் தாஙகொணட சாதி பேத கொள்கை வலிமை பெறவும, தங்களுககே பிழைப்புண் டாகுமபடியாகவும், பறவைத்தலை—பாமபுததலை—மிருகத்தலை யெனததோற்றம சாமிகதைகளையும, அவற்றற் சமயபேத கதைகளையும், அவறறுள உயாவு தாழவுக கதைகளையும்; அவற்றை விரிததோதத நாதலைமைக கதைகளையும, மீனவயிற் றிலும், மிருகவயிற்றிலும, தவளை வயிறறிலும, சடப்பொருள் களாகிய குடம்—முதலியவறறிலுமிருநது மானிடவர்க்கம பிறக் ...யும; ஆதாரமறற இலடசாதி லட்சமான வருட ...சரித்திர கதைகளையும, பலப்பலவாகத தற்போதிய அறிஞரும் ...வண்ணம், தஙகளது விருப்பின்படிப் பொய்களை எழு ...த்துக்கொண்டார்கள்.

முற்போது அச்சுப்பிரசுரமற்ற காலமாயிருந்தமையால், அந்தகைய புனைமைகளும் பரிமளத்தோடு அடங்கியிருந்தன, அச்சுத்துணை யற்றிருந்தமையாற்றுனே, புனைமைச்சுவடிகளும் மிகு மதிப்புள்ளதாகி, அவற்றையுடையார் சக்கிரவர்த்தியொப்பப் பெருமை கொண்டவராய், அச்சுவடிகளை விரும்புமொருவர் அவற்றைக் கற்கவேண்டுமாயின் தாம், தமது தானம்—அத்தம—அங்கம்—சற்பாவம் எனபவற்றைத் தந்து ஏமாந்து நின்று பெறுதற்காகவிருந்தனர்.

ஆதலாலே பொய் பொய்யென்றும், மெய் மெய்யென்றும் உணரவற்றககனறு தறபோதும இந்தியா தேசம பொய்க்கதைகளில் புரண்டு திணடாடறகாயிறறு எனலாம.

இத்தகைய நலவிசாரணையெழக் காரணராயிருந்த பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாருககு நனறிபாராட்டக் கடமை யுடையராதல் உத்தம தருமம் எனும பாறபடுவதாயிருநதும நனறி கெட்டவராய அராஜகவினை புரியும இநதிய மககள், அககாலையில திராவிடரைக கெடுக்கும் வினையுடையராய இருந்தனரென்றுஞ் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பினனும

குளிர் தேசததிலிருந்து ஆரியாகள (உஷ்ண தேசமாகிய) தென்னிநதியாவுககுள குடிபுகுநதோராதலால இவர்கள் வெண்ணிறத்தராயிருநதாாகள. இராவணன தெனனிநதிய வாசியாதலால * கரியனுயிருநதான. ஆதலாலேயே இராவணன் எனற சொல்—இரா—இரவைபபோறகருகிய, வண்ணன்—நிறத்தையுடையவன. என்றுஙகாணவிருககினறது. பினனும் இராமாயணம் சுநதரகாண்டததிலேயே இராவணன கரியநிறத்தன் என்பதைப் பற்றி வலியுறுத்துவதைககாண்க.

"தேவலோகமுதல நாகலோக மளவில நடுஙகுகிற பிரதாபத்துடன் இராஜ்யபோகம அனுபவிக்கிற பிரபுவாய்இராவணன்

* பின்னும் வால்—நரா—அந்நரர் எனபதின் பொருளும் வெள்ளை மனிதரென்றேயாம.

...டின்மீது வருஷாகால மேகம்போல் கறுத்தசரீரத்தோடும் ...ருத்து உருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும் .... இராக்ஷசப் பிரபுவான இராவணன் உறங்குவதைக் கண்டார்"

என்பதால் இராவணன் கரியன என்றே விளங்க இதனை மறைப்பான் போலும் பொய்சொலலிகள புதுகதை புதுக்கிச சிவபக்தனுகிய இவவிராவணன் சிவபிரானுல நசுஙகுணடா னெனறும் அபபடி நசுக்கப்பட்ட காலை இவன கூககுரலிட்டா னென்றும அவவாறு இரைசசல இட்டமையினுலே சிவபிரான் இராவணன் (சத்தமிடுகினறவன) எனற பெயரைச சூட்டினு ...ன்றும் ஒருகதை எழுதிவிட்டார்கள இப்படிக்கில்லாமல் ...நிறத்தைக் குறிப்பிபபதே இராவணன என்ற பெயா என் ...யுறறு ஈனகுதெளிக.

தென்றிசையார் கரியராகவும் வடதிசை ஆரியா வெண் ணிறத்தராகவும இருநதனா எனபது பெற்ரும. இநத ஆரியரோடு வந்த திராவிடர்களை, மாநதளிா நிறததராயிருநதாா என்பது தமிழ வாசகமென்ற நூலில காணபபடுகிறது. மாநத ளிர் நிறமாவது—செம்பின் நிறமாம ஆகவே செம்பின் செந நிறத்தராயிருநதார் சில திராவிடா என்பது பெற்ரும இநநிறப் ...தத்தை முனனிட்டே. "வெள்ளையாயிருப்பவருக்கு உத்தம தருமமும மஙகலாயிருப்பவருககு மததிமதருமமும் கறுப்பா யிருப்பவருககு அதம தருமமும விதித்தவராய்ப் பிரம—க்ஷத்திரிய—வைசியர் என்று மூனறு வகுப்பைத தோறறிப் பின்னா ...தால குறைகூறினுர் போலக கரியரை அதம தருமத்தில விடுத்தாராய அவர்களைச சூததிரரென்று மறறொரு வகுப்பைத் தோனறவைத்தனர். சூத்திரர் எனப்படுபவரும வடதேசவாசி களேயென்று 55ம் பக்கத்தில் காட்டியுள்ளாம். தவிரத்தற்போதிய ...முக்கிலும் அநதச் சூத்திரர் எனப்படுபவர் "இநது" வென்ற ...ப்பிற் சார்நதோா எனல்பிரசித்தம். "இந்து" என்ற பெயர்

இந்தியாவின வடதிசையின்கண்ணுள்ள சிந்து நதிக்கரையிற் குடிபுகுந்து தங்கியிருந்த சிலருக்கே ஷை நதியடியாக இந்து வென்று பெயராயிற்று எனக்காண விருத்தலாலும் அங்ஙனே ஆதிதிராவிடரெனும புராதனமக்களை இற்றையஞான்றும இந்து வென்று ஷை சூத்திரா அழைப்பதுமில்லை. ஆதலால் சரியசிறந் திஞல ஆதிதிராவிடாகள், ஆரியரால் ஏறபடுத்திய சூத்திரர் என் றவகுப்பினததாராகார என்றறிக

இந்திய இராசசியமானது தறபோது பிரிட்டிஷ் ஆளுகை யில் சமாதானம அடைந்திருப்பதைபபோலாமல அக்காலத்தில் அடிக்கடி மன்னா போராட்டம உண்டாதலும, ஓரரசனை மற் ெருருவன் செயித்தலுமாக ஒழியாப்புரட்சியுடையதாய இந்தியா ஆட்டமுற்றிருந்தது, இந்த நிலைமை சாதிபேதம நாட்டுங்காரி யஸ்தாகளுக்கு மெத்த அனுகூலமாகவேயிருந்தது. ஆகவே பிரம—க்ஷத்திரிய—வைசிய—சூத்திரா என்ற ஜாதியின் உற் பத்தி விஞேததை எடுத்துக்காட்டத் துணிந்துவிட்டனர். என்னை! சீவக சிந்தாமணியின கதாநாயகஞன சீவகன், பலசாதி மாதாகளை மணந்து அப்பல சாதியார்களோடு உணடு உறவாடி யிருந்ததாகவும ஆரியருமசெங்காலம திராவிடமாதரை மணஞ் செயது திராவிடரோடு கலந்து இருந்ததாகவும சரித்திரங் கூறுகின்றன. இவற்றுள சீவகன கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்றைநூ ற்றுண்டில அதாவது ஏறக்குறைய 2000 வருடகாலத்தில் இருந்தவஞகினறுன. அக்காலத்தில், இக்காலத்திய மந்தபுத்திச் சாதிபேதம இருந்ததாக காணறகிலலே. இதஞல பிரம க்ஷத் திரிய வைசிய சூத்திரா என்ற நாறசாதி ஆரியகதை எக்காலத் ததோ வென்பது வாசிப்பவாகளே யூகித்தறியல வேண்டும். இது இங்ஙனமிருக்க, பொய சொல்லியரான பிரம புத்திரா கூறுவதாவது பிராமணா பிரமாவின வாயினினறும, க்ஷத் திரியர் பிரமாவின புஜத்திலிருந்தும, வைசியர் பிரமாவின் தொடையிலிருந்தும, சூத்திரா பிரமாவின பாதத்திலிருந்தும் பிறந்தார்கள் என்று மனுதன்ம சாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்துக்

காட்டுகின்றனர். இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரத்தின் காலமோ இரேதாயுகத்தது என்றும் அஞ்சாமல் எழுதிவிட்டனர். இரேதாயுகமோ 1,728,000. வருடங்களைக் கொண்டதாகும். எனவே, அத்துணை நெடியகாலத்திற்கு முன்னரே 'சைந்நிற்குலமும் உண்டாயிற்று' என்று அறியாதார் மயங்கும்படிப் பிரலாபிப்பவரானார். ஆனால் இந்த மனுதன்ம சாஸ்திரமானது இற்றைக்குச்சுமார் 1720 வருடங்களுக்கு முன்பேதான் எழுதப்பட்டதாக, ஆராய்ச்சி வல்லுநர் எனவெடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

"Manava Darma Sastra or the laws of manu took shape about 200 A. D." [History of the Nations. page 140, By Hutchinson M. A., F. R. G. S., F. R. A S]

இங்ஙனமிருக்க அஞ்சாப் பொய்கூறுமமக்கள் தமது தலைமையைத்தாபித்துக்கொள்ளும்படியாக லட்ச கணக்கான வருடங்களைக்காட்டி சை நாற்சாதி யுற்பத்தி காட்டுகின்றனர்.

பின்னும் பிராமணகுலமே யுலகு என்றபடியாக, மனு 32 பிரமன்தானே, ஸ்வாயம்புவமனு சதரூபை யென்று ஆண்—பெண் இருகூறாகி உலகில் மக்களைப் பெற்றார் என்றுங்கூறுவர்.

பின்னும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் தருவதாவது —பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்பது முறையே வெண்மை—சிவப்பு—மஞ்சள் கறுப்பு என்ற நிறபேதத்தாலும் பிராமணர்கள் தங்கள் தொழிற் பேதத்தாலும் இவ்வாறு நான்கு குலமாய் முடிந்தது என்றவாறும்.

பின்னும் பகவத்கீதை IV அதிகாரம் தருவதாவது :—பகவான் இந்த நாற்குலத்தை யவ்வவர்கள் குணங்கள் ..... நிற்கொப்பப்படைத்தார் எனத் தருகின்றது. எப்படிப்படைத்தாரென்றால், கிருஷ்ணன் நூறு பிராமணர்களைத் தனது வாயினின்றும் நூறு க்ஷத்திரியர்களைத் தனது புஜத்திலிருந்தும் நூறு வைசியர்களைத் தனது தொடையிலிருந்தும் நூறு சூத்திரர்களைத்

தன்று பாதத்திலிருந்தும் படைத்தார்" என்றபடியாம். எல்லாம் நூறுதான்!

பின்னும் விரிபபிற பெருகும் ஆனால் Dr. Muir மியூர் என்பவர் சாதியுற்பத்தியைப்பற்றிச் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சியாயலாய் இயற்றிய தன்னூற் சாரமாயத் தருவதாவது: ஜாதிபேதமானது வாயுபுராணம் எழுதப்பட்ட காலம்பரியந்தம் இவ்விதபேதமொன்றுங்காணற்கில்லை, சாதிபேத கதைகளெல்லாம் ஒருபடித்தா யெழுதப்பட்டதாகவுமில்லை ஒன்றையொன்றுகொன்று முட்டிக்கொள்வதாகவே யிருக்கின்றது.

"Contradictory are the Vedas, contradictory are the Shastras, contradictory are the doctrines of the holy sages"

மேற்றந்தவற்றால் வாயுபுராண காலபரியந்தம் சாதிபேதமிலலாதிருந்தது என்பதால் இந்த வாயு புராணத்தின் காலமாவதென்னை வாயுபுராணமாவதென்னை யெனக்காணபமாயின் வாயுபுராணமானது புராணங்களில் மிகபபழமையானதாம். இதன் காலம் கி பி 320 கடைசியாக சேர்ந்த புராணத்தின் காலம் கி பி. 11-ம் நூற்றாண்டு என்றார் ஆயந்தோர.

"The date of the oldest of these Puranas, probably *Vayu Purana* is believed from about 320. A. D. and the latest to be of the 11th Century. Tamil Studies 280-ம் பக்கங்காண்க

இதனால் 1620 வருடங்கட்கு முன்தானே இந்தச்சாதிபேதமானது ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவிலே குறுகற்காகும் சாதிபேத ஏற்பாட்டைப் பல லட்ச வருடங்களுக்கு முன்னே ஏற்பட்டதாகச் சாமிகளைக்காட்டி யதன்ஈனார் பாகவே சாதுவாக யிருந்துகொண்டு சாதிபேத பிராயசித்தங்களை வெகு கொடூரமாகக் கற்பித்து ஏழைமக்களை வருத்துவந்தற்கிலக்கானார் ஆரியர். இவர்கள் நினைத்தது ஸ்மிருதியென்றாயிற்று. ஸ்மிருதி யென்பதின் பொருளும் மனத்தால் நினைக்கப்படுவதென்றே கூறுவர் கற்பணடிதாகள்.

மேற்றந்த காலவரம்பின்படி மனுஸமிருதியாக்கமும் பறை என்ற ஒரு குலத்தோற்றமும் ஒரு காலத்ததாகவே வெளியா யது. இந்த மனுஸமிருதி ஏற்பட்டதின் காரணமும ...க்கப்படின் பறையரென்ற பெயரை அதற்குரிய உடபொரு ...படிப் பிறர் அழைப்பதற்கு இடந்தராமல் அதன் சிறப்பைப ...ழ்ப்படுத்தவும அவா சந்ததியை யொழிப்பதற்குமே ஏறபட்ட தாய்த தெரியவருகிறது எங்ஙனமெனறால் ஐதத்ரேய பிர ...ந்தருமாறு வைசியர் இருக்குவேதத்தினின்று வந்தவாகள். ...த்திரியா யசூர்வேதத்தினின்று வந்தவாகள. சாமவேதத்தி ...ன்று பிராமணாகள வந்தனா. (எ—று).

இதனால் ஷை மூன்று வகுப்பினரும வேதத்திற்குரிய வேதி ...மை எனறவாறாயிற்று. ஏனையோா அவவாறுயாநதோரனறு ...லும. பினனும

The Brahmin caste is sprung from the Gods; the Sudras from the Asuras"

"பிராமணர் கடவுளினின்று பிறந்தவாகள சூத்திரா அசுரரிலிருந்து பிறந்தவாகள." எனறவொரு கொள்கையுடை ...ராகவே இந்த அசுராகளை யொழித்துவிடவேண்டி இராம னுகிய தேவன அசுரனுகிய இராவணனமீது படையெடுத்ததும தங்கள் வேதமெனப்படும ஒனறிலே அசுராகளைக கொலலும்படி ... பிராாத்தனைகளே நிரப்பிவைத்துக கொண்டதும மனு தன்மநூலெனற ஓரதனமநூலை ஏற்படுத்திககொணடதுமாகிய ...ற்கசிகளெலலாம தாம்வாழவும் புராதன குடிகள மாளவுமாகச செய்துக்கொணட ஸமிருதிகளாகவே விளஙகுகினறன உதாரண

மனு. 92. பிராமணன் பரிசுத்தமுள்ளவன்.

,, 93. பிராமணன் முதற்பிறநதவன அவனே வேதத் திற்குரியவன் சிருட்டிகளா எல்லாவற்றிறகும் ஆண்டவன் அவனே.

,, 100. உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம பிராமண னுககே உரிமையாகும.

,, 317. நெருப்பு எப்படிப் பரிசுத்தமாக விருக்கின்றதோ அதுபோலப் பிராமணர்கள் வாசியாதவனுயிருந்தாலும் சரி. வாசித்தவனுயிருந்தாலும் சரி. அவன் வணங்கத் தக்கவன்.

,, 318. பிராமணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசரிடத்தும் இருத்தற்கூடாது. அப்படியொருகால் நினைப்பாராயின் அதற்குச் சமமான பாபம் பூதலத்தில் வேறொன்றுமேயிராது.

என்றபடிப் பிராமணர் பெருமையினைப் பின்னும் ஷை நூல் 94, 95, 98, 99, 101, 379, 380, 381, சுலோகங்களிலே விதந்தோதப்பட்டிருக்கின்றன

,, VIII பின்னும் ஷை நீதி கருமானுஷ்டானமில்லாத பிராமணனேனும் அவன் அரசன் செய்ய வேண்டிய தீர்ப்புகளைச்செய்யலாம். சூத்திரன் ஒருபோதுஞ்செய்யக்கூடாது.

,, XI 379. பிராமணர்களுக்குத் தலைமயிரை முண்டிதஞ் செய்வது கொலைத்தண்டமாகும் மற்ற வருணத்தாருக்கு உயிர்வதையே கொலைதண்டமாகும்.

,, VIII 413. சூத்திரன் விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவனை பிராமணன் நிர்பந்தப்படுத்தி வேலை வாங்கலாம். கடவுள் சூத்திரனை பிராமணனுக்கு வேலைசெய்யும் ஒருநிமித்தமாகவே படைத்திருக்கிறார்.

, VIII 417. பிராமணன் சூத்திரனுடைய பொருளை முழுமனச் சமாதானத்துடன் (சற்றுயினும் பாவமெண்ணுமல்) கைப்பற்றிக் கொள்ள

லாம. ஏனெனில் அவனுக்குச் சொந்தமான தொன்று மில்லை யாதலாலும, அவன் சொத்தை அவன் எஜமான எடுத்துக் கொள்ளலாமாதலாலும்.

,, VIII 270. சூத்திரன் பிராமணனைத் திட்டினல் அவன் நாவை அறுத்தெறிய வேணடுமம.

,, VIII 271. சூத்திரா பிராமணர்களின் பேரையாவது சாதியையாவது தூஷித்தால பத்து விரல் நீளமுள்ள பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை அவன் வாயக்குள் செலுத்தவேண்டுமம.

,, VIII 272. சூத்திரன் ((பிராமணர்களை) உயர் குலத்தானை அடிப்பதற்குக் கையையாவது தடியையாவது உயர்த்தினல் அவன் கையை வெட்டி யெறிந்துவிடவேண்டும்.

அவன் கோபத்தால் அவனை உதைத்தால அவன் காலை வெட்டி யெறிந்துவிடவேண்டுமம.

பின்னும மேற்படி நூல 280, 281, 282, 413, 414, 417, 123, 129, 283, 51, 52, 126, 80, 81, 132 முதலியவற்றைககாண்க.

இத்தகைய அக்கிரமநூலை மனுதர்ம சாஸ்திரம் என்று மக்களுக்குப் போதித்து அயாகள பாழடைந்து போகச்செய்தார்கள்.

இது இவ்வாறு அந்தஙகளைப் போதிக்கும் தீய நூலாகவிருப்பதினலேயே Sir William Jones, Chief Justice of Bengal இந்நூலைப்பற்றி கூறுவதாவது :—

Code of Manu, "The work now presented to the European world, contains abundance of curious matter extremely interesting both to speculative lawyers and antiquaries with many beauties, which need not to be pointed out and with *blemishes*, which

cannot be *justified* or *palliated*. It is a system of *despotism* and *priestcraft*, both indeed limited by law but *artfully conspiring to give mutual support* though with mutual checks, it is filled with strange *conceit* in metaphysics and natural philosophy with *idle* superstition and with a scheme of theology most *obscurely figurative* and consequently liable to dangerous misconception; it abounds with minute and childish formalities, with ceremonies generally *absurd* and often *ridiculous*, the *punishment are partial*, and fanciful for some crimes *dreadfully cruel* for other reprehensibly slight, &c., &c., &c.

அதாவது மனுதனம சாஸதிரமானது கொடுங்கோன்மை யுடையதாகவும பூரவ குருககளது தநதிரஙகளைக் குறிப்பதாக வும, நலலோரகளால கணடிககப் படததக்கதாகவும, வஞ்சம் மௌடீகம, நடுஙகததகக கொடூரம முதலிய தீய குணஙகளை யுடையதாகவும தணடிப்பதில பக்ஷபாதமுடையதாகவு மிருக் கின்றது. (எ—று).

இததகையது ஷெ நூலெனறு விசால அறிவுடைய பிரிட்டிஷ் காருண்யர்களைபபோல இதுகாறும இநதியாவிலுள்ள ஆரியரில் ஒருவரேனும இநத அதன்மநூலின இழிவை வெளியிட்டாரில்லை. "ஒருகுலத்திற்கொருநீதி", கூறும இநதப் புலலிய பிராமண நூல் திராவிட தேயததிற்குச சட்டமாகுமபடியான பெருமுயற் சியெடுத்து அககாலததிய மன்னர்களை எவ்வாறோ மயககி இணங் கும்படிசசெய்து, இநத ஆரியாகளின் சூழ்ச்சியை அறியாது இடநத மக்களைத தமது கீழடஙகியவராகச செயதுகொண்டு அவர்களுக்குக் குருபீடமாகி அவாகளாலே எல்லாச்சுகமும் அடைந்து வருபவராவா இவவாரியாகள்.

இவர்கள் இந்நூலை ஏற்படுத்தியது மககளைப் பக்ஷபாதமாய் நடத்தும் ஒருநோக்கையுட்கொண்டதேயன்றி யற்றுயில்லை.

இராமன் வந்தகாலத்திலேயே விரோதியாயினோர் இராவண சந்ததியாராய ஆதிதிராவிடர்கள். இவர்கள் அரசியல் முறைமை சைவசமயம் தமிழ்ப் பாஷை சங்கீதம் நாகரீகம் முதலிய நற்குணங்களெல்லாமுடையராயிருப்பதை நோக்கி இந்த ஆதிதிராவிடர்களை ஒடுக்கி நசிப்பான, முதலாவது அரசைப்பற்றிய சரித்திரத்தை மாற்றி, இவர்களை இராக்ஷசர், அசுரர்—பறையர் என்று கூறி இவற்றை இழிபொருள் தருமாறு எழுதி வைத்தனர். இவர்கள் சைவசமயிகள் என்பவற்றை மாற்றிச் சிவபிரான் இராவணன் வதைபடும்படி நசுக்கினார் என்று ஒரு கதை எழுதிவைத்தனர். அந்தோ! இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில் அங்காரதாரை... ... .என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளிலே வருசம்புமாலி முதலோர். "என்றதில் சம்பெனும் சைவப்பெயரானது கூட்டத்தாருக்கு இருந்ததாகத் தெரிகின்றதே.

ச்கமன்றோ அவ்வரயன சந்ததியாருக்குச் சாம்புவகுலமென்று தற்காலத்திலும் பெயரா யிருக்கக் காணப்படுகின்றதே. பின்னும் சைவகணமாகிய நந்தியின் பெயரைத் தட்டுத்தமொழின்றிக்காண்பிப்பான போனறனறோ? நந்தன (திருநாளைப்போவார் நாயனார்) என்றபெயரும் இக்கூட்டத்தாருள் இருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பின்னும் ஆதிசைவசமய நெறியைக் கழித்து மறைத்தவற்றுள் எஞ்சியதாகப் பிற்காலத்தில் அதாவது சகம் 1143-ம் வருடத்ததாயக் காணப்படும் சைவ சித்தாந்த முதனூலாகிய சிவஞானபோதம், இந்த ஆதிதிராவிடருக்கும் போதிக்கலாம் என்றபடி சிவபிரானே கனவிற்றோன்றிக் கட்டளையிட்டதாகவும் ஒருதளாந்த கதையுங் கூறுகின்றதே.

*"அடியாராக கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியாருக் கெழுதியகைச் சீட்டும்—படியின்மிசை
பெற்றானசாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை." என்பதைக்காண்க.

---

*சைவசித்தாந்த வரலாறு அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, M. A., L. T. 24-ம் பக்கங்காண்க.

சைவசித்தாந்தநூல பதினைன்கினுள் திருவுநதியாரெனும் ஒருநூ இயறறிய, திருவியலூா. உயயவநத தேவரும புலையராகவே தோன்றப்படுகின்றா. இத்தியாதியால ஆதிதிராவிடர் ஆதி சைவசமயிகள் என்பது நனகு தோறறமாயிருநதும், இதனை மாறறி இவாகள சிலமிலலாதழியுமபடி ஸமிருதி கறபிதது "பறையரைக கோயிலுககுட் சோககககூடாது." என்ற கட்டளை விதிததுககோவிலுககும புறமபினராககச செயதுவிட்டனா இதற்குசசான்றாக கோபால கிருஷ்ணையா நநதன் கீர்த்தனையும எழுதிவிடடாா இவரெழுதிய கீாததனைக்கு முதனூலா யுள்ள பெரியபுராணததில விளஙகும 63 நாயனமாாகளின் காலமோ கி. பி. 7-12-ம நூற்றாணடெனறே தீாமானிககபபடு கினறது. உதாரணமாக 1913ஞ் நவமபாமீ 7வ மதராஸ் மெயில் பததிரிகை சௌத இநதியன இனஸகிரிபஷன எக்ஸ்டிர மகுடததடியில வெளியான பிரசுரததினால கவான்மெண்ட் எபிக்ராப்ட்ஸகளுக்கு தெனனிநதியாவில 600 சிலாசாஸனஙகள கிடைததாகவும அவறறில ஆரியா குடியேறு வதறகுமுன் திராவிடா இருநத நாகரீக சிறபபு நன்கு விளங் குவதாகப் பலகூறுவதுடன 63 நாயனமாாகளில ஒருவ ராகிய சிறுததொண்ட பததன எனபவா கி. பி 7-ம நூறறாண் டில இருநதிருககலாம எனததருகினறது. இவற்றால நாயன் மாாகள சரிதம நன்கு புலமாகினறன. இவாகளின சரிதையை சேககிழார் பெரிய புராணமெனறொரு காவியமெழுதியகால மானது இற்றைககுச சுமார் 850 வருடஙகளாகினறன. இதனி டையில அபபுராணததிறகு எததனையோ பொய மாற்றுகள் வந்திருககலாம. பிறகு 800 வருடமான பிறறை ஞான்று எழுதிய ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணையா தமபரமபரை போதப்படி பறையருக்குச சைவசமய உரிமையினறென முடிததுககொணடாா. இவ்விதமே ஆரியாகள் சைவபததியுடையராயிருநத ஆதிதிராவிடரைக கெடுத்துச சிவாலயததருகிலும தலைககாட்டககூடா தென ஒடுக்கிவிட்டனர். இநத ஆதிதிராவிடர் தனவயத்தனுகி

ணும்பொருந்திய பகவனது கோயிலுக்கும் போகக் கூடாது என்று தடுத்ததுடன் இதனை ஏற்படுத்திய பிராமணா வசிக்கும் இடத்திலும் இவர்கள் தமது காலை வைக்கக்கூடாது கிராமத்திற்கு அப்பாலேதான் வசிக்கவேண்டுமென்றும் சட்டஙளை பிறப்பித்திருந்தார் (மனு 51)

பின்னும் இந்த ஆதிதிராவிடா நன்றாக உடைதரிக்கக்கூடாது நகைகள் தரிக்கக்கூடாது. நல்ல பாத்திரங்கள் கொண்டு சாப்பிடக்கூடாது இவர்கள் பிணத்தின்மேல் சுற்றப்பட்டுள்ள துணிகளையே தரிக்கவேண்டும் உடைந்த பாத்திரங்களில்தான் இவர்கள் புசிக்கவேண்டும் இரும்பைத்தான் இவர்கள் நகைகளாக அணியவேண்டும். இவர்கள் ஓரிடத்திலேயே இருந்து வசியாதபடி அங்குமிங்குமாக அலைந்துதிரியவேண்டும் (மனு. 52.) இவர்களை ஆரியா கொலை செய்தாலும் நாய—பூனை—தவளை-ஆந்தை காகம் இவற்றைக் கொன்றதற்கே சமமாம் பாபமுமில்லை. (மனு. 182).

என்றபடியான சட்டங்களை விதித்து ஆதிதிராவிடர்களைப் பயமுறுத்தியதல்லாமல், இவர்கள் தாகந்தீரத்தண்ணீர அருந்து தற்கியலாதபடி நீர்த்துறையணடையும ஆதிதிராவிடா நெருங்கக் கூடாது இப்படியிருக்க இவர்கள் குளித்துச சுத்தமாதல்தான் எப்படியோ? பினனும இவர்களை நசுக்கும்படியாக உபாயஞ் சூழ்ந்த சட்டங்கள் பலங்கழத்தினார்கள்

இவற்றால் அறியப்படுவதென்னையோவெனில் இவ்வளவு இவ்வாரியருக்கு அந்த ஆதிதிராவிடாமீது பகை உண்டானதின் காரணமியாதாக விருக்கலாம என்று நோக்குமளவில் இராவணன் அனது சந்ததியராகி இந்தியாவின் புராதன குடிகளாக இவர்கள் இருப்பதால் இவர்களைத் தொலைக்க வேண்டுமென்ற ஓர் எண ணமேயன்றி வேறென்னும்.?

தம்போன்ற மனிதர்களைக் குரங்குகளாகக் கற்பித்துக் கதையெழுதிய ஆரியர்கள் கொள்ளுஞ் சாதிபேதத்தைப்

பாராட்டி அனேகோபோல பாவனைசெய்துகொண்டு நீதி அந்நியமெய பொய் என்ற பகுப்புணராமல அவவாரியாகளைப்பார்க்கிலும் அதிகபேதம பாராட்டுபவராய இவவாதிதிராவிடர்களைப் பின்னும ஒடுக்கும கருததுடையராயததேர்னறிலா இவவாரியரின் பின்பற்றிகளும..

இவவாறாக எலலோராலும பகைககப்பட்ட தனிககுடியாக இவ்வாதிதிராவிடர்கள ஒதுககப்படடபினனா "பனையேறி விழுநதவனைக கடா ஏறி மிதிபபதுபோல" பறையன் வெட்டியான என்ற பெயாகளோடு பாதகா கயவா நீசா புலையா சண்டாளா என்று பல அநநிய பெயாகளையும இநத ஆதி திராவிடர் மேற்சூட்டிப பூட்டிவிட்டனா

"பலலவா கயவா பதகா நீசா"

என்ற பிஙகலை நிகனடு தருமாறு இபபெயாகளானவை பலலவ ராஜன சநததியாருககே உரியனவாம பலலவன இநதியாவின் வடமேறகுத திககிலிருநது தெனனிநதியாவுககு வநதவன எனறும் இவன சோழராஜனினததைப போன்றவனென்றும, இவனது பெயர் பழமையான தமிழ இலக்கியஙகளில காணப்படவிலலையென்றும இவன திராவிடனுமானெனறும கி பி. 7-10-ம் நூற்றாண்டிற்கு முன் இவன பலவநதனுக தெனனிநதியாவில அரசோசசினவனுவா னெனறும், சரிததிராசிரியாகள கூறுவா.

S. I. Inscription Vol. 11. Part 3. குறிக்கின்றபடி பல்லவன் கி. பி. 7-ம் நூறறாணடிலேயே இருநததாகவும, கொள்ளைப்படு

இநதப் பல்லவன் சேர சோழ பாணடியாகளுககு விரோதியானவன். ஆதலால் இவனையவாகள் கள்ளன எனறழைக்க இப்பெயரானது அவனுடைய சநததியாருககுக கள்ளா எனறுகி அதுவே (கள்ளா) சாதிப்பெயராக வழஙகற்காயிற்று எனறுயங்தோர் கூறுவர். ஆதலால், கயவா-பாதகர்-நீசா. கள்ளா என்ற பெயர்கள் ஆதி

திராவிடர்களுக்கு விலட்சணமாயிருநதும், இழிவென்றுணர்ந்த அக்குலத்தோர் ஒடுக்கமுற்ற பழங்குடிகளாய ஆதி திராவிடர்மீது இப்பெயர்களைச் சுமைத்து விட்டார்கள்.

பின்னும், புலையர் என்னும் மற்றொரு பெயரை ஆதி திராவிடர்களுககு இட்டு வழஙகற்காயினர். புலை = பஞ்சமாபாதகம் என்ற பொருளடியே ஆதி திராவிடாகளுககு இப்பெயர் எய்தியதோவென, உயர்ந்த சாதியோா எனப்படுபவா எழுதிய புராணஙகளை விசாரிககப்புகின அநதப் பஞ்சமா பாதகஙகளானவை தேவா முதல் இநது உயாசாதி நரா ஈறுயுள்ள எல்லோரகதது்ம் இழைப்புண்டதாகவே காணப்படுகினறது. ஆதலின் புலையா என்றபெயர் ஆதி திராவிடர்கக்கே உரிய பெயரென்பது வெற்றுரை யென்க. மற்றொரு சாரார் புலால் உணணுபவா புலையர் எனப்பொருள தருவா. ஆயின் உலகினுள்ள மாநதா எல்லோரும் ஆடு-மாடு- பன்றி-கோழி மீன், முதலிய புலால் = இறைச்சி. தின்பவராகவே காணப்படு

வேதியரான பிராமணாகளும் கி. பி. 250-ம் வருடமட்டும் மாடு, ஆடு பன்றி, மான், மீன இறைசசிகளைத தின்று வநதவராகவும், அதன்பின்பு ஜைனாகளின போததகதினுல் கொலலாமையெனுந் தன்மம் உணர்நதவராகிப் புலாலுண்பதை விலககினுர் களென்றும் தெரிய வருகின்றது.) இககாலததிலும் பிராமணருள் சிறுபான்மையோா புலால உணணுகின்றுரன்றே ?

ஆகவே இநதிய பல்கோடிச் சாதித் தலைவராம் ஆரியர் முதல் மற்றெல்லா வருப்பினரும் புலால் உண்டு புலையராயிருந்தும் மறதிப் பயன்போலும், ஆதி திராவிடர்களைமட்டும் புலையரெனக் கூசாமற்கூறி வாளா வாழ்கின்றனர். இதனுல் புலையர் என்ற பெயரும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அநீதமாயிடப்பட்ட பெயராமென்றறிக.

பிராமணர்கள் எப்படி ஜைனம் புத்தம், எனு மதங்களைத் தழுவினார்களோ அங்ஙனே ஆதி திராவிடர்களும் பிற்காலத்தில் புத்தமதந் தழுவியிருந்தார்கள்.

சிவஞான சித்தியார்.

சௌத்திராந்திகன மதமறுதலை 37-ம பாட்டு

"தினனுமது குற்றமிலைச செத்ததெனும் புத்தர்" என்ற புத்தர் போதத்தின்படி அஹிம்சாதருமம = கொலைசெய்யாமை யெனும் விரதம பூணடிருநத சில புத்தர்கள் உயிர்துறநத மிருகாதிகளையே உணணறகானார்கள். பிறறைய ஞானறிலே ஆதிதிராவிடரை ஒடுககவேணடுமென்றிருநத மககள், இபபழக்கததை ஆதிதிராவிடர் மீதே சூட்டி அனனோரைச செத்தவற்றை யுண்ணுமபடியாகவும வற்புறுத்தா நினறனர்.

Wheeler observes that the Hindu Yogis were there nothing more than Moghul Priests.

The Moghul priests and the Vedic Aryan might have had a common ancestry. Moghuls were fond of flesh meat. They would eat the flesh of any animal even if it had died a natural death (Origin of Brahmin Page 12).

அதாவது. மோகல், ஆரியர் எனப்படும இருகுலத்தோரும் ஏகவமிசத்தவர் எனறும மோகல இனத்தவர் இயறகையாய் உயிர் துறநத எநத மிருகங்களையும உணபவர் என்றும் கூறியவாறு

இதனால் செத்தவறறின் புலாலும, பலவேறினத்தவரும் உண்டிருத்தலின் ஆதி திராவிடர் மட்டும எவ்வாதாரத்தாலும் புலையர் என்று பிரித்தழைத்தற் கருகரார்

பின்னும ஆதிதிராவிடர்களுககு வலஙகை முகத்தார் என்னு மற்றொரு பெயர் வழஙகற்கானதை விசாரிப்புழி அது புகழ்தரும் பெயரே யன்றி வேறலல. எஙஙனமெனின், ஆதிதிராவிடர்கள்

அரசகுடும்பத்தைச் சாராதோராதலால் அவர்கள் யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், வேட்டை முதலிய வீரச் செயல்களில் மிக்க வலுப்புடையராவர்.

அங்ஙனே கி. பி. 11. ம நூற்றாண்டில சிறந்தவனாயிருந்த இராஜராஜ சோழனது வெற்றிக்குக் காரண மாயிருந்த சேனை வகுப்பில் ஆதிதிராவிடர்கள் சேனையாக விளங்கியதால, இவர்களை வலங்கை முகத்தாரென்றும், சோழனுக்கு விரோதியான பல்லவ ராஜனது குடிகளான பள்ளா—பள்ளி—மடிகர் பேடா என்னும் வகுப்பினரைக் கொண்ட சேனையைச் சோழன இடங்கை முகத்தார் எனப் பெயரிட்டானென்றும் சரித்திராசிரியர்கள் கூறுவர்

வீர தீர வன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ள வலங்கை முகத்தார் என்ற ஆதிதிராவிடர்களின் பெயரானது, அன்னோர் ஒடுங்கி வறிஞரான இக்காலத்திலே கேட்பாரற்ற கீழ்ப்பெயரே யெனச் சாதிபேத பழக்கமுடையாரால வழங்கப்பட்டு வருகின் றன.

பின்னும் வீரபாகு என்ற பெயரோனற்ன இனத்தவர் ஆதி திராவிடரென இகழ்வாய் ஒருசார் குட்டிகதை யொன்று கட்டி னேரே இகழ்படக் கூறுவர். இதனை விசாரிக்கு மளவிலும், ஆதிதிராவிடர் ஆதிதிராவிடரென்றே அறியற்பாலதன்றிப் பிறி தியாம். அருச்சுனனோடு போர்புரிந்தவனெனப் பாரதத் தில் காணப்படும ஆயுரவாகு என்றபடி, கயவாகு பராக்கிரமவாகு சித்திரவாகு என்ற அரசப் பெயரளவில வீரவாகு என்ற பெயரும் ஒத்திருத்தலோடு அந்த வீரவாகு என்பான் அயோத்திக்கரசனா யிருந்த அரிச்சந்திரனையும் அடிமையாகக் கொள்ளத்தக்க செல்வவந் தனாய விளங்கினன் என்றும் அறியவிருப்பதால் வீரவாகு என் பான் இகழ்பட விருந்த ஒருவனென்று சொல்லற்கன்று அவன் நன்றென்று புகழ்படவிளங்கிய புரவலனென்றே ஒப்பற்கின்றது

வாகு என்ற விகுதி புணர்ந்த பெயரின் பெரும்பாலார் இராவணனது நாட்டாராக விருததலோடு இராவணன் நாட்டை பறையனார் என்று சின்னாட்களுக்குமுன தோன்றிய இராமநாடகத் திலும குறித்திருப்பதால, ஆதிதிராவிடரை இழித்தறையும் ஒரு நோக்கத்தாலேயே வீரவாகுவை இகழ்ந்தனா எனலாம.

பினனும், இராவணன தமிழ்ப்பாஷையையும் சைவசமயத்தையும பணடையுடையான் என்பது வலியுறுத்துமாறன்றோ வீரவாகு என்ற பெயா நிலவுகின்றது ' எங்ஙனமென்றால் தமிழ்த் தெய்வம, குறிஞ்சி நிலக கடவுள, கந்தவேளின் திருக்கணமாகவு மன்றோ வீரவாகு என்ற பெயா வழங்கப படுகிறது. இதனியாதிய வற்றிற்கு முற்றும புறமபாக, சில காலத்திற்கு முனதோன்றிய மனுதனமநூல 52-ம சுலோகமானது வீரவாகு எனபவன் சுடலை காப்பவன் எனறு கூறுவதெனனோ '

The yakshas of Ceylon and Rakshasas of South India belongd to the Same race of people called yatudanas in the Vedas and Nagas in the latter Buddhistic and other literature. They might have been the ancestor of the Modern *Pariahs* Pallas Idaiyas Maravas and Kallas. [T. S.

அதாவது இந்திய தெனபாற்கண இராக்ஷதா எனறழைக்கப் -வரின் இனத்தவரே தறபோது பறையா பளளர், இடை யர், மறவா, களளா, எனப்படும சாதியார் என்றவாறு.

இராக்கதரோ தமது பிணங்களைப் புதைக்கும் வழக்கமுடை யரேயனறிச் சுடுவாரலலா. அஙஙன மிருக்கத தென்னாட்டிச்சனே யெனுமாறுள்ள (இராக்கத) வீரவாகு சுடுகாட்டில இருந்து காவல் புரிபவன் என்றது எவ்வாறு பொருந்த முடையதாகும் ?

இன்னும்

-வன் என்றது அன்னோரைப் பண்டைய அரச இனததவரென்று வலியுறுத்தற் பாலதாம் என்க. அங்ஙனே தற்போதும் ஆதி

டர் தமது திருமணகாலத்தில் அரச சின்னங்களாகிய கொடி மாம் முதலிய விருதுகளுடன் குதிரை மீதேறி ஊர்வலம் வரு ம்; உலகுக்கு முதலாவது கடவுள், இரண்டாவது அரசன் ன்ற விசுவாசத்தின்படித் தஞ்சாவூரில் சிவன் ஊர் வலமாம் பாது பறையனும் சிவனோடு வாகன ரூடனுய வருதலுமே ரிய சான்றும்.) பின்னும் ஆதி திராவிடர்கள் பண்டைய தமி என்பதற்குத் திருக்குறள் அருளிய திருவள்ளுவர் கபிலர் வ யென்பவர்களே சான்றும. இவர்கள் சைவ சமயிகளே யென்றும் முன்னரே குறித்துள்ளாம இத்தகையாளரைச் சைவத ப் புறமபானவரென்றும், காளி முதலிய தேவதை வணகக முடையவர்களென்றும் கூறுவா சிலர்.

வடவிந்தியாவாகும் வங்காளத்தில் உள்ளவாகளின் தொகை யில் முக்கால் பங்கினர் காளி வணக்கமே யுடையார் என்றும், யினுலேயே அவ்வூருக்கு (காளி-காட்) கல்கத்தா வென்ற பெயர் வழங்கற்கான தென்றும், கல்கத்தா வாசிகள் காளி யை வணங்குவதில் மிகவும் பத்தி வைராக்கிய முடையவர் ளன்றும், காளிமீதுள்ள பத்தி வைராக்கிய முதிர்ச்சியால் கொடிய நரபலியும் செய்து வந்தார்களெனறும், இந்தக் கொடிய செய்கையாம பக்தியைத் தாங்களே தக்கதன்று என்றுணர்ந்து ர்த்தி செயவதற்கில்லாமல், வீணே மடிவதைக் கண்ட காருணய ட்டிஷ் அரசாங்கத்தவாகள் 1845-ம் வருடத்தில், ஷை நரபலி யத் தடுக்கத் தலைவர்களை ஏற்படுத்தி 1861-ம வருடம் பரியந்தம் கவனித்துத் தடுத்து நல்வழி காட்டினர் என்றபடி, டாக்டா. டாக் துரையவர்கள் தனது "இந்து மதம்" என்ற புத்தகத் திலே வெளியிட்டுள்ளார்.

இப்படி யிருக்க பலா ஷை வங்காள வாசிகளின் காளி வணக் கை முற்றும் மறந்து சைவ சமயாதிகாரிகளான ஆதி திராவிட ரக் காளியை வணங்குகின்றவர், சைவ சமயத்திற்குப் புறம்பான

வர்கள்; என்று தாஙகள் தஙகள் பழககப்படிப் பேசுவாரானூர். அந்தகையோர்களுக்குப் பிரமாணமாகும்படி ஸ்ரீமான். கோபால கிருஷ்ண ஐயா அவர்களும் நநதனூ கீரததனே என்றோர் அவல நூல் இயற்றி யுதவி விட்டார்.

இவ்வித குரூர நெஞ்சத்தவாகள் ஆரியா என்று தெரிந்து கொண்டமையினூறுமே ஆதிதிராவிடாகள், தஙகளது சேரிக்குள் ஆரியர் புகுவரேல் அவாகளை காலவைதத இடமும் கெட்டதென் பானபோலும் ஆதிதிராவிட மாதாகள அவ்வாரியர்களைப் பின் தொடாந்து அவாகள் சேரியை விட்டகலுமவரையில சாணந் தெளிததுச சுததப்படுததுபவராய் முன் வருகின்றூர்கள். இதை 30-வருடஙகளுககுமுன் யான் திரிசசிராப்பள்ளியில் கண்ட காட்சியாம.

இது நிற்க "கள்ளன மறவன கனததடோ ரகம்படியான், மெள்ளமெள்ள வெள்ளாளன்." என றவணணம் ஆரியரல்லாதார் தாஙகள நாளுககு நாள வெவ்வேறு சாதிகளெனப் பிரிந்துகொண் டாாகள. உதாரணமாக கள்ளரெனப்படுவோர் தேவர்களென் றும, பள்ளியெனப படுவோா வன்னியர்களென்றும் கம்மாளர் எனப்படுவோா விஸவ பிரம வமிசத்தவரென்றும் இவ்வாறு ஆதி திராவிடருககு வேறூக அநேக சாதிகள முளைததுககொண்டே வருகினறன. பின்னும சாமாவென்பது பிராமணருககும் வர்மா வென்பது க்ஷத்திரியருககும குப்தாவென்பது வைசியருக்கும், தாசரெனபது சூததிரருககும் உளள குடுமப சாதி பெயர்களென அவை யொருபால வழங்கப்பட்டு வருகினறன, தசசன் தட்டான் தணககன் என்றபடித தொழிலைப்பற்றி அநேக சாதி பெயர்கள் தோணிப்புண்டு வருகின்றன. விரிப்பிற் பெருகும்.

இநதியாவின் ஜனததொகையானது 30 கோடியென்று கணிப்பா சாஸ்திரிகள். இநதியாவின தேவா தொகையோ 33 கோடியென்று கணிப்பர் இந்து ஞானிகள். ஆக இநதுவான ஒருவற்

ஒரு தேவனுக வகுத்ததாகக் காணினும் மிகுதியான 3 கோடி தேவர் நதகு மக்களிலலாமற போகின்றது. அதுபோலத் தென்னிந்தி பரவில் தோன்றியுள்ள சாதி வகுப்பின் விபரீதங்களாக காணப் பின் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ஜாதியாா என்று சொல்லும்படி ாகவும் அலலது ஒவவொருவராக தனிததுக காணப்படுபவ நள் சிலருக்கு மட்டும் உயாவு நோககி மூனறே அலலது டோவாகக கூட்டுச சாதிபெயாகளுஞ் சோததுக கணிதப் டுத்தும்படியாகவும சாதிப்பெயர்கள பயிராகிப்பாவி வருகினறன

ஆயின ஆதிதிராவிடா எனற பெயா மேற்றநதபடிப புதுப் பெயரானறேவெனின அற்றனறு. அறியாததனமையால சீரிய ராவிட தேயததைப்பாழடையச செயவதாயுள்ள புல்லிய சாதி பதம் பிதறலுரைகளுக்குச் சமாதானம புகன்று தேசசிறப்பைத ாங்குவதாய உணமை புகலவநத பழம் பெயரே ஆதிதிராவிடா ன்ற பெயா எனலாம்

'இராமாயண வுள்ளுறை பொருளும, தெனனிந்திய சாதி றாரும்'' எனும் நூல 34. 35. ம பககங் குறிககுமாறு.

"திராவிடருள் அடங்கிய வேளாளா—மறவர்—இடையர் ம்மாளர் முதலிய சாதிகள பல செயற்கைச சாதிகளாயும, ஒரே பறவைகச்சாதிகளாயு மிருக்கின்றனர். பிராமணரிற் சிலா, மறவ சிலர். இடையரிற் சிலர், கம்மாளரிற் சிலர் மறறைய தென் ரிந்திய சாதிகள் ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிலா ஆகிய இவாகளை ஒரேவ கயாகச் சவரஞ் செய்வித்து ஒரேவிதமான உடையுடுப்பித்து ருசோரத் திரட்டினுல் அவர்களுள் இன்னா இன்னசாதியென்று ரித்தறிதல வல்லாரே பகுத்தறிய மாட்டாாகள்.

சீகிரோாவர் கருநிறத்தவர். சீனர் மஞ்சள் நிறத்தவர். ஆரிய ந்தர் இநதியரென்றசாதிகள் இவ்விருசாதியினின்றும் பிரித்துக் ட்டும் உருவபேததோடு செம்பு நிறமுடையவர். இம்மூன்று

சாதி மனிதரையும முன சொன்னபடி ஒரேவகையாகச் சவரஞ் செய்வித்து உடை யுடுவித்தலே யன்றி எல்லாருக்கும் ஒரே வரு ணம பூசிவிட்டாலும இவர்களை வெகு லகுவாக இன்னின்ன சாதி யென்று பகுத்தறியக கூடும".—என்றா ஷெ நூலின் அறிஞர் ஷெ நூல இயற்கைச்சாதி செயற்கைச்சாதி யென்று மற்றொரு கிளாசசியையும துணடி விட்டது அவவண்ணமே நந்நாடு போற் றும் சாதிவாதத்தை நோக்கு மிடத்து பாரப்பார-பறையா என்று இரண்டு வகையாரே இயற்கைச சாதிபோலும ஈணடு வரைதற்குரி ராவர். குடியேறிகளென்றும பழங்குடிகளென்றும பகுத்தறியுமள விலும் பாரப்பார-பறையா எனபவரே இயற்கைச்சாதியெனும பாற் படுவா

பணடைய மக்களெனபானபோலும "ப" என்ற எழுத்து முதறகொணட பறையா எனபபடுவதூஉம், குடி புக்கார என்பான் போலும. பகரத்திறகு இரண்டாவதான "பா." என்ற எழுத்தை முதறகொணட பாரப்பனா எனபபடுவதூஉம சீரதூக்குமளவில் பறையா, பாரப்பார ஆகிய இவவிருவரே இயறகைச சாதியெனப் படுவா. இவவிருவருள விருந்தின ரொப்பகுடிபுகுந்த ஆரியா நீங்க, திராவிடதேய சுயாதீனரான ஆதிதிராவிடாகள செயற்கைச்சாதி யென்ற சொலலுககு எடடுணையும பொருந்திலராகாமல் பூரண இயறகைச சாதியோரே எனபபெறறது.

38-ம பக்கத்தில காட்டியபடித தென்னிந்தியாவின முழுப் பாகங்கரும் இராவணனது இராஜியமாகவிருநதது

[South of Vindhia mountains, the whole peninsula including Ceylon was the dominion of Ravana Vibishnan Buddhi]

என்பதோடு 37-ம பக்கத்தில குறித்துள்ளபடி பிரளயத்தி னுல் இலங்கையெனும இராசசியம தீவு, என்ற அளவுற்றது ; என் பறையாதாரமாயக கொணடு அநதபபிரளயம எப்போதுண்டாயி ருக்கலாம்.என்று விசாரிக்கபபுகின, கடைசிபிரளய மானது இற்

இறக்கு 9000 வருடங்களுக்கு முன்பு உண்டாயிற்று என புரோபசர் எலியட் துரையவர்கள் தருகின்றபடியினால் ஷை 9000 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த குடிகளேயாய விளங்குவார் தாமே ஆதிதிராவிடர். ஆதலால அன்னோர இயற்கைச்சாதியோரே யென்று பின்னும் வலியுறுததுவாம், ஷை இராவணன நிமித்த முதிதத பகைமையடியே அவனது இனததவரான ஆதிதிராவிடாகளை வறுமையிலும் பிணியிலும கவலையிலும பிணிபபுணணச்செயது ஒடுககும் முறையாகவே பழஙகுடிகளைத தாழ்குலமெனத தபபறை சாற்றறலாயினரெனலாம.

"காணுதாற் காட்டுவான் தானகாணன் காணுதான் கணடானு தான்கணடவாறு" என்ற பழந்தமிழ் நாவலா கூறிய வணணம் முயற் கொமபுகதை போலும புராணஙகளும = பழஙகதைகளும், ஸ்மிருதி = மனதால நினைக்கப படுபவை, யாகும நீதிகளும பறபல எழுதிககொணடு சாதி வியாபாரததில தலைதூககி நிற்க முநதினா இநதுககள்.

Among no other nation was it ever observed with such strictness or enforced by such severe penalties as among the Hindus. From birth to the funeral pile, it directs every movement. The Hindu by day and night at home or abroad in waking, sleeping eating, drinking in all the systen of the society in which he moves, and in the events determining his entire life is always under its pervading and over mastering influenee." [Sherring's Hindu Tribes and Castes

அதாவது இந்தியாவின் சாதிபேதமானது, இந்தியர் தேசட்டியில் இருநது சுடுகாடு போகும்பரியந்தமுள்ள வழக்கங்கி எப்பாதும் ஒருவரைத தாழ்ததியாட்கொள்ளும் முறைமையுடையதாயிருக்கிறது என்றபடியாம்.

The Queen of England Can raise any of her subject peerage but she cannot alter the Caste of a Hindu.

The highest nobleman in England may enter th Cottage of the humblest person in England and sit with him at table; not so in India." [John. Murdoch]

அதாவது இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள அரசி தனது குடிகளில் எவரையும் உயர் பதவிக்குக் கொண்டுவரக்கூடும் ஆனல் இந்து ஒருவனுடைய சாதியை மாற்ற அந்த அரசியாலேயுங் கூடாது. இங்கிலாந்திலுள்ள மிகப் பெரிய பிரபுவானவன் அவ் வூரில் மிகத் தாழ்ந்துள்ள ஒரு குடியானவனது குடிசைக்குள் நுழைந்து அவனோடு பேதமின்றிச் சமபோசனஞ் செய்வான் ஆனல் இந்து பிரபுக்களிடத்தில் அவ்வித சுகுணங்கிடையா. என்றவாறு.

ஆரிய வர்க்கமான சாதிகட்டுகள் ஆதி சத்துருக்களாகிய வட தேசத்து ஆரியரால் அத்தியந்த சாதுரியமான சூழ்ச்சியோடு ஆக்கப்பட்டுக் கைகால்களைக் கட்டலினும் அதிகேடு பயப்பதாக ஆன்மாக்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கிற விலங்குகள் என்றும் . . . . கலகாலபத்மான கொள்கை என்றும் கூறுவர் [ஸ்ரீமான். P. சுந்தரம் பிள்ளை. MA. யவர்கள். இவற்றால் இந்துக்களின் சாதி பேதவாதங்களும் ஒழுக்கங்களும் சத்துருத் தன்மையையே காரணமாகக் கொண்டுள்ளதென நன்கு புலமாகின்றதன்றோ? இத்தகைய பகைமை சாதிகளும் சாதிபேதத்தையும் இதற்கு ஒற்றுழுந்த கொடிய மனுதாம சாத்திரத்தையும் சாதிபேதிகள் வரவர பேர்லும் ஆண்டு பயின்று வந்தமையாற்றானே, ஆதிதிராவிடர்கள் தம்து உரிய நிலங்களையும் பொருள்களையும் இழந்தவர்களாகி அடிமைகளானர் எனலாம். தற்காலத்திலும் ஆதிதிராவிடர்களின் நிலைமைகட்டுகளும் இந்துக்களின் ஏமாற்ற வஞ்சகத்திற் சிக்குண்டு இழப்புண்டு போகின்றன.

ஆயினும் இவர்கள் புராதன குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக பாதும் இந்திய ஜனதொகையில் ஐந்திலொரு பங்கினராக ம்பியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அரசவமிசத்தவர் என்பதற்குச் சான்றாகப் பரம்பரையடியே தீரவீரசேனை சமூகங்களில் சுபேதார் பஹதூர், சுபேதாரமேஜா, ஜமேதார் அவுல்தார் எனப்படுமோர் கௌரவ உதகியோகத்தவராய்ப் பெரும்பாலோர் விளங்குகின் றனர்; இவர்கள் பழந்தமிழ்க குடிகள் என்பதற்குச் சான்றாக, நாவலர் பாவலா அவதானியாா எனறு பணடைநாள் தொட்டு இது காறும நன்றே விளங்குனறனா; இவர்கள புராதன சைவசமயிகள் என்பதற்குச சான்றாகத தற்காலயிலும கண்கூடாயக கணடறிவ தற் கிலககாய உதகமணடலததிலே சிவாகாரமாய ஸ்ரீமத.ஏகாம்பர சுவாமிகள. ஸ்ரீமத. ஓம்பிரகாச சுவாமிகள் ஸ்ரீமதி. இரத்தின அம்மையார் சென்னையில் ஸ்ரீமத. பாலதேசிக நாயனார். பிருங காசலம் மாஙகுள கிராமத்தில சமாதிகொணடுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ. சிவ லிங்கநாயனா. சென்னைச் சேததுபேடு, சிவப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகளமுதலிய சைவாசிரியாகள்பலர் நிலவுகின்றனா, இவர்கள் காருண்ய பிரிட்டிஷ் ஆளுகையாரின் சாதிபேதமற்ற செஙகோல் கொடையினுககுச் சான்றுவாரபோலும, ஆங்கிலேயரின் பலதுறை பட்டவேலைக கூடஙகளில் உதகியோகததவராயும, தமது புராதன வேளாணமை யுடைமைதோனற பலா வேளாளாகளாகவும், சோதிட வாகடகலா பண்டிதர்களாகவும் இலஙகுகின்றனர். பின் னும் சாதிபேதம் பாராட்டும் ஆரியரல்லாதவாகள், பேதஞ் செய வோராகிய ஆரியரிடத்தில் வேலையாட்களாக விருந்து அல்லல் பட்டு அயர்ந்து கிற்பதைப் போலாகாமல், இவ்வாதிதிராவிடர்கள் இந்தியாவைப் பரிபாலிக்கும் பிரிட்டிஷ் மெய்ஞ்ஞான கவர்னர் (ஆளுபவர்) கியாயதுரந்தரர் சேனைத்தலைவா. சாஸ்திரிகள். கனதனவர்த்தகராயுள்ள ஐரோப்பியரிடத்தில், அறிவுசான்ற சமை ற்பாக சாஸ்திரம், ஐரோப்பிய கணிதலிகிதம், குதிரையேற்றம் முதலிய பயிற்சிகளைத தேர்ந்து அவற்றிற்கென நல்யோக்யதாம்

பத்திரங்கள் பெற்று வை ஐரோப்பியரின் விலையேறப்பெற்ற பொருளகளுககு உததரவாத முடையராம் அலுவல்களில் அமர்ந்து தமது ஒரே இனததவரிடம் பழகும பாவனைபோல் அவ்வளவு நெருஙகிய அனபு விசுவாசம கீழ்படிதலுடையராகவும அவரோடிருநது விளஙகுகினறனா.

பஞசபாணடவாகள விராடபுரத தரசனிடம் அவனது அரணமனை வேலையாட்களாக இருநது சினனாள் கழித்தனா. ஙளசக்கிரவாததியும சாரதிவேலை செயதனா. அதுபோல ஆதிதிராவிடர்கள் அககாலைய கொடுஙகோன் மன்னரின் பணபைத தெரிநதுஊமையனகண்ட கனவைபபோல தஙகிலைமையை நோககி வருநதி நின்றனா எனறுற்போலும், எல்லாம வல்ல இறைவனது பெருஙகருணை திரண்ட தொபபச் சாதிபேதம் பாராட்டாத பிரிட்டிஷ் அரசு இநதியாவுககு வாயததது. ஆதிதிராவிடர்களின் நிலைமையை அருகிலிருநது கணட வை ஐரோபபிய கணடததினர் தாங்கள் இநதியாவினின்று தமது சுயதேசம் சென்று, ஆதி திராவிடரின விலகியிருநதும், தாஙகள் தமது கண்ணுற்கண்ட இந்தியாவின் சாதிபேத கொடுமைகளை மறத்தற்காகாதவராகிய பரோபகார சிநதையால கிறிஸது மதசபையினரைஅனுப்பினா போலும்; வநத வை மிஷனெரிகளால அநேக பாடசாலைகளும நற்போதனைகளும் நாளுககுநாள் விருத்தியாக அவை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு

இநதியாவில் அநேக நூற்றாண்டுகளாக சுதேசிகளெனவிருந்து வாழ்நது வருபவரோ, ஆதி திராவிடர்களை அவரது பிறவிக்கும் மாறாக யாதென்றோ ! எண்ணுமோர் புல்லிய எண்ணமும் உதேசமும் உடையவர்களாகி அவர்களைததாழ்த்துமோா அறிவேபெரிதும் உடையராய் இருப்பவரானார்.

சுயநலப் பிரியரான சாதிபேதம பாராட்டும் முன்னோர்களின் சந்ததியாராய பிற்றைய காலததிலே தோன்றினவர்களும் தங்க

மூதாதையரின் சூழ்ச்சிகளை இனைய தென்றுணராமல் தாழ் ரய் நடத்தீற்கானதை யுணாநது அவரது அறியாமையையகற்றும் வண்ணம், கபிலாகவல்ஞானவெட்டி முதலிய நூலாசிரியர்கள் அறிவு சுடர் அருளியுள்ளபடி 50 வருஷங்களுக்கு முன்னிருநத பெரியா ருள், பாலவாகட திரட்டு., என்ற நன்னூலாற்றிய வலல காளத்தி க்கர் ஸ்ரீமான் அயோத்திதாச பண்டிதா அவர்களும (45) ஆணடுக ளுககுமுன் சுகிர்தவசனி யென்ற பததிரிகை நடாத்தி வநத ஸ்ரீ மான் நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களும் மற்றும பலரும் ஆதி திராவிடா எனப்படும் பழஙகுடிகளைப் பஞசமா பறையா எனறு தீய பொருள்படியே அழைதது வரும் பழககததைக் கணடிதது வநத னர். சென்னைக காசிமேடு. ஷட்டாவதானம. லைாககண். வேலாயுத புலவர், ஸ்ரீமான். அரஙகையதாசப பணடிதர் முதலிய கற்றோாகள் பலர் கூடி "ஆதி திராவிடர் மகாஜனசபை" என் ெறாரு பெருஙகழகததைக கடநத 1890-ம் ஆணடில் ஆரம்பித்து 1892-ம் ஆணடில் 1860-ம் ஹுத்திய XXI-ம சட்டத்தின் படி ஆளுகையாரின் முததிரையுறச செயவிததனா. ஷை ஆதி திராவிட மகாஜன சபைக்குத் தனது நீடிய ஆயுளபரியநதம் சபாநாயகமாய விளஙக நோநது கொணடாா பெருநதகையாளர் ஸ்ரீமான். ஷாப்பு P. V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளையவாகள. 1890-ம ஹு எப்ரல் மீ. 8 நதிகதிய மகா விகடதூதன் பத்திரிகையைக காணக.

இவ்வாறு தோன்றிய ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் கருத் தின் படியே, ஆதி திராவிடர்களை அழைக்கப்படும் பெயர் பலவற் றுள், பறையன என்ற வொரு பெயரைக கொணடு விவாதிக்கும் படியாக ஸ்ரீமான். இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசம் அவர்கள் "பறை யன்" என்றொரு பததிரிகை நடாததி அக்கால் சென்னைக் கவர் னராயிருநத லார்ட் வென்லாக் பிரபுவிடம, ஆதி திராவிடர்களுக்கு உண்டாயுள்ள குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி நன்மையுண் டாக்க விளங்கினர்.

ஸ்ரீமான். T. ஜான் இரத்தினம் அவர்கள் "திராவிடபாண்டியன்" பத்திரிகை நடாத்தித் தென்னிந்திய பழங்குடிகளின் வரலாறுகளை விளங்கக் கூறி வந்தனர். ஸ்ரீமான். வே. இரத்ந முருகேச பண்டிதர் அவர்கள் ஸ்ரீமான், வேலூர்-து. முனிசாமிப்பண்டிதர் அவர்கள் "ஆன்றோர் மித்திரன்" எனும் பெயரிய பத்திரிகையொன்று நடாத்திச் சாதிபேத தவறுகளை எடுத்தோதி வந்தனர். சதாவதானம். ஸ்ரீமான். பூஞ்சோலை முத்துவீர நாவலரவர்கள் "பூலோகவியாசன்" எனும் பத்திரிகை யொன்று நடாத்தி ஆதி திராவிடர் முன்னேற்றத்தை யவாவி நின்றனர்.

ஆதி திராவிடர்கள் புராதன மக்கள் என்றும்; தமிழர்களென்றும்; வஞ்ச நெஞ்ச பிராமணர்களது சூழ்ச்சியால் பழந்தமிழர் சரிதங்களும் அவரது செல்வங்களும் நாளுக்கு நாள் மறைவுண்டு போக அன்னோர் தாழ்த்தப்பட்டாரென்றும், ஆன்றகலவி கேள்வி பெருகநின்றுல "தமிழன்"- னவொரு பத்திரிகை நடாத்தி இரவும் பகலும் பழங்குடிகளாகிய ஆதி திராவிடர்களின் முன்னேற்றத்தையே கருதினவராகப் பிரகாசித்திருந்தார் ஸ்ரீலஸ்ரீ. க. அயோத்தி தாச பண்டித பெருமான் அவர்கள்.

ஏயாதி உழைப்பில் வளர்ந்துவந்த ஆதி திராவிட மகாஜன சபையானது மூன்று வருடங்களுக்குமுன், டாக்டர் T. M. நாயர். சர். P. தியாகராய செட்டியார் ஆகிய பெருந்தகையாளரது இராஜிய கிளர்ச்சி, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் என்ற அமைப்பின்கண் வன்மையுடன் நின்று தோன்றற்றாயிற்று.

அக்காலையில் ஆதி திராவிட மகாஜன சபையின் நாயகராகிய ஸ்ரீமான். ஷாப்பு, P, V. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை யவர்களின் தலைமையின்கீழ், ஷை மகா சபைக்குக் கௌரவ காரியதரிசியாய்த் பரோபகார திடமனதுடன் எழுந்தார் ஸ்ரீமான். M. C. இராஜா அவர்கள்.

கல்வி கேள்வி நிறைந்த பண்டிதர்களாகிய சிமான்கள் T. ரான், இரத்தினம அவர்கள். "இல்லற வொழுக்கம்" எனும் நூலாசிரியர் ஸ்ரீமான். ம. க. சினனதமபி பிள்ளையவர்கள் சைவ பிரசாரகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ. கி.ஊ.பா.கஙகாதர நாவலா அவர்களை. ஸ்ரீலஸ்ரீ. சஜானந்த சுவாமிகள். வித்வான. மதுரவாசகம் பிள்ளையவர்கள் வேதாநத விதவசிரோமணி, களததூா முனிசாமிப் பிளளையவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ. அதவைதானந்த சுவாமிகள். செநதமிழ நறவந துளிகரும் பன்னூலாசிரியன, மகாவிததுவசாகரம வீ ஏ. முனிசாமிப் பிள்ளை யவாகள ஸ்ரீமான். மா. தேசிகானநத சுவாமிகள். ஸ்ரீமான். திரு. பழநிசாமிப் பிளளையவாகள. ஸ்ரீமான பெ. மா. வெஙகடபதிநாவலர் அவர்கள ஸ்ரீமான். R. இராஜகோபால். ஸ்ரீமான் M. C D. வரத ராஜலு அவர்கள. ஷட்டாவதானம. கஙகாதர பாலதேசிகர். நரசிங்க புரம ஸ்ரீமான். பொ. இரததினப் பிளளை யவர்கள். ஸ்ரீமான். ஐ. பாலகுருசிவம. அவர்கள். திரிசிரபுரம் ஆ. பெருமாள் பிள்ளை யவர் கள் பினனும பல நல்லிசைப் புலவர்கள் எல்லோரும் கிராமங்க டோறும் சென்று ஆஙகாஙகு ஆதி திராவிட சபையின நலததை எடுத்தோதி வந்தனர்.

இநதியாவின சீாதிருதத விஷயமாக 1917-ம் வூ. சென் னைக்கு விஜயஞ செயதருளிய H. E. Lord Chemsford, Right Honourable Mr. E. S. Montagu ஆகிய பிரபுககளிடம் ஆதி திராவிடா எனும் பெயரைப்பற்றியும் ஆதி திராவிடாகளின முன் நப் பற்றியும் அவாவிய பததிரமொனறு விடுக்க சென்னை விக்டோரியா பொதுக்கூடத்தில், திருமயிலை. திவ்ய கவி. இராகவதாசா அவாகளின் தலைமையின்கீழ் ஆதிதிராவிடர் களின் பெருஙகூட்டமொன்று நிறைவேற்றி ஷை பததிரததில், ஸ்ரீமான். P. V. சுப்பிரமணியம்

பிள்ளை	ஸ்ரீமான. T. ஓங்காரம்
,, V. முக்குந்துபிள்ளை	,, M. சண்முகம் பிள்ளை
,, M. C. இராஜா	,, ஸ்ரீமதி. திருப்புகழி

அ

ஸ்ரீமான். K. முனிசாமிப் பிள்ளை ஸ்ரீமான் V. G. வாசுதேவ பிள்ளை

" V. இராஜரத்தினம் பிள்ளை " V. G. வேணுகோபால பிள்ளை

ஆகிய இவர்கள் தங்களது கையொப்பஞ் சார்த்தி இந்திய மந்திரியாகிய மாண்டேகு பிரபுவிடம் சமர்ப்பித்தனர்.

அதன் பிறகு ஆதிதிராவிடர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியாக சென்னை கவர்னர் H. E. Lord Willingdon பிரபு ஷை ஆதிதிராவிடர் மகாஜனசபையின் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான் M. C. இராஜாவை ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதிநிதியாக சட்டசபையில் அமர்த்தினார். ஸ்ரீமான் M. C. இராஜா அவர்கள் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அந்நாள் தொட்டுத் தான் தனது கடமையைப் பூர்த்தியாய்ச் செய்துமுடிக்க வேண்டுமென்ற விரதமே பூண்டவராய்க் கைம்மாறொன்றுங் கருதாமலும் பிறரால் உண்டாகும் பல கஷ்டங்களைப் பொருள் பண்ணாமலும், ஷை சபைக்காக உழைத்து வருவதோடு ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரை ஆளுகையாரின் புத்தகங்களிலே பதிவுசெய்விக்க வேண்டுமென்று திடமனதுடன் முயன்றதின் பலனாக நிகழும் 1922-ம் வரு. ஜனவரி மீ 20-ம் தேதியன்று நடந்த சென்னை சட்டசபையில் ஸ்ரீமான், M. C. இராஜா M. L. C. அவர்கள் ஆதிதிராவிடர் எனும் பெயரைப் பிரேரேபிக்க ராவ். பஹதூர் ஸ்ரீமான். T. நமபெருமாள் செட்டியார் அவர்கள் அதனை ஆமோதிக்க, ஆனரெரி மாஜிஸ்ட்டிரேட்டும் ஆதிதிராவிடர்களின் பிரதி நிதியுமாகிய ஸ்ரீமான். M. C. மதுரைப்பிள்ளை M. L. C. அவர்கள் மிக்க நயம்படும் இன்மொழிகளால் ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயரை ஷை சட்டசபை பெருங்கழகத்தில் ஆதரித்துப் பேச ஆதிதிராவிடர் என்ற பெயர் ஆளுகையாரால் மங்களகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

முடிவுரை.

துகாறும் குறித்தவற்றின் திராவிடமெனப் படுவது பல் வறிடஙகட்கும் பெயராயிருப்பதினுலே ஆதி திராவிடரென்ற ஒரு யர் ஓரிடததிற்குரியதா யிருததல் வேண்டும் என்றும், அந்த தி திராவிடம் என்பதே தென்னிந்தியா வென்றும், திராவிடம் ப்படுவது தமிழ எனுஞசொலலின் திரிபு எனறபடிததிராவிடா ககளை நோககுமளவில பழநதமிழராயத தோன்றுபவரைப் பிரித் தாற்றும் பாவனையெனவே ஆதி திராவிடர் என்றும், மனுதன்ம நூல் தரும ஜாதிகளெலலாம் பிற்கால ஏற்பாடுகளென்றும் இநதச் சாதிபேத ஏற்பாட்டில உட்படாது சுயாதீன மாயுள்ள ஒரு வகுப் பாரே ஆதி திராவிடரென்றும் இந்தியா சரித்திரப் பழமையடியாய் அனேேர் இராவணுதியாச வினததவரென்றும் ஆதலால் இவர்கள் இநதியாவுள் குடிபுகுநத ஆரியராதியோருக்குக் கைத்த விரோதிகளா, கப் பாவிககப பட்டாரென்றும், அவ்வித பகைமை காரணத்தா லேயே ஒடுககப பட்டாரென்றும் ஆதி திராவிடர்களின் தவத்தின் பயனுக வாதது காருண்ய பிரிட்டிஷ ஆளுகையென்றும், ஆளுகை யாரின் ஒரு துணையும் திடமுமே உறுதியாய் நம்பியுள்ளது ஆதி திராவிட மகாஜன சபையென்றும் இப்புத்தகததில் தோன்ற முடி வுற்றதாகும்

கருணையங்கடவுள் செங்கோலைக் காப்பாராக.

PRINTED AT THE
NOBLE PRESS,
TRIPLICANE, MADRAS.

இப்புத்தகத்தை அச்சிற் பதிப்பிக்கப் பொருளுதவிபுரிந்த கனவான்களின் பெயர்கள்

அயனபுரம். கிராமம் ஸ்ரீமான் பச்சையப்பதாஸ் அவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் கோழம்பேடு கிராமம் ஸ்ரீமான். R. தாமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீ வேணுகோபால சுவாமி சந்நிதியங்கம் திருமயிலை நிவாசகர் ஸ்ரீமான் சோ குப்புசாமிதாஸ் அவர்கள்.

திரு ஊ. வே. அ கோயில் அழகிய மணவாள இராமானுஜ ஏகாங்கி ஸ்வாமிகள் மடத்து சம்பந்தராகிய ஸ்ரீமான் அ வே. முராரி ராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

அ வீ இரா கோவில் ஸ்ரீமான் அருளாள பெருமாள் இராமானுஜதாஸ் அவர்கள்

சென்னை வேப்பேரி "கிரீன் வில்லா" அருணாசல பண்டாரம் தெரு ஸ்ரீமான் M C கோபால பிள்ளையவர்கள்.

சென்னை "கன பௌடாவல" அடுத்த பொன்னப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் பி ராஜகோபால அவர்கள்.

சென்னை நாராயபுரம் நாராமநாயக்கன் தெரு ஸ்ரீமான். பொ ஆ முனிசாமிப் பிள்ளையவர்கள், Fitter, (P W P.)

காசிமேடு கொடிமரதெரு ஸ்ரீமான் T பெருமாள் பிள்ளையவர்கள்

அகரம் திமமுசாமித் தெரு திருப்பாணழ்வார் திருச்சபைத் தலைவர் ஸ்ரீமான். நா வ. நாரகவதாஸ் அவர்கள்

சைதை தாலூகா போரட் பெமபரும், அகரம் சோமராம செட்டித் தெரு நிவாசகருமாகிய ஸ்ரீமான் அ லட்சுமண பிள்ளையவர்கள்

சென்னை மண்ணடி மலையப்பன் தெரு ஸ்ரீமான் அ. சிவா லிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஆறுமுக முதலித் தெரு ஸ்ரீமான் பா கோவிந்தராஜலு அவர்கள்

சென்னை வியாசர்பாடி சிவஞானசுந்தர சிதவிலாச பக்தஜன சபையின் காரியதரிசி ஸ்ரீமான் அ. பெரியதம்பி பிள்ளையவர்கள்.

ஆயிரந்தீபகர் அஜ-ல முலை தெரு ஸ்ரீமான் C. பொன்னுசாமிப் பிள்ளையவர்கள்

காசிமேடு கொடிமரத் தெரு ஸ்ரீமான் சி மா பொன்னம்பலம் பிள்ளையவர்கள்

பெரம்பூர் ஸ்ரீமான். R அரங்கநாதன் பிள்ளையவர்கள்.

பூவிருந்தவல்லி ஜரோட் திருமங்கல கிராமம் ஸ்ரீமான். வே. மன்னார் பிள்ளையவர்கள்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் கீழ்கண்ட விலாசதார ரிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னைப் புரசை சாமி நாய்ககன் தெரு கிராமத் தலைவர் ஸ்ரீமான். M. C. D. வரதராஜுலு அவர்கள்.

சென்னைப் புரசை தாக்கர்ஸ் வீதி 17-வது எண்ணுள்ள கிருஹம ஸ்ரீமான் மு. சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளையவர்கள்.

விளம்பரம்.

அறிவானந்தன் எனும் பெரிய செந்தமிழ்க்கதை யொன்று இநநூலாசிரியனுல எழுதிச சென்னைத்திரா விடன் பததிரிகையில வெளியிடபபட்டுவநதது. இதனைப புததகரூபமாகக் காணவிருமபும அன்பாகள தஙகளது பெயரைக கீழுகணட விலாசதாரருககுத தெரிவிததுக கொள்ளுவாராக "இக்கதையானது பொழுது போககற் காககவெள்ளும சில கதைகளைப போலாகாமல் நன்னீதி முறைகளை யெடுததோதுவதாயுள்ளது." எனககற்றோா உரைதந்துளளாா.

300 பெயாகள் பதிவானபின்னா இக் கதைக்குரிய சந்தா அணு 8. சேகரிதது அசசிடப்படும.

புததகததளவு கிரௌன். 130 - பக்கஙகள். விலை சந்தாதாரலலாருககு பன்னிரண்டணுவாகும்.

திரிசிரபுரம். ஆ. பெருமாள் பிள்ளை,
49, சாமிரெட்டித் தெரு,
எழும்பூர், சென்னை.

1-5-'22.